

Eindtijdbode

Jezus Christus en Dien gekruisigd

<https://www.eindtijdbode.nl>

De Manifesto van Jezus Christus

CJH Theys

Geschreven rond 1972-1973

Inleidende beschouwing (1)

2 [Lukas](#) 4:16-21, “En Hij (Jezus) kwam te Nazareth, waar Hij opgevoed was, en ging, naar Zijn gewoonte, op de dag van de sabbat in de synagoge; en stond op om te lezen. En Hem werd gegeven het boek van de profeet [Jesaja](#); en als Hij het boek open-gedaan had, vond Hij de plaats, waar geschreven was: De Geest des Heeren is op Mij, daarom heeft Hij Mij gezalft; Hij heeft Mij gezonden, om de armen het Evangelie te verkondigen, om te genezen, die gebroken zijn van hart; om de gevangenen te predi-ken loslating, en de blinden het gezicht, om de ver-slagenen heen te zenden in vrijheid; om te prediken het aangename jaar des Heeren. En als Hij het boek toegedaan en aan de dienaar weergegeven had, zat Hij neer; en de ogen van allen in de synagoge waren op Hem geslagen. En Hij begon tot hen te zeggen: **Heden is deze Schrift in uw oren vervuld.**”¹

De Bijbel vertelt ons van Jezus Christus, de Zoon van de levende God, dat “Hij overal rondging, allen genezende, die door de duivel overweldigd waren” (zie [Hand.10:38](#)). Jezus Christus was Meester over alle demonische machten. Christus kwam in deze we-reld, om de werken van de duivel te verbreken. De Zalving in het leven van Jezus was voor een volko-men bediening; niet alleen om te prediken, maar ook om **allen te genezen die overweldigd waren door**

¹ De Bijbelteksten zijn vermeld gebleven in de Statenverta-ling, tenzij anders vermeld. (noot AK)

de duivel. De profeet Daniël gebruikt een andere term en dan spreekt hij van het “verstoren van de heiligen” (zie [Dan.7:25](#)). In het begin ervaart men dan altijd een zekere mate van “oppressie”², welke spoedig kan leiden tot “depressie”³. Deze laatste kan gevolgd worden door “recessus”⁴ wat – indien deze niet ophoudt – “isolatie” tot gevolg kan hebben. Uiteindelijk is zulk “geïsoleerd zijn of worden” de gelegenheid voor de duivel om toe te slaan.

Het leven van de Here Jezus Christus kunnen wij gevoegelijk in 3 fasen verdelen:

1. Als een jongen leefde Hij met Jozef en Maria, en vanzelfsprekend leerde Hij van hen gehoorzaamheid en nog veel meer van de alledaagse dingen van het leven. Dit duurde voort tot Zijn 12de jaar.
2. Daarop volgden 10 jaren van stilzwijgen; maar deze waren hoogst belangrijke jaren in het leven van “het vleesgeworden Woord” (zie [Joh.1:14](#)). Jaren van grondig verstaan van wat de Here God, Zijn Vader, van Hem vroeg: *“Gij hebt geen lust gehad aan slachtoffer en spijsoffer; Gij hebt Mij de oren doorboord; brandoffer en zondoffer hebt Gij niet geëist. Toen zei Ik: **Zie, Ik kom**; in de boekrol is van Mij geschreven. **Ik heb lust, o mijn God! om Uw welbehagen te doen.**”* (Psalm 40:7-9a); *“Toen sprak Ik: **Zie, Ik kom** (in het begin van het boek is van Mij geschreven), **om Uw wil te doen,***

² Oppressie = Druk, beklemming, benauwdheid, onderdrukking. (noot AK)

³ Depressie = Rusteloosheid, somberheid. (noot AK)

⁴ Recessus” = Uitputting, inzinking. (noot AK)

o God!" (Hebreeën 10:7)

Gedurende deze periode van Zijn leven, wist Jezus Christus wat arbeid betekende en wat werken was. Hij kende de jaloezie en de bitterheden van het huiselijk leven, dat Hij deelde met Zijn broers en zusters – leden van het gezin waarin Hij was groot geworden. Hij leerde ook de diepten en de haatgevoelens in de levens van hen, die zich bezig hielden met kopen en verkopen... O, daar was zo ontzettend veel in die jaren.

4

3. Ten laatste kwam dan eindelijk die tijdsperiode van 3½ jaar van Zijn openbare bediening. En voor deze bediening werd Jezus Christus "toebereid" door de Zalving van de Heilige Geest, Die in Hem woonde zonder mate. Zo vol van de Heilige Geest was de Zoon van God, het vleesgeworden Woord, dat wij die 7-voudige Kracht van de Heilige Geest leren onderscheiden.

(1) Christus bezat de "*Geest der Wijsheid*" – Hij alleen kende het juiste antwoord op alle vragen en in alle zaken.

(2) Christus bezat de "*Geest der Kennis*" – Hij wist van alle dingen en gaf de enig juiste oplossing.

(3) Christus had de "*Geest der Onderscheidingen*" – Hij was machtig om met raad en daad allen tegemoet te komen en te helpen.

(4) Christus bezat de "*Geest van de Werkingen der Krachten*" – Hij alleen was machtig om goddelijke wonderen en tekenen te werken die nodig waren in verschillende situaties.

(5) Christus had de "*Geest Die Geloof werkte*" – Hij vond altijd de juiste weg door de Zalving van de

Heilige Geest, en in alle omstandigheden was niets Hem onmogelijk; zowel verborgen als geopenbaard. (6) Christus leefde geheel en al in “de vreze des Heren” – Hij sprak zoals Hij God hoorde spreken en Hij werkte zoals Zijn Vader deed. Er zijn heden ten dage niet zoveel mensen die “iets” van God in zich omdragen.

5

(7) Christus bezat de “Geest van Perceptie” (= waarneming) – met één oogopslag overzag Hij iedere situatie en elke nood.

Jesaja, de profeet van het Oude Testament, heeft in [hoofdstuk 11:2](#) geprofeteerd dat op Christus zou “rusten”:

“de Geest van DE Wijsheid”,
“de Geest van HET Verstand”,
“de Geest van DE Raad”,
“de Geest van DE Sterkte”,
“de Geest van DE Kennis”, en
“de Geest van DE vreze des Heren”.

Halleluja!!

En toen Hij “op de dag van de sabbat in de synagoge van Nazareth stond om te lezen” (zie [Luk.4:16](#)), deed Hij alle aanwezigen **Zijn Manifesto**⁵ horen:

- ***“De Geest des Heren is op Mij, daarom heeft Hij Mij gezalfd; Hij heeft Mij gezonden, om de armen het Evangelie te verkondigen, om te genezen, die gebroken zijn van hart; om de gevangenen te***

⁵ **Manifesto** = Een manifest of handvest = **Een weergave van de stand- en/of uitgangspunten van een persoon of een groep**. Vaak is het een beknopte, meestal puntsgewijze, uiteenzetting, soms ook langer. (noot AK)

prediken loslating, en de blinden het gezicht, en de verslagenen heen te zenden in vrijheid; om te prediken het aangename jaar des Heren” ... “En Hij begon tot hen te zeggen: HEDEN is deze Schrift in uw oren VERVULD.” (Lukas 4:18-19 + 21b)

“Ik ben gezalfd om te verkondigen – te prediken”

Deze beschrijving geeft in het kort de hele strekking weer van de openbare bediening des Heren. Jezus zei: **“Heden IS deze Schrift in uwe oren vervuld”**.

6 Eeuwenlang is dit Schriftwoord onaangeroerd gebleven. In het huidig tijdsgewricht is het opnieuw “ontdekt”, en in de laatste dagen waarin wij nu leven is de “profetische waarde” ervan sterk tot uiting gekomen. *“De Geest des Heren is op Mij...”* en *“Hij heeft Mij GEZALFD”*. Gods Geest is **de Zalving zelve!** Deze werd Hem niet doelloos gegeven, want daar wachtte Jezus een bediening, welke haar weerga niet vindt. Hij moest prediken, Hij moest leren, Hij moest genezen, Hij moest verlossen!!

Bovenstaande woorden, door Jezus Christus Zelf gesproken, dragen het “keur van goddelijkheid”; en al het andere is ondergeschikt aan deze manier van prediken. Het is te verklaren – het is begrijpelijk – het kan ook worden beredeneerd – het kan ook worden betwist, maar **de Manifesto van Jezus Christus** maakt duidelijk en is het onweerlegbaar bewijs dat de prediking van het Woord onder de Zalving van de Heilige Geest altijd gekend moet worden in de Gemeente des Heren. De Bijbel, het geïnspireerde Woord van God, laat zich door niemand en door niets ombuigen! Amen.

Het was niet de eerste keer, dat Gods Geest op

sterfelijke mensen rustte. Mannen als Mozes, Simson en al die andere “geloofshelden” hebben allemaal die wonderbaarlijke Kracht van de Heilige Geest in hun leven ervaren. Deze Zalving van de Geest geeft “autoriteit” en brengt “overtuiging”. Een laaiend vuur ontbrandt in een mensenhart, dat gaandeweg een brandend braambos gelijk wordt. Glorie voor God! Als het gaat om “prediken onder de Zalving”, dat is dus “spreken tot de mensen onder de zalvende Kracht van Gods Geest”, zo is daar ook altijd het “dragen van het Woord tot de harten van de aanwezigen, op de wiekslag van genade, door diezelfde Geest”. Geprezen zij de Naam des Heren!! Iemand kan “gezalfd” zijn en zich toch bevinden in grote levensconflicten en tegenstrijdigheden. Maar altijd zal de gezalfde prediking van het Woord iets teweeg brengen. Het Evangelie spreekt van: “Deze tekenen zullen volgen” – met de nadruk op ZULLEN – “degenen, die geloven” (zie [Mark.16:17](#)). Wanneer onze diensten, bedieningen en prediken méér zouden worden gehouden onder deze wondervolle en krachtdadige Zalving van Gods Geest, zouden er méér “tekenen” zijn in de Gemeente van onze Here Jezus Christus. Zo iets was gewoonte in de eerste Pinkstergemeente onder “de Vroege Regen”⁶. Onze broeders en zusters in die dagen van weleer verwachtten die altijd. Ook dat zij de manifestatie

⁶ Vroege Regen = Het beeld van de **UITSTORTING van de Heilige Geest** op de dag van het eerste Pinksterfeest (zie [Hand.2:1-4](#)), en was nodig voor het ontstaan van de Nieuwtestamentische Gemeente. (noot AK)

zouden zien van Gods Kracht.

Wij moeten niet anders doen, maar ook altijd leven in de verwachting. De Here heeft het beloofd: gewisse tekenen, genezing van de zieken, verbreking van satans werken en de redding van zondaren. Deze tekenen zijn geen alledaagse zaken en worden niet gegeven om de prediker populair te maken, noch om hem een zekere “status” te verlenen in de Gemeente, als het Lichaam van Christus. Verre van dat! De “Grote Opdracht”, door Jezus Christus gegeven, omvat de hele wereld. Ieder schepsel wordt erbij betrokken. De belofte is gegeven ongeacht nationalisme of enige andere denkbare suggestie ten aanzien van ras en/of kleur. Niets van dit alles.

De Zalving van de Heilige Geest wordt niet gegeven voor “persoonlijk genot”, maar voor een “bepaalde taak”!! Menselijke training en bekwaamheden, natuurlijke gaven en talenten, zijn op zichzelf onvoldoende. De Gemeente van Jezus Christus MOET gefundeerd zijn op de gezalfde prediking van het Woord en de onvervalste Leer. En niet alleen gefundeerd, maar óók “geworteld”. Toen Jezus Christus zei dat Hij “gezalfd” was om te prediken en te genezen, kondigde Hij **Zijn Manifesto** aan:

1. genezing voor de armen,
2. genezing voor de blinden en gebrokenen,
3. genezing, morele en mentale, voor de gevangenen,
4. genezing voor de gebrokenen van hart, en
5. genezing voor de verdrukten, in de zin van: een “nieuw leven”.

Jezus Christus was “gezalfd” om de “Wedergeboor-

te” te prediken, in betekenis en groei (het ontwikkelingsproces). Hij leerde: “*die niet uit bloed, niet uit de wil van (het) vlees en ook niet uit de wil van een man, maar uit God geboren zijn.*” (Joh.1:13, HSV)

Alle 3 wereldse grootmachten in de dagen van Christus hadden hun eigen “roem”; zowel de Romeinen, als de Grieken, als de Joden. Romeinen pochten op hun niet-te-stuiten veroveringen en kracht; Grieken roemden hun innerlijke beschaving en cultuur; en de Joden beriepen zich op hun godsdienstige achtergrond –het geloof van hun vadersen– op hun geboorte en hun afstamming. Al deze “claims” hadden onweerlegbaar betrekking op: de kracht van het vlees, de macht van de wil, en de waarden van historische “kom-af”. Jezus’ niet-te-weerleggen conclusie heeft al deze menselijke stellingen omvergeworpen... Hij zei: “niet vanwege menselijke overwinning, noch uit hoofde van de kracht van de menselijke geest, noch uit het zondige bloed van onze ouders, maar **uit God geboren!!** Amen.

Toen de Here Jezus Christus in **Zijn Manifesto** sprak: “**De Geest des Heren is op Mij**”, verklaarde Hij dat van toen aan de 3-Enige God ⁷ in Zijn eigen

⁷ In Deuteronomium 6:4 staat: “**Luister, Israë!! De HEERE, onze God; de HEERE is één!** (dus één Persoon!).” (HSV)

Dit wordt ook onderschreven door het feit dat de beide cherubs en het verzoendeksel **uit één brok goud** moesten worden gesmeed (= geslagen, zie Exodus 25:18). De beide cherubs en het verzoendeksel beelden onze almachtige God in Zijn drie openbaringsvormen uit. De cherubs beelden de Vader en de Heilige Geest uit, en het verzoendeksel beeldt het Lam, de Zoon van God uit. Gods wezen is een Eénheid. Hij

Persoon, in de onweerstaanbare Kracht van het vleesgeworden Woord, tegemoet gekomen was aan de nood van het mensdom in de redding en de erop volgende zaligmaking van zondaren. Déze “Zalving” brengt in de mens het verlangen, de begeerte, om te prediken en zodoende zielen te winnen voor God. Deze is het “Grote Doel”.

Schriftuurlijk Pinksteren heeft dit voorrecht. Onmiddellijk nadat Gods Geest was uitgestort op die gedenkwaardige Pinksterdag, stond Petrus voor de grote menigte en hield hij, onder de Zalving van de Heilige Geest, zijn rede, zoals wij deze opgetekend vinden in [Handelingen 2:14-41](#). Het resultaat was dat 3000 zielen werden gered, gedoopt en, vanwege hun volharding in de dingen des Heren, hadden de wonderlijkste dingen plaats. Later nog 5000 zielen en nog later “menigten”...

Deze Schriftuurlijke Zalving werd gevolgd door een 7-voudige “manifestatie”, te weten:

I. Jezus zei: “[De Geest des Heren is op Mij, omdat Hij Mij gezalfd heeft om te prediken](#)”.

Bij de aanvang van Zijn openbare bediening had God Hem al de volmaakte “profetische visie” gegeven aangaande deze bediening... De armen van deze wereld, de blinden in dit leven, de gevangenen

is één Wezen, één Persoon. **Het is dus beter te spreken van de 3 Openbaringsvormen van God**, te weten:

- de 1ste Openbaringsvorm van **God: de Vader**
- de 2de Openbaringsvorm van **God: de Zoon** (= Jezus)
- de 3de Openbaringsvorm van **God: de Heilige Geest**.

Net zoals wij mensen ook bestaan uit: lichaam, ziel en geest.
(noot AK)

in ongerechtigheden en gebrokenen in zonden, de terneer geslagenen en hulpelozen in een schuldige maatschappij. Christus' evangeliserende zowel als lerende prediking(en) waren niet enkel en alleen een opsomming, een voordracht, een verklaring van de Joodse geschiedenis, noch van sociale zedenleer of hervorming, maar zij betekenden niets minder dan het "komen van God op aarde om de mensheid te verlossen, waardoor Hij hen volkomen zalig zou kunnen maken".

II. Jezus zei: "Ik ben gezalfd om het Evangelie te verkondigen aan de armen".

Wie gaf iets, vooral in die dagen, om de armen – letterlijk en figuurlijk? Ieder mens zonder werk, zonder huis, zonder eten en/of drinken, moest liever bedelen of sterven! Wanneer men ziek of krank was, was er niemand die zich om hen bekommerde, en uiteindelijk, aan zichzelf overgelaten, stierf men in de modder en werd hun lijk buiten de stad op de vuurhoop geworpen. Toen God Zijn Zoon zond om te prediken en om daarna te sterven, als een Offer voor de zonde van de wereld, zei Hij: "Mijn Zoon, laten Uw eerste woorden gericht zijn tot de armen, en verkondig hen het blijde nieuws van het Evangelie". Daardoor hoorden de armen Hem gaarne. Geen wonder dat Hij gekend werd als "**de Koning van de uitgeworpenen**".

De manier waarop Jezus in "aanraking" kwam met de mensen, toont ons Zijn ontfermingen en de wijze waarop Hij ze "aanraakte" spreekt tot ons van Zijn liefderijke zorg. En dat is ook Zijn wil voor Zijn Gemeente. Deze zal haar zogenaamd "sociaal

geweten” kennen; en de Gemeente moet als zodanig niet vergenoegd zijn in zichzelf, maar uitgaan in “wegen en heggen”, om “allen te dwingen binnen te komen” ([Luk.14:23](#)). De Gemeente mag in geen geval een “gevangenis zijn voor de kinderen Gods”. Aller belangstelling moet uitgaan naar de materiële armen, naar degenen die arm zijn wat gezondheid betreft, naar hen die moreel arm zijn, naar al die armen van geest!

III. Jezus zei: “[Ik ben gezalfd om de gebrokenen van hart genezing te prediken](#)”.

Jezus heeft harten volkomen genezen, die niemand anders genezen kon. Heden ten dage sterven er zo velen achter gesloten deuren aan gebroken harten; maar wie bekommert zich om hen?! Weet u, er zijn in dit leven 3 “typen” van gebroken harten. Zij zijn:

Ten eerste: harten die gebroken zijn door wat anderen hen hebben aangedaan. Ontrouwe mannen en vrouwen die over-en-weer elkaar herhaaldelijk bedriegen. Ze zijn niet meer te tellen. Werknemers die als het ware dagelijks in een hel leven, vanwege de bedrieglijke handelingen van werkgevers. Ouders die voor hun tijd oud worden en dikwijls als geslagen schepselen door het leven moeten gaan, omdat hun eigen kinderen zo hopeloos zelfzuchtig zijn.

Ten tweede: harten die gebroken zijn vanwege “erfelijke frustraties... geboren uit dronkaards, ... op vroege leeftijd al verslaafd aan allerlei “drugs”... God zei: “Mijn Zoon, genees dezulken en geef hen een nieuwe geest en nieuwe hoop”.

Ten derde: harten die gebroken zijn vanwege nimmer-aflatende zonden, vanwege persoonlijke

zwakheden op andere vlakken van het leven, zoals misbruiken van alcohol en alcoholhoudende dranken, onnatuurlijke neigingen, de grootste onmatigheid in seks-belevenissen. God zei: “Mijn Zoon, verlos hen”.

En Jezus Christus heeft overal, waar er verlangen was, de “ketenen van de duisternis” verbroken, door de macht van satan te verbreken. Halleluja!

13 **IV. Jezus zei: “Ik ben gezalfd om bevrijding te brengen voor de gevangenen, door de gevangenisdeuren te openen”.**

Een geweldige geestelijke strijd wordt nog steeds gestreden, want daar zijn menigten die als “gevangenen van satan” door hem gevangen gehouden worden. Satan is hun heer en meester. Jezus Christus alleen heeft hen vrij kunnen maken! Paulus zei: “God heeft mij een Prediker gemaakt, een Leraar en een Apostel”. Een prediker die bewogen kan worden met “innerlijke ontfermingen”... een leraar die “de gezonde leer” zal handhaven en de waarheid recht zal snijden... een apostel die met autoriteit zal optreden en elke urgente beslissing zonder aarzelen zal nemen. Jezus leerde: “De waarheid maakt u vrij” ([Joh.8:32](#)).

V. Jezus zei: “Ik ben gezalfd om de ogen der blinden te openen”.

Paulus heeft gesproken van “verblinde geesten” der mensen, en hij verklaarde door God Zelf te zijn gezonden (geroepen) om “de heidenen de ogen te openen” ([Hand.26:17-18](#)). Wij hebben hier niet te maken met het prediken van de één of andere “zedeleer”, noch met het verhalen van historische

gebeurtenissen, maar wij hebben hier te maken met het met goddelijke wijsheid uitbeelden van de Heilige Schriften; en wel zó, dat mannen en vrouwen erdoor worden aangegrepen en worden overtuigd, waardoor zij zich schuldig weten als zondaars en zich bekeren tot de levende God, om aldus doende behouden te worden voor de eeuwigheid.

14

VI. Jezus zei: “Ik ben gezalfd om de vertrapten, geslagenen, te helen”.

Dit impliceert dat Jezus “de gehandicapten in het leven” lief had. Vertrapt, verloochend al bij de geboorte... vertrapt en miskend op oudere leeftijd... vertrapt in werkkring en maatschappelijk leven... vertrapt in hun huwelijksleven, dat alsdan eindigt in mislukking en tenslotte in scheiding!! Satan zelf werkt “achter de schermen” van veler levens. Het zijn er niet velen die dergelijke dingen verstaan en alle feiten zien, zoals God die ziet.

VII. Jezus zei: “Ik ben gezalfd om allen het jaar van het welbehagen des Heren te prediken”.

Wij hebben hier te maken met een geheel “nieuw begin”, dat ieder mens in deze wereld wordt aangeboden. Het betekent voor allen, die het willen aannemen uit geloofsovertuiging en op grond van Zijn genade, volkomen vergeving van zonden – “verzoeening” in de rijkste betekenis van Bijbelse openbaring. Allen die Jezus Christus zó hoorden spreken waren “verslagen over Zijn leer, want Zijn Woord was met macht” (zie [Matth.22:33](#) en [Lukas 4:32](#)). Glorie voor Hem! Waarlijk, **de Manifesto van Jezus Christus** is inspirerend en, zo wij willen, een “Uitdaging”!!

Voor allen zullen alle vragen met betrekking tot deze

Jezus uit de geïnspireerde Schriften beantwoord zijn. Toch willen wij juist déze, zo dikwijls gestelde vragen, in deze brochure nader beschouwen. Wij willen dit doen met de oprechte bede dat “een ieder” die tot Hem wil komen, omdat hij/zij hongert en dorst naar gerechtigheid, òòk het “zijne” zal vinden. Genoeg, om met Jezus Christus voorwaarts te gaan tot het einde der tijden.

- **“De God nu ALLER GENADE, Die ons geroepen heeft tot Zijn eeuwige heerlijkheid IN Christus Jezus... Dezelve volmake, bevestig, versterke en fundere u. Hem zij de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid. Amen.”** ([1 Petr.5:10-11](#))

Waarom een ander boek bestuderen? Wij hebben toch de Bijbel? (2)

De apostel Johannes vertelt ons in het laatste hoofdstuk van het Evangelie dat naar zijn naam genoemd is: *“Er zijn nog vele andere dingen, die Jezus gedaan heeft, welke, zo zij elk bijzonder geschreven werden, de wereld zelve de geschreven boeken niet zou bevatten”* (Joh.21:25). Hiermee heeft hij ons duidelijk willen maken dat wat wij in de Evangelieën vinden aangaande Jezus’ “woorden en werken”, slechts een fractie is van de werkelijkheid. Hoe dan ook, dezelfde apostel getuigt eveneens dat *“deze zijn geschreven, opdat gij gelooft, dat Jezus is de Christus, de Zone Gods; en opdat gij, GELOVENDE, het leven hebt in Zijn Naam”* (Joh.20:31). Amen.

En deze apostel heeft gelijk, want de wereld telt vele boeken, welke allemaal als onderwerp hebben: “Jezus”. Daar gaat bijna geen dag voorbij, of er

verschijnen weer andere, met een nieuwe titel, en al deze getuigen ons van de heerlijkheid van Jezus Christus, de Zoon van God. Podiums en kansels verkondigen Zijn heerlijkheid. Evangelie-liederen verheerlijken de Naam, Die boven alle Namen is. Dichters kunnen geen woorden genoeg vinden om uitdrukking te geven aan de aanbidding van Hem, Die stierf om op te staan uit het graf. Predikers over het gehele rond der aarde worden nooit moe om de Blijde Boodschap te brengen van Zijn reddende liefde-macht. Ook al zouden wij in onze dagen al de schoonheid van fauna en flora, welke wij hier op de aarde vinden en in Zijn andere wonderbare schepingen van zon, maan en sterren, tezamen (willen) brengen, zo zouden wij nòg tekort schieten om uitdrukking te geven aan de onuitsprekelijke heerlijkheid en kracht van Hem, Die Koning der koningen en Here der heren is; de Alfa en de Omega, het Begin en het Einde, de Eerste en de Laatste.

Miljoenen mensen over de gehele aarde verklaren telkens weer dat zij Hem naast dankbaarheid, ook alle lof en ere verschuldigd zijn; want aan Zijn voeten vonden zij vergeving van zonden, vrede des harten, liefde en blijdschap, zonder weerga; maar bovenal het eeuwige leven. Halleluja! Toch zien wij juist in onze dagen, in de laatste dagen, dingen gebeuren, die waarlijk te denken geven. En heus niet alleen in de wereld, maar òòk in de gemeenten; en laten wij gerust "dicht bij huis blijven", zelfs in Pinkstergemeenten. Men tracht Hem Zijn heerlijkheid te ontroven,... men poogt Zijn Goddelijkheid te loochenen, met geen ander doel, dan om de mensen een "puur

menselijke Jezus” te presenteren. Men maakt zich in deze eeuw schuldig aan hetzelfde feit als weleer die godslasterlijke Romeinse soldaat!!

Ons antwoord op deze gang van zaken, deze gedachtegang, die allereerst emaneert ⁸ uit kerkelijke kringen, is het volgende: “Is ùw god dood, onze God leeft – kom tot Jezus!” Waarlijk, daar is zoveel dat spreekt van “de kus van de verrader”,... dat stinkt naar “de verderfelijke lucht uit de hel”. Gode zij dank dat er geschreven staat voor degenen die geloven: **“God, ... heeft in deze laatste dagen tot ons gesproken door de Zoon, Welke Hij gesteld heeft tot een Erfgenaam van alles, door Welke Hij ook de wereld gemaakt heeft; Dewelke, alzo Hij is het Afschijnsel (HSV: de afstraling) van Zijn heerlijkheid, en het uitgedrukte Beeld van Zijn zelfstandigheid, en alle dingen draagt door Zijn krachtig Woord, nadat Hij de reinigmaking van onze zonden door Zichzelf te weeggebracht heeft, is GEZETEN aan de RECHTERHAND van de Majesteit in de hoogste hemelen; zoveel treffelijker geworden dan de engelen, als Hij UITNEMENDER NAAM boven hen geërfd heeft. Want tot wie van de engelen heeft Hij ooit gezegd: **Gij zijn Mijn Zoon**, heden heb Ik U gegenerend (HSV: verwekt)? En wederom: Ik zal Hem tot een Vader zijn, en Hij zal Mij tot een Zoon zijn? En als Hij wederom de Eerstgeborene inbrengt in de wereld, zegt Hij: En dat alle engelen Gods Hem aanbidden. En tot de engelen zegt Hij wel: Die Zijn engelen maakt (tot) geesten, en Zijn dienaars (tot) een vlam van vuur.**

⁸ Emaneert = Afkomstig zijn van, voortkomen uit. (noot AK)

Maar tot de Zoon zegt Hij: **Uw Troon o God, IS IN ALLE EEUWIGHEID**; de scepter van Uw Koninkrijk is een rechte scepter (HSV: een scepter van het recht). Gij hebt rechtvaardigheid liefgehad, en ongerechtigheid gehaat; **daarom heeft U, o God! Uw God GEZALFD met VREUGDEOLIE** boven Uw medegenoten.” (Hebr.1:1b-9)

Daarom hebben wij niet nodig nog een ander boek of boeken te raadplegen. Wij hebben ons getuigenis – dezelfde die ook in de Bijbel geschreven staat: “Allen hebben wij gezondigd, en allen derven wij de heerlijkheid van God; en allen worden wij om niet gerechtvaardigd, uit Zijn genade, door de verlossing, die in Christus Jezus is” (Rom.3:23-24) en “...wij hebben de voorgaande tijd van ons leven de wil van de heidenen volbracht, en hebben gewandeld in ontuchtigheden, begeerlijkheden (HSV: begeerten), wijnzuiperijen, brasserijen, drinkerijen (HSV: dronkenschap, zwelgpertijen, drinkgelagen) en gruwelijke afgoderijen” (1Petr.4:3b). Daar is nog véél méér: “In Dewelke wij de verlossing hebben door Zijn bloed, namelijk de vergeving der zonden” (Kol.1:14). Glorie voor God, Die “de zaligmakende genade Gods heeft willen doen verschijnen aan alle mensen; en Die ons onderwijst, dat wij, de goddeloosheid en de wereldse begeerlijkheden verzakende, matig en rechtvaardig en godzalig leven zouden in deze tegenwoordige wereld” (Tit.2:11-12).

Onze wereld was één en al duisternis; nu wandelen wij in het Licht. Alle menselijke theorieën aangaande leven en dood deden ons niets; maar Jezus Christus bracht de oplossing – **Hij is het antwoord Zelf!**

Sinds Hij in ons leven is gekomen, is er onuitsprekelijke vreugde en een Bron van kracht, Die nimmer ophoudt voort te brengen wat nodig en nuttig is voor ons dagelijks leven te midden van een krom en verdraaid geslacht. Is er geen verandering, is dit alles blijvend? Ja, inderdaad!! Jezus Christus, de Here, is bij ons gebleven tot op de dag van vandaag, en Hij zal dat altijd blijven doen, want Hij heeft het beloofd. Daar is nog geen ogenblik geweest in de ruim 40 jaren die achter ons liggen, waarin Hij ons heeft verlaten.

Ons geloof is erdoor gegroeid en de overtuiging dat wij niets anders nodig hebben dan de Bijbel als Gods geschreven openbaring, als Richtsnoer, als Levenskompas, waarop wij veilig (kunnen) varen. Wat de apostelen ons hebben nagelaten in hun geschriften, die geïnspireerd zijn door Gods Geest, is de waarheid aangaande Jezus Christus. Het is ook alles wat de Gemeente van Jezus Christus deze wereld heeft te presenteren, want het is haar getuigenis geweest door alle eeuwen; en het is het nòg. Door **Zijn Manifesto** in haar, is zij “*een pilaar en vastigheid* (HSV: *fundament*) *van de waarheid*” (1Tim.3:15). En DE VOLEINDING van **de Manifesto van Jezus Christus in Zijn Lichaam** zal dat Lichaam, de Bruidsgemeente, doen opwassen tot “*een heilige tempel in de Here*”⁹, tot “*een woonstede Gods in de Geest*”, een “*Gemeente zonder vlek of rimpel, of iets dergelijks, maar heilig*

⁹ Zie eventueel onze GRATIS studie “[Geroepen om te worden gemaakt tot Gods doel met de mens: een eeuwige, heilige TEMPEL van onze almachtige God en Vader](#)”. (noot AK)

en onberispelijk” (zie [Ef.2:21-22](#) en [5:27](#)).

Het staat zó geschreven en Gods weg en werk zijn volmaakt: *“Gods weg is volmaakt; de rede des Heren is doorlouterd; ... Want wie is God, behalve de Here?” ... “De Wet des Heren is volmaakt, bekeerende de ziel; de getuigenis des Heren is gewis, de slechte wijsheid gevende. De bevelen des Heren zijn recht, verblijdende het hart; het gebod des Heren is zuiver, verlichtende de ogen. De vreeze des Heren is rein, bestaande tot in eeuwigheid”* (Psalm 18:31a+32a en 19:8-10a). Amen.

Waarom was de manifestatie van HET Woord in Bethlehem?

Jezus moest DAAR geboren worden! (3)

*“En gij, **Bethlehem Efrata!** zijt gij klein om te wezen onder de duizenden van Juda? Uit uw zal Mij voortkomen, Die een **Heerser** zal zijn **in Israël**, en **Wiens uitgangen zijn van ouds**, van de dagen der eeuwigheid.”* (Micha 5:1)

Overeenkomstig het woord van profetie (is er iets vaster ?!) moest Jezus geboren worden in Bethlehem en in géén andere plaats. In Zijn geval was er **een Goddelijk** “MOEST”. Hierin ligt niet alleen de plaats van geboorte besloten, maar ook al het andere, dat erna zou volgen.

Dit alles heeft Hem, het vleesgeworden Woord, onze Heiland en Here, in zo'n unieke positie geplaatst onder de mensen, dat alle anderen in het niet verzingen. Het is als de gelijkenis van het diepe dal en de hoogste berg. **“Waarom juist Bethlehem?”** Het

antwoord op deze vraag voert ons ver terug in de geschiedenis van Israël en alle goddelijke raadslagen. De mens viel van het voetstuk waarop Zijn Maker, hem had geplaatst. God had hem immers geschapen naar het goddelijk Beeld en Gelijkenis, zodat de mens “de kroon werd van Gods schepping”. Zonde scheidde hem van zijn God en de dood werd zijn bestemming!

Want, “*de bezoldiging van de zonde is de dood*” (Rom.6:23a), en “de ziel, die zondigt zal uitgeroeid worden (sterven)” (zie [Gen.2:17](#)). En allen hebben gezondigd. God, in Zijn barmhartigheid, is tussenbeide gekomen, en heeft willen voorzien in een Verlosser: Één, Die de kop van de oude slang zou vermorzelen, de duivel zou verslaan, en de mens zou vrij maken. Één, Die de mens terug zou brengen tot God, en een einde zou maken aan de verschrikkelijke tragische gevolgen van zijn val.

Zo werd Abraham geroepen, wiens zaad, overeenkomstig de belofte, “*als het zand der zee*” zou zijn,... als “*de sterren aan de hemel*”,... als “*het stof der aarde*”. Uit hem zou dan voortkomen die Ene, Die Zijn volk zou “*zalig maken van hun zonden*”, en in wie “*al de volkeren der aarde gezegend (zouden worden)*”. Uit hem zou dat “Zaad” voortkomen, Die de hoop zou vervullen van iedere – door de zonde besmeurde – zoon van Adam!

Het hele Oude Testament wijst heen naar **Deze Ene**, Israëls Messias, Die niet alleen verlossing zou brengen voor Israël, maar voor de hele wereld. **De Messiaanse hoop** heeft altijd, als een “brandende toorts” gebrand,... vanaf Abraham tot Johannes de

Doper!! In het wondervolle Nieuwe Testament zien wij het gelaat van Hem, ... aanschouwen wij Zijn Persoonlijkheid, ... en Zijn heerlijkheid doet alles wat tevoren reeds werd voorzegt, vervagen. Zó wonderbaar, zó majesteitelijk, is de openbaring van deze Koning der koningen en Verlosser der wereld. **Zijn Manifesto** is onweerstaanbaar! Wij hebben het getuigenis: "...wij hebben Zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als van de Eniggeborene van de Vader, vol van GENADE en WAARHEID" (Joh.1:14b). En in het [15de vers](#) getuigt Johannes de Doper op onmiskenbare wijze van Hem.

Daar is absoluut geen overdrijving ten aanzien van de betekenis van dit historische feit, noch van de belangrijkheid van de Persoon van Jezus Christus, onze Here. Het zou dwaas zijn, ja vergeefs, om alle vragen te beantwoorden met betrekking tot Zijn Persoonlijkheid, Zijn werk, Zijn bediening en Zijn komen in deze wereld, zonder ook maar in enig opzicht rekening te (willen) houden met het licht, dat het profetisch Woord werpt op deze, op geen andere manier te verklaren, zaken. Net zo goed als het getuigt van verregaande dwaasheid, wanneer wij een oordeel zouden (willen) vellen over de werking van een machine, zonder dat wij de kennis bezitten van het materiaal, de capaciteit, en van er nog meer bij te pas komt.

Zonder deze profetische voorzeggingen, die zo'n hoogst belangrijk onderdeel vormen van het totale beeld, is het ons onmogelijk een juist beeld te krijgen van de Persoon van Jezus Christus. Onmogelijk, onszelf de luxe te veroorloven, ons te vleien met

slechts een kort verslag van dat “rijsje, dat als een wortel uit een dorre aarde zou opschieten” (zó is de profetie van [Jesaja 53:2](#)), en welke, “als wij Hem aanzagen, geen gedaante noch heerlijkheid had”! Daar zijn vele boeken verschenen voor de studie van de Christus in het Oude Testament, zoals hij ons wordt geopenbaard door de – door God Zelf gekozen – profeten, die allemaal de komst van de Heiland en Redder eeuwen tevoren, vóórdát het Woord vlees werd in de kribbe van Bethlehems stal, hebben voorzegt. Daarom willen wij hieraan niet nog méér toevoegen en willen wij ons slechts bepalen bij die sterk op de voorgrond tredende verzekeringen, met betrekking tot de komst van de Koning-Bruidegom, de Heiland der wereld...

In Genesis 12:2a heeft de Here God tot Abram gezegd: *“Ik zal u tot een groot volk maken, en u zegenen...”*, en in Numeri 24:17b zag Bileam de Israëlieten op hun triomfale mars uit Egypte naar het beloofde land trekken, en profeteerde hij: *“Er zal EEN **STER voortgaan uit Jakob**, en er zal EEN **SCEP-TER uit Israël opkomen...**”*. De profeet Jesaja heeft, 6 eeuwen vóór Zijn geboorte in Bethlehem, de voornaamste feiten beschreven van het leven van de Messias, en wel zó duidelijk, dat hij (de profeet) wordt aangemerkt als de evangelist van het Oude Testament. Duidelijk en klaar verklaarde hij in zijn dagen dat de Heiland geboren zou worden, zoals ook de engel dit aan Maria zei. Jesaja profeteerde: *“Ziet, een maagd zal zwanger worden, en zij zal een Zoon baren en Zijn Naam **IMMANUEL** heten”* (Jes.7:14b).

Dezelfde profetische stem heeft, sprekende van dit Kind, duidelijk verklaard dat Zijn Naam zal zijn: *“Wonderlijk”, “Raad”, “Sterke God”, “Vader der Eeuwigheid”, “Vredevorst”,* en dat *“aan de grootheid van Zijn heerschappij en de vrede geen einde zal zijn...”* (Jes.9:5b-6a). En als wij letten op de nauwkeurigheid, waarmee de wonderen van de Messias zijn beschreven, dan is het net of de profeet zelf erbij tegenwoordig geweest is. Het is als een ooggetuige-verslag, wanneer wij lezen: *“Alsdan zullen de blinde ogen opengedaan worden, en de dove oren zullen worden geopend. Alsdan zal de kreupelen springen als een hert, en de tong van de stomme zal juichen...”* (Jes.35:5-6a).

Ons wordt met grote zekerheid verteld dat *“Hij onze krankheden op Zich genomen heeft, en onze smarten heeft gedragen”,* dat Hij *“om onze overtredingen is verwond, en om onze ongerechtigheden is verbrijzeld; dat de straf, die ons de vrede brengt op Hem was, en dat door Zijn striemen ons genezing is geworden”* ([Jes.53:4-5](#)). **Deze Man** zou *“de dood verslinden tot overwinning”* en *“de tranen van alle aangezichten afwassen”* ([Jes.25:8](#)); en bij Zijn verschijning zou de kreet worden gehoord: **“Deze is onze God; wij hebben Hem verwacht, en Hij zal ons zalig maken. Deze is DE Here, wij hebben Hem verwacht, wij zullen ons verheugen en verblijden in Zijn zaligheid.”** (Jes.25:9b)

Het Boek der Psalmen telt vele profetieën aangaande de Komst van Gods Messias in de wereld, en dat Hij de mensheid zal verlossen; en de [22ste Psalm](#) is wel één van de merkwaardigste in verband

met de voorzeggingen van het intense lijden van de Gekruisigde! De opstanding van de Heiland en Redder wordt ons voorzegt in [Psalm 16:9-11](#). De apostel Petrus verwijst in het Boek der Handelingen naar deze passage, als zijnde vervuld in de opstanding van Jezus Christus (zie [Hand.2:25-31](#)). Ook heeft de profeet Jesaja het werk en de bediening van Johannes de Doper, de voorloper van de Messias, voorzegt in [Jesaja 40:3-5](#).

Ook de profeet Daniël heeft de tijd van de komst van de Messias geopenbaard gekregen; ook dat Hij “na die 62 weken uitgeroeid zou worden” (een duidelijke heen wijzing naar Zijn kruisdood !). Opmerkelijk is dat wat deze profeet des Heren daaraan heeft toegevoegd: “*maar het zal niet voor Hemzelf zijn*” (zie [Dan.9:21-26a](#) ¹⁰). Zacharia kreeg de openbaring, dat de verrader voor 30 zilverlingen zijn Meester zou verraden, en dat dit verradersgeld voor de pottenbakker zou worden geworpen in het Huis des Heren!! Precies zó zoals het geschreven staat in de Evangelien (zie [Zach.11:12-13](#)). En derhalve is het zo vanzelfsprekend, dat de Oudtestamentische profetie, als besluit, de vervulling voorzegt van de reeds lange tijd tevoren aangekondigde verschijning van de Messias op het wereldtoneel van die tijd; en dan nog wel als “[de Zon der GERECHTIGHEID](#)”!!!

Vergeleken bij al die andere namen welke Hem, Jezus Christus, gegeven zijn geworden, is er géén zó

¹⁰ Voor uitleg over deze verzen, zie onze GRATIS studie, met ‘vers voor vers’ UITLEG, “[Daniël, hoofdstuk 9: Gods openbaring aan Daniël van de 70 \(jaar\)weken](#)”. (noot AK)

toepasselijk als die door Maleachi is genoemd: “*U daarentegen, die Mijn Naam vreest, zal **de Zon der GERECHTIGHEID** opgaan, en er zal genezing zijn onder Zijn vleugelen...*” (Mal.4:2a). En juist in déze tijd, in onze dagen, de laatste dagen, horen wij zo weinig déze Naam proclameren. Een tekortkoming? Helemaal niet – het is een schande! Wij hebben “type” en antitype”, “belofte” en “vervulling”, vóórafschaduwingen” en de “realiteit” in Jezus Christus; maar déze ene Naam, die zó voortreffelijk Zijn Heerlijkheid uitbeeldt wordt door verreweg de meeste christenen over het hoofd gezien. Het is treurig, maar waar. Te méér, als wij bedenken, dat onze Here en Heiland Zelf zo dikwijls de Oudtestamentische profetieën heeft gebruikt, zeggende dat zij alle in Hem vervuld zijn geworden.

Met klem heeft Hij betuigt: “*De Vader, Die Mij gezonden heeft, Die heeft Zelf van Mij getuigd. Gij hebt noch Zijn stem ooit gehoord, noch Zijn gedaante gezien. En **Zijn Woord hebt gij niet in u blijvende; want gij gelooft Hem niet, Die Hij gezonden heeft. Onderzoekt de Schriften; want gij meent in dezelfde het eeuwige leven te hebben; en die zijn het, die van Mij getuigen***” (Joh.5:37-39). En déze woorden zijn door Jezus Christus gesproken in de tijd, toen er nog géén regel van het Nieuwe Testament geschreven was. Met dit alles voor ogen, vragen wij onszelf af, wat toch wel al degenen zullen doen, die nog nooit gehoord hebben van de profetieën, welke vervuld zijn in Jezus, met de woorden van de Here Jezus Christus Zelf, die Hij gesproken heeft tot Zijn discipelen: “*O, onverstandigen en*

tragen van hart, om te geloven al hetgeen de profeten gesproken hebben! Moest de Christus niet déze dingen lijden, en alzó in Zijn heerlijkheid ingaan? En **begonnen hebbende van Mozes en van al de profeten**, legde Hij hen uit, in AL DE SCHRIFTEN, hetgeen van Hem geschreven was” (Luk.24:25-27).

En verder: “Dit zijn de woorden, die Ik tot u sprak, als Ik nog met u was, namelijk dat het **alles MOEST VERVULD WORDEN, wat van Mij geschreven is in de Wet van Mozes, en de Profeten, en Psalmen**. Toen opende Hij hun verstand, opdat zij de Schriften verstonden” (Luk.24:44-45).

Een man, die geleefd heeft van 1623 tot 1662, met de naam van “[Blaise Pascal](#)”, wijsgeer en groot natuurkundige en tegenstander van de Jezuïeten, wordt weleens de grootste intellectueel genoemd van het toenmalige Europa. Zijn “meditaties”, vastgelegd in 50 boekwerken, hebben hun plaats gevonden onder de “klassieken”. Deze Pascal heeft, als zijn overtuiging, verkondigd dat voor hem het grootste bewijs van de Goddelijkheid van Jezus gevonden wordt in het onweerlegbaar historisch feit, dat eeuwen te voren Zijn Komst – Zijn verschijning op aarde – al werd voorzien door de profeten van het Oude Testament.

Zijn er nog die zich afvragen: “Waarom juist Bethlehem?” Om de eenvoudige reden dat de profeet Micha heeft geprofeteerd: “En gij, **Bethlehem Efrata!** ofschoon gij zo klein zijt onder de duizenden van Juda, tòch zal uit u voortkomen, Die Mij een heerser zal zijn in Israël, en Wiens uitgangen zijn van ouds, van de dagen der eeuwigheid” (zie [Mich.5:1](#)). Hoe en

waarmee zou anders de vraag van de “3 Wijzen”, die zo naarstig naar de “geboren Koning” zochten, beantwoord kunnen worden, anders dan te grijpen naar de Oudtestamentische profetieën?! Amen. Zij hebben van ouds af alles aangaande Jezus Messias voorzegt: **Zijn Manifesto in de volheid van de tijd!!**

Waarom moest de Christus geboren worden uit een maagd? (4)

28

Een vraag als deze stellen, brengt de verplichting met zich, om die ook te beantwoorden. En deze vraag stellen, behoeft geen verwondering te baren. Vanuit zuiver menselijk standpunt bekeken, moet daar altijd een vader en een moeder zijn. In het geval van Jezus is dit echter niet zó. Het is al treurig genoeg, zo niet ten-hemel-schreiend, dat wij heden ten dage “de maagdelijke ontvangenis” openlijk horen loochenen. Schouderophalend wordt er gelachen, wanneer uit gesprekken blijkt, dat hieraan zonder meer wordt geloofd. Wij willen, op dit punt, de Schriften raadplegen.

Mattheüs, de schrijver van het eerste Evangelie, heeft niet gelogen, al denken “spotters van de laatste dagen” er anders over. Ook heeft zijn broeder, Lukas, de medicijnmeester, dit niet gedaan. De laatste is in zijn verslag zelfs nog duidelijker. Het staat er allemaal zo erg eenvoudig: “*De geboorte van Jezus Christus WAS NU ALDUS; want als Maria, Zijn moeder, met Jozef ondertrouwd was, eer zij samengekomen waren, werd zij zwanger bevonden uit de Heilige Geest*” (Matth.1:18). Géén wonder, dat Jozef – bij het ontdekken hiervan – het plan koesterde,

om “haar heimelijk te verlaten”, want hij wilde haar in geen geval openlijk “te schande maken” (zie [Matth.1:19](#)). Het is moeilijk ons voor te stellen “hoe” deze man, die rechtvaardig was, zich moet hebben gevoeld!!

Maar òòk Maria moet zich onbeschrijfelijk ellendig hebben gevoeld, dat zij Jozef, de man met wie zij in ondertrouw was, niet kon overtuigen. Zij zou zoiets ook nooit hebben kunnen doen, ware het niet, dat **de engel des Heren** aan Jozef verscheen in een droom. Het Bijbelse verslag vervolgt dan: “*En omdat hij deze dingen in de zin had, ziet, de engel des Heren verscheen hem in de droom, zeggende: Jozef, gij zone Davids! WEES NIET BEVREESD Maria, uw vrouw, tot u te nemen; want **hetgeen in haar ontvangen is, dat is uit de Heilige Geest***” (Matth.1:20).

Voor allen die nog twifelen aan “de maagdelijke ontvangenis” is er nog altijd hoop, als zij maar willen luisteren naar deze “redelijke en alle twijfel-wegnemende-stem van deze Booschapper des hemels.

Waarom schrijven wij dit zó?? Omdat wij niet alleen het getuigenis hebben van de Heilige Schrift. Daar is alle reden om dit feit te geloven. Alle logica en alle reden zijn niet te scheiden van de openbaring Gods.

Wij gaan zelfs nog verder. **Zonder de maagdelijke ontvangenis kan de Manifesto van Jezus Christus niet worden verklaard!!!** Duizenden vragen zouden alsdan gesteld kunnen worden, en niemand zou in staat zijn om die genoegzaam, dat is afdoende, te beantwoorden. Het bewustzijn van de gelovigen in de dagen waarin DIT WONDER geschiedde, was niet zo zeer een traditie. Het was het

intense en alles-opzij-zettend verlangen, om volmaaktheid en goddelijkheid vereenzelvigd te vinden in de Messias, Die zij verwachtten. En alleen zulk een WONDER **als de maagdelijke ontvangenis is**, bevredigt ten volle een dergelijk verlangen.

Laat ons nu déze materie nader beschouwen. Wij zullen dan inzien, waarom het zo onredelijk is om te loochenen, wat de Heilige Schrift op eenvoudige wijze heeft willen duidelijk maken. Is het niet redelijk dat een Almachtige God, voor de redding van een verloren wereld, zich openbaart, door te verschijnen zoals dat beschreven is door de profeten van het Oude Testament? Dus op tijd en wijze, zoals Hijzelf dat heeft doen profeteren?? Is God Almachtig gebonden door Zijn schepping??? Zeer zeker niet! Is Hij niet machtig al datgene te doen, wat vanwege Zijn peilloze liefde en barmhartigheid nodig is om de mensheid, dood in zonden en in misdaden, te redden – te verlossen!? Staat deze Almachtige God, Schepper van het gehele heelal, niet bóven Zijn eigen schepping?!?

Willen wij Gods bemoeienissen in dit licht verstaan, zo moeten wij alle zaken beschouwen, vanuit het verheven standpunt van de verheerlijkte en ten hemel gevaren Christus. **De maagdelijke ontvangenis is geen wonder, dat in een hoek is geschied!!**

Vanaf het begin tot en met het einde, is deze een geopenbaarde daad. Er staat geschreven:

- *“Want door Hem zijn alle dingen geschapen, die in de hemelen en die op de aarde zijn, die zienlijk en die onzienlijk zijn, hetzij tronen, hetzij heerschappijen, hetzij overheden, hetzij machten; **alle ding-***

en zijn door Hem en tot Hem geschapen. En Hij is vóór alle dingen, en alle dingen bestaan tezamen door Hem." (Kol.1:16-17)

- **"Want het is des Vaders welbehagen geweest, dat in Hem al de volheid wonen zou;... in Hem woont al de volheid van de Godheid lichame-lijk."** (Kol.1:19 + 2:9)

31

Wanneer wij nù, met als achtergrond: Zijn verheerlijking, Zijn ledig graf, Zijn ontstellende verklaringen aangaande Zijn Persoon en Zijn Wederkomst met al de heilige engelen en vele duizenden heiligen, de geboorte van de Christus in beschouwing nemen, is het dan zó onredelijk, wanneer wij weigeren om niet te geloven, dat Hij geboren is uit de verkoren MAAGD van Israël en onder de Almachtige overschaduwing van de Heilige Geest Zelf?! Is niet alles in volkomen harmonie?? Inderdaad!! En daarom is het zó onredelijk, ja te enen male inconsequent, om wèl het bovennatuurlijke, het goddelijke, te accepteren, als het gaat om de eeuwige verlossing, om daarna dit alles te loochenen, zodra men komt tot de Bron zelf!!

Hoe eenvoudig en makkelijk is het daarentegen om het onomstotelijke feit van de [Incarnatie](#) (= de vleeswording) aan te nemen, wanneer **de Manifesto van de Christus van alle eeuwen** plaats heeft, zoals die tevoren in de Schriften werd beschreven; en hoe overweldigend is dan het getuigenis: *"En buiten alle twijfel, de verborgenheid van de godzaligheid is groot; **God is geopenbaard in het vlees**, is gerechtvaardigd in de Geest, is gezien van de engelen, is gepredikt onder de heidenen, is geloofd in de*

wereld, is opgenomen in heerlijkheid" (1Tim.3:16). Hoe onredelijk, om niet te schrijven "weerzinwekkend" is het dan voor het gelovig hart, dat verlossing heeft ervaren, om ook zelfs maar te denken dat Jezus Christus op een "andere wijze" zou zijn geboren dan geopenbaard door de engelachtige boodschapper uit de hemelen.

Het loochenen van "De Maagdelijke Ontvangenis" moet vanzelfsprekend resulteren in een beschouwing van een zuiver menselijke Heiland en Redder. Het ontkennen van de Schriftuurlijke waarheid aangaande een "wonderen-werkende God" moet tenslotte uitlopen op een storm van meedogenloze kritiek, waarin dan alles tot "mythe", tot "legende" wordt herleid. Begrijpen wij in dit verband nu, waarom zo velen zich al hebben afgevraagd: "Hebben wij ons vergist? Heeft men ons wel de waarheid voorgehouden?? Waarom zouden wij dan nog godsdienst-samenkomsten bezoeken, als zelfs de theologen van onze tijd zich afvragen, waaraan zij nog moeten geloven?" Déze en nog méér vragen dringen zich op, als men de resultaten van het "moderne" onderzoek naar de "historische Jezus" onder de loep neemt en wanneer men met deze wordt geconfronteerd. Het zou ook kunnen zijn dat helemaal geen vragen meer worden gesteld, omdat men allang het Bijbelse geloof de rug heeft toegekeerd; en ook allang niet meer de noodzaak inziet, de aanspraken van het Bijbelse geloof op de waarheid nog ernstig te nemen.

Hoe was het vroeger? Toen het christendom zich in de toenmalige wereld verbreidde, werd al het ondeugdelijke, alle bedrog, leugen, en voorspiegeling-

en onttroond onder het aanstormend geweld van het christelijk (Bijbelse) geloof. Het werd allen volkomen duidelijk, zoals wij al eerder hebben neergeschreven: **God heeft in Christus Zichzelf geopenbaard en tot ons gesproken door Zijn daden!** Men leefde niet uit legenden, van mythen en sagen, fabels of allerlei “geconstrueerde theologie”!! Men voelde zich betrokken bij alles wat men zelf had gehoord en gezien... **Gods wonder in Jezus van Nazareth.** Men leerde geloven dat achter elk wonder, elk feit, elke gebeurtenis God Zelf stond; dat vreugde, ziekte, strijd om het bestaan, natuurgeweld, vrede en oorlog, nauw samen hingen met het handelen van God in deze wereld. In zoverre was al, voor de mens in het Oude Testament, het leven een wonder, omdat het het stempel droeg van de onmiddellijke tegenwoordigheid Gods, Die altijd nabij was, en Die bij het leven behoorde, omdat Hijzelf Het Leven is; tot Wie men altijd bidden kon, en Die in dit leven Zelf antwoord gaf op elk oprecht gebed. **God was de God, die wonderen doet.**

Men wist echter ook, dat tegenover God “het-eigen-IK” stond, en dat deze wereld doortrokken was van absolute vijandschap jegens God... Men leefde niet in Gods nabijheid zoals eenmaal in het Paradijs, en men vroeg zich dan ook af: ‘Hoe kan men in de duisternis van de dwaling, al zoekend en tastend, het licht van de “tastbare tegenwoordigheid Gods” gewaar worden, zodat alles wat in deze wereld geschiedt ook kan worden verstaan als rechtstreeks afkomstig van een Almachtige God?’ Want een God Die “stommetje” speelt, is voor het algemeen men-

selijk beseft toch geen God; en een God Die in deze wereld niet door Zijn daden spreekt, moet toch wel een machteloze God zijn. Maar **de God van onze Bijbel spreekt en handelt wel degelijk**. Hij is in deze wereld, via Zijn wonderlijk scheppingswerk, alom tegenwoordig. En daarnaast is er dan nog Zijn bijzonder, merkbaar, sprekend, helpend en bevrijdend en verlossend handelen, dat **IN Christus Zelf** tot volle openbaring is gekomen.

Christus is Gods grootste Wonder! Onze broeders en zusters van de eerste Christengemeente, hebben met hun boodschap niet een leer, een moraaltheorie, een geheel nieuw “verstaan, begrip, van eigen bestaan” gebracht, maar zij gaven met kracht getuigenis van hetgeen zij gezien hebben. Ook gaven zij geen antwoord op het “waarheen van het verdoolde bestaan”, maar zij betuigden, in de kracht van de Heilige Geest, dat zij geen “kunstig verzonden fabels” zijn nagevolgd, God was in hun eenvoudig bestaan **INGEBROKEN in de Persoon van Christus!!** Het lege graf was voor hen een even duidelijk profetisch teken Gods als Zijn geboorte uit de Maagdelijke Ontvangenis. En het is niet te veel gezegd, als wij beweren dat op dit punt in de wereldgeschiedenis een geheel nieuw begin werd gemaakt met de onderwerping van alle machten, die het menselijk bestaan benarden. Voor deze gelovigen stond het feit even vast als het eigen leven. Het christelijk (Bijbels) geloof staat en valt met de wonderdaden, waarin God als de handelende, bevrijdende en genezende God is te ervaren.

Christenen, die voorbij willen gaan aan de werkelijk-

heid van de Maagdelijke Ontvangenis, zullen de Bijbelse waarheid van de Messias-Zending verkeerd verstaan. Er bestaat een type christenen, die God naar zich toe willen dwingen, die het Bijbelse geloof beschouwen als een bergtop, die men beklimt en “bedwingt”: een ruw, hard, en ijverig christendom-van-de-daad,... ver verwijderd van de deemoed der algehele overgave, waaruit Maria, de MAAGD van Israël, leefde. Wanneer men dit over het hoofd ziet, zal de juiste ontmoeting met God niet worden begrepen. Waar dit beeld vervaagt, wordt christendom tot “zelfbedrog”! Het christen-zijn wordt alsdan verward met heerszucht over anderen, zelfbespiegeling en wereldmijding uit [ressentiment](#) (= haat of wrok), neurotische verering, hysterie en alzo meer.

Er zijn in deze wereld rusteloze, onvredige, ja zelfs haatzuchtige typen van “pseudo-christenen” die niet God, maar in feite zichzelf zoeken op alle mogelijke manieren. Natuurlijk, christen-zijn is “vechten”, is leven in een “spanningsveld”, is zich altijd bevinden op de “breuklijn”,... maar in het levens-dal van de beslissing, is daar dan ook de volkomen overgave aan Hem, Die ons “*eerst heeft liefgehad*” ([1 Joh.4:19](#)). En een zodanige overgave is dan de ontmoeting met God Zelf. Het is omdat wij de Maagdelijke Ontvangenis uit het oog hebben verloren, dat wij niet meer geloven dat wij de dwaalweg zijn opgegaan, en daarmee de verkeerde weg. Wij zijn de verkeerde richting ingeslagen en onze ogen zijn blind geslagen voor de komst van God in de gestalte van Christus. Hoor Hem spreken, leren en gebieden... Alleen de GOD-MENS, Jezus Christus, kan dat: “[Ik ben het](#)”

Brood des Levens; hij die in Mij gelooft, zal nimmer meer hongeren” (Joh.6:35). “Ik ben de Opstanding en het Leven”. “Eer Abraham was, ben Ik”. Het Bijbels getuigenis is waarachtig: “*Nooit heeft een mens alzo gesproken, gelijk déze Mens.*” (Joh.7:46b)

“**Ik ben Die Ik ben**” is de verheven Naam, waarmee de Here God Zichzelf kenbaar maakte aan Israël, in de dagen van Mozes. Geef acht op wat de Zoon des mensen, de Zoon van God, zei: “Breek deze tempel af en in 3 dagen zal Ik haar weer oprichten” (Joh. 2:19). Wat zou er gebeurd zijn met de mens, die dergelijke dingen zou durven “claimen” in zijn tijd? Men zou zulk een mens stapelgek verklaard hebben en hem zo vlug mogelijk en op een radicale wijze hebben uitgeschakeld op de manier zoals toentertijd gebruikelijk was. Iemand mag en kan zichzelf “verbeelden” als Napoleon of als Hitler te zijn en daarmee buiten een asyl ¹¹ te blijven, maar wanneer diezelfde “iemand” zichzelf als God zou voorstellen en de wereld zou uitnodigen om tot hem te komen om rust te vinden, om gered te worden, om verlost te worden,... zo zou hij zichzelf niet alleen brandmerken als “krankzinnige”, maar ook als “de grootste bedrieger in de wereld”!

Toch zien wij in de praktijk, dat duizenden mensen déze soort “krankzinnige bedriegers” geloven, volgen en aanbidden. “Lou, de palingboer” met al zijn “engelen” en volgelingen, zijn sprekende voorbeel-

¹¹ Asyl = Hier: Een inrichting waar ter beschikking van de regering gestelde geestelijk gestoorde personen verpleegd worden (??). (noot AK)

den uit onze tijd! Waarmee wij het bewijs hebben, hoe verdwaasd mensen kunnen zijn. In waarheid hebben wij geen ander historisch document dat de gelovige kan dienen als bewijsmateriaal ten aanzien van de geboorte van de Christus uit de MAAGD van Israël, dan het Nieuwe Testament samen met de profetische Geschriften... Wat de evangelisten Mattheüs en Lukas hebben vastgelegd voor allen die geloven in de **WONDEREN-WERKENDE God van Abraham, Isaac en Jakob** kan nooit meer in twijfel getrokken worden. Hun verslagen worden ondersteund door de Profetie zelf. Amen.

Het Kerstfeest kan nog steeds worden gevierd met onverminderde vreugde en jubelende zang en aanbidding, want: “het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond” (Joh.1:14a). Halleluja, God zij de heerlijkheid tot in alle eeuwigheid! Dit alles is niet te scheiden van **de Manifesto van de Christus van alle eeuwen!!** Opdat allen ook zullen verstaan, dat alle feiten-materiaal uit de geschiedenis, waarover wij beschikken, in alle bijzonderheden nauwkeurig aansluit bij de gegevens die de Bijbel ons verstrekt aangaande de wonderbaarlijke geboorte van Christus. De Kerstgeschiedenis is de boodschap van het vrijmachtig (= de vrije, onbeperkte macht), soevereine handelen van God: géén noodlot, géén logica, géén wet, géén wetenschappelijk en/of politiek steekspel en/of machtsstreven geven het menselijk leven zijn bestemming... géén koude, kille, anonimiteit van een in de blinde weg, met razende vaart, voortijlende wereld. **God is er altijd geweest, voor ons en voor de hele wereld. Dat is en**

blijft de verlossende boodschap in de Persoon van de Christus van Bethlehem!!

Waarom de Ster? Gods geheimenis in de schepping. (5)

38

Het is naar onze bescheiden mening noodzakelijk, om onderwerpen als bovengenoemd op de volgende wijze te benaderen, als wij het zó mogen neerschrijven. Immers bevinden wij ons vandaag de dag, met onze wetenschappelijke benadering van de wereld en haar volheid, in een buitengewoon merkwaardige positie. Terwijl wij hard bezig zijn de kosmos met raketten te veroveren en op onze planeet bezig zijn een technische perfectie te bereiken die bijna aan het bovenmenselijke grenst, verkeren wij meer dan ooit in het onzekere omtrent de vraag, wàt wereld, materie, kosmos, met andere woorden, wàt de “natuur” eigenlijk inhoudt. Wij weten allemaal nu wel dat de tijd voorbij is dat wij “zeker wisten”. Tòch is men zich daar zo weinig van bewust in deze dagen, waar men ten aanzien van de technische apparatuur algemeen verbaasd staat en de zogeheten “almachtige wetenschap” bewondert.

De waarheid echter is dat wij het (wereld)beeld van onze (voor)vaderen hebben vaarwel gezegd. En in feite staat de mensheid op een “keerpunt” van denken, en – al is het nog maar aan het begin – van een wijsgerige ontwikkeling, die nog volledig in gang is... Het zou ons in dit bestek te ver voeren om in details te treden. Alleen dit: de hedendaagse stand van de wetenschap ten aanzien van de natuur kan niet in beelden worden omgezet. Onze wereld is geen

gevangenis. Zij was en is dat wel voor de mens die de zwijgende en dode materie als het enige waardevolle in het leven beschouwt. Inderdaad is voor die mens de hemel en God een “illusie” – niets meer. Maar in werkelijkheid is het juist omgekeerd; en de waarheid is méér dan wat de mens kan “hanteren”. En als het aankomt op de natuur, op de schepping van God, zo laat deze zich niet dwingen tot dienst aan de mens. Laten wij dit toch even vaststellen: zij staat open, in het kleine en in het grote, als “totaliteit” en in het kleinste onderdeel, voor het ongrijpbare, voor “Gods geheimenis”!

Dit brengt ons direct tot de vraag: “Is God VRIJ van de wetten van het heelal??” Ons geloof in de Bijbelse waarheden leidt tot de volgende conclusie: Elke werking is een schakel in een keten van andere werkingen en oorzaken, waaruit niet valt te ontkomen. De Almachtige God heeft het zó gemaakt, dat “oorzaak” en “gevolg” nauw met elkaar in verband staan. Iedereen weet dat wanneer wij onszelf overgieten met benzine, en vervolgens een lucifer erbij houden, wij zullen branden als fakkels, als toortsen. God heeft een “geordende wereld” geschapen; en deze ordening zou verbroken worden als wij de samenhang tussen oorzaak en gevolg zouden miskennen. Het komt er maar op aan “hoe” en van welk “gezichtspunt” wij deze bestaande samenhang zien. Ook dat wat wij niet –direct– zien (waarnemen), mag als nauw betrokken worden geacht op hetgeen zich afspeelt buiten ons voorstellingsvermogen. Niet alles in het leven berust op “tasten en berekenen”!! Wij weten het en tòch willen wij het niet weten zodra God

in het geding komt.

De loop van de wereld wordt niet bepaald door wat wij zo graag een "causaliteitsmechanisme" (= wet van oorzaak en gevolg) noemen. Wat in onze wereld plaats vindt, komt tot ons vanuit het ondoorgrondelijke. Voor de christen is de God van de Bijbel Zelf deze "ondoorgrondelijkheid", Die naar Zijn vrij – door geen enkel natuurwet vast te leggen – welbehagen en Zijn soevereiniteit, ons leven en de loop van de wereld regeert. En, er is ook geen enkele wetenschap die het geloof in de vrijheid van het handelen Gods kan uitsluiten. Wij geloven dat elke seconde van ons leven, in deze schier angstwekkende wijde ruimtelijke kosmos, omvangen wordt door de "alom tegenwoordigheid" Gods,... omvangen door Zijn eeuwige armen. Staat er niet geschreven: "*Hoe ondoorzoekelijk zijn Zijn oordelen, en hoe onnaspeurlijk Zijn wegen!*" (Rom.11:33b). En "*Uw rechterhand heeft mij ondersteund*". De wetenschapsmens, die alles wil onderzoeken en verstaan met zijn eindig brein, kan niet "zien" dat onze God bóven Zijn wetten staat, omdat zij zich in feite ook alleen maar bekommert om een gedeeltelijk aspect van de werkelijkheid, en... er bestaat niet de minste grond om aan te nemen dat "iets", dat bóven de werkelijkheid uitgaat, minder werkelijk is, dan wat zij als zodanig erkent.

Gods schepping, het heelal, het universum, is nu eenmaal géén machine. Voor de gelovige mens, voor de Bijbel-mens, is de geest niet langer meer een toevallige "indringer" in het gebied van de materie! En dit nu heeft de Bijbel 2000 jaren geleden reeds geweten. Ieder "scheppingswonder" van God,

en daartoe rekenen wij ook “De Ster van Bethlehem” is een raadsel voor de wetenschap. De Bijbel alleen geeft ons het antwoord. Openstaan voor God betekent: openstaan voor het heden, voor het verleden, en ook voor de toekomst. Zó is het altijd geweest en zó zal het altijd blijven. Alles in de geschiedenis van de wereld komt op een zeker ogenblik tot het “brandpunt”. Het is God, Schepper van hemel en van aarde, Die het voor het zeggen heeft: *“Hij spreekt, en het is er; Hij gebiedt, en het staat er”* (Psalm 33:9). En wij geloven in het diepst van ons hart dat het niet anders gesteld was met de verschijning van “De Ster”, “Zijn **STER**”, aan het firmament in die “stille en heilige nacht”, toen Christus, de **Messias**, geboren werd in Bethlehems stal,... **Gods eniggeboren Zoon**. Met de verschijning van de Messias op het toneel van die dagen, voorzegt door Israëls geïnspireerde profeten, was het duidelijk welk doel **de God van de geschiedenis** beoogde te midden van alle toenmalige chaos. De apostel Paulus heeft het met een paar woorden verklaard, toen hij schreef: In *“de volheid van de tijd... heeft God Zijn Zoon uitgezonden, geworden uit een vrouw”* ([Gal.4:4](#)). Deze woorden leren ons verstaan, dat er een lange tijdsperiode vooraf gegaan is – een periode van “toebereiding”. David profeteerde: *“Zie, Ik kom, in de boekrol is over Mij geschreven. Ik vind er vreugde in, Mijn God, om Uw welbehagen te doen”* (Psalm 40:8b-9a, HSV). De Heilige Geest heeft dit herhaald in [Hebreeën 10:5-9](#): *“DAAROM, komende in de wereld, zegt Hij: Slachtoffer en offerande hebt Gij niet gewild, maar **Gij hebt Mij het lichaam toebereid**;... Toen sprak Ik: Zie, Ik*

kom (in het begin van het boek (HSV: de boekrol) is van Mij geschreven) **om Uw WIL te doen, o God!...**"

In de wereldgeschiedenis was het ogenblik daar, waarop het "Drama van alle Eeuwen", zonder weerga wat betreft haar strekking en grootsheid, voltoerd kon worden. En, wij schreven reeds, **God alleen maakt geschiedenis!** Rome, belust op macht, was onbewust het instrument... Zij verordeneerde – bij decreet en uitgevaardigde wetten – één taal, één wet, één cultuur, een geordende maatschappij, goede wegen, en nog véél méér. Alles onder het, door de geschiedenis bekend geworden, "Pax Romana" (= Latijns voor 'Romeinse Vrede')!! Hierdoor werd een snelle verspreiding van het Evangelie van de Zoon van God mogelijk gemaakt. Een Romeins keizer, onbewust van Gods Plan en Voornemen, werd het instrument in Gods Hand. Wij lezen dan in dit verband: *"En het geschiedde in diezelfde dagen, dat er een gebod uitging van de keizer Augustus, dat de gehele wereld beschreven zou worden"* (Luk.2:1). Dus gingen ook allen naar hun respectievelijke plaatsen om beschreven te worden. Met andere woorden, om "met naam en toenaam" opgenomen te worden in de daartoe aangelegde Romeinse registers.

Maar, het is nog nooit anders geweest: De mens wikt – **God beschikt!** Zó gebeurde het ook in de levens van Jozef en Maria. God had door de profeet Micha gesproken dat de Christus geboren zou worden in Bethlehem. Daarom lezen wij in de Bijbel dit getuigenis: *"En Jozef ging ook op van Galilea, uit de stad Nazareth, naar Judea, tot de stad Davids, die Bethlehem genaamd wordt, (omdat hij uit het huis*

en geslacht van David was)” (Luk.2:4). En het gebeurde in die dagen dat Maria – toen zij moest baren – haar eerstgeborene, een Zoon, in doeken wond en Hem neerlegde in de kribbe (= een voederbak voor beesten), omdat er voor de echtelieden geen plaats was in de herberg. En in die stal, waar koebeesten hun voedsel herkauwden en zwerfhonden een onderkomen zochten voor de vallende nacht, werd Christus geboren...

In die stille nacht, de schoonste van alle nachten, “stond een engel des Heren bij de herders in diezelfde landstreek, en de heerlijkheid des Heren omscheen hen, terwijl zij de nachtwacht hielden over hun kudden. *En die engel zei tot hen:... ik verkondig u grote blijdschap, die al de volkeren wezen zal; namelijk, dat u heden geboren is de Zaligma-ker, welke is Christus, de Here, in de stad Davids*” (zie [Luk.2:8-11](#)). Zij waren de eersten, die dat zaligmakende nieuws hoorden, en nog méér... Want “*van stonde aan was er met de engel een menigte van hemelse heirlegers, prijzende God en zeggende: Ere zij God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde, in de mensen een welbehagen* (beter gezegd: *des welbehagens = in de mensen, naar Gods welbehagen*)” (Luk.2:13-14). Geboren in zulk een schamele omgeving, waren – behalve mensen – ook hemelse wezens de van God verordeneerde getuigen van **de geboren Koning!** Want hebben de 3 “[wijzen van het Oosten](#)” de koning Herodes niet gevraagd: “[Waar is de geboren Koning der Joden?](#)” En hebben deze niet getuigd: “*Wij hebben Zijn ster in het Oosten gezien*” ([Matth.2:1-2](#)).

De Ster van Bethlehem naar menselijke begrippen, maar in werkelijkheid **de Ster van God, de Ster van de Messias**, een creatie van God, ter ere van de vleeswording van het Woord. Dit brengt ons in herinnering wat Pastor WH Offiler van “The Bethel Pentecostal Temple” in Washington, USA heeft geschreven. De vertaling luidt als volgt: **De Ster van Israël... de ster van de Messias...** een zes-puntige ster, gevormd door twee in elkaar opgaande gelijkzijdige driehoeken, waarvan één verticaal gezet was en de andere ondersteboven. Deze verticale driehoek wijst op de 3-Enigheid van God; de andere driehoek symboliseert de 3-enige natuur van de mens in zijn zondige staat. De vereniging van deze twee driehoeken, in de Ster van DE Messias, spreken ons van de In-carnatie (= de vleeswording) van het Woord (en dat Woord is: de Christus) en het begin van een Nieuwe Schepping. DE NIEUWE SCHEPPING – DE NIEUWE MENS... De Ster van Bethlehem was geen onbekende ster. Geslacht op geslacht had men er in Israël naar haar uitgekeken: **“Er zal een Ster voortkomen uit Jakob...”** ([Num.24:17](#)). Van deze ster staat in de Bijbel geschreven: **“De ster, die zij in het oosten gezien hadden, ging hun voor, totdat zij kwamen en stond boven de plaats, waar het Kindeke was”** (Matth.2:9b). Halleluja!

Deze ster, en deze is de onweerlegbare waarheid, droeg dus kennis van de incarnatie van de Christus en van de plaats van Zijn geboorte.

De algemene voorstellingswijze van deze ster, als zijnde een “vereniging van Jupiter en Saturnus”, behoeft niet ernstig te worden opgevat. Zij is een

poging van de mens, om op natuurlijke wijze uit te leggen, wat alleen op geestelijke wijze kan worden verklaard. De Ster van Bethlehem was géén vereniging van planeten of andere hemellichamen. Het was “DE Ster van Gods Openbaring” en kan niet anders worden verklaard. **Het was een ster met een bepaald doel.** Hetgeen ook opgetekend staat in Gods Woord. De geschiedenis van het bezoek van de “3 wijzen” aan de baby van Bethlehem hem is zo oud als het Nieuwe Testament en is een deel van de wondere verhalen die de geboorte van onze Here weergeven. Gedurende meer dan 1800 jaren werd het bezoek van de “3 wijzen” wereldkundig gemaakt door zang en proza, terwijl de artiest al zijn talent heeft benut, in een uiterste poging om de plechtigheid van dat ogenblik en de waardigheid van die onbekende bezoekers op de juiste wijze uit te schilderen. De geleerden van de wereld hebben naarstig getracht hun afkomst en het land waar ze vandaan kwamen vast te stellen; maar alles tevergeefs en zonder resultaat. Hun komst is nog steeds omhuld met de ondoorgrondelijke geheimzinnigheid van vervlogen dagen. Zij zijn tot nu toe onbekend.

De geboorte van Jezus Christus in Bethlehem is door alle eeuwen heen verreweg de merkwaardigste gebeurtenis. In de wereldgeschiedenis kan niets daarmee vergeleken worden. Het welzijn van hemel en aarde hing af van de komst van “De Eniggeboren Zoon van God”. Wij interesseren ons niet voor moderne theorieën. Wij mogen géén tijd verloren laten gaan. Dwaasheid is dwaasheid, hetzij dat die dwaasheid voortvloeit uit de bron van intellectualis-

me, dan wel uit het hart van menselijke onkunde. De geboorte van Jezus Christus verbindt hemel en aarde. Hierdoor waren God en mens voor eeuwig verenigd... De “wijzen” zagen Zijn ster in het oosten. Wanneer de Here Jezus terugkomt, zal Hij “uit het Oosten” komen. De profeet Ezechiël zag de Shekinah-glorie ¹² (= Zijn Goddelijke heerlijkheid) “van het oosten” komen, terwijl wij in [Openbaring 7:2](#) zien dat de machtige Engel Gods “van het oosten”, van “de opgang der zon” kwam... En deze “wijzen” werden geleid door één van de lichtgevende hemellichamen: een ster. **Een ster, die Gods wil en weg kende!** En deze uiterst bijzondere ster sluit alle natuurkundige verklaring over haar komst uit. Deze ster was géén meteor, noch een “komeet”; ook géén vereniging van Jupiter en Saturnus!! Deze ster wist precies wat zij deed en waar zij heenging. Toen de “wijzen”, na hun onderhoud met Herodes, haar weer zagen, werden zij bezielde met en goddelijke extase, en verheugden zich “MET ZEER GROTE VREUGDE”. Het was de profetische ster van Israël – het zinnebeeld van de Nieuwe Schepping, en het eerst gemanifesteerd in het vleesgeworden Woord: **God en Mens.**

¹² Shekinah-glorie = In het “Heilige der Heiligen”, werd eens per jaar het onweerstaanbare Licht van de Shekinah geopenbaard. Dit Licht, deze Glorie, deze Heerlijkheid, werd alleen maar “gezien” door de hogepriester en dan alleen nog maar op de Grote Verzoendag (Leviticus 16). Dit nu is typerend voor het 1000-jarig Vrederijk van Christus (het Meest Heilige is een wonderschoon schaduwbeeld) waarin de Heerlijkheid van God en van het Lam het waarachtige Licht zal zijn!! (noot AK)

Niet allen zagen zij die ster. Dit feit baart ons géén zorgen en bezorgt ons geen moeilijkheden. God is soeverein en Hij alleen beschikt overeenkomstig Zijn heilige wil. Hetzelfde zien wij in het geval van de verzezen Christus. Niet allen zagen Hem!! Het waren Maria Magdalena, Johannes de geliefde discipel, Petrus en later ook Thomas, die eerst zo twijfelde en Hem toch zo liefhad. En zó is het ook met de ster.

Voor wie niet gelooft in Jezus Christus gelijkerwijs de Schrift zegt, en in Zijn getuigenis aangaande Zijn eigen Persoon, zoals wij dat vinden in de Bijbel, is vanzelfsprekend de ster van Bethlehem enkel en alleen een verschijning in het “rijk der mythen” – meer niet. Maar, wanneer wij de Christus Gods hebben aangenomen als onze persoonlijke Verlosser en Zaligmaker, wanneer wij in Hem geloven, ... in Christus en Dien gekruisigd, dàn is de verschijning van Zijn ster voor ons géén probleem. Ook alles wat verder van deze ster geschreven staat. De christen weet één ding: **“Christus IS de Alfa en de Omega – de heldere Morgenster. Hij noemt de sterren bij naam en Hij heeft ze allen geschapen.”**

De christen behoeft zich niet te verwonderen over het feit dat dergelijke buitengewone “hemelverschijnselen” plaats hadden ten tijde van de komst van de Messias. Worden aardse koningen niet uitgebazuind en bulderen dan ook niet de kanonnen? Zijn daar dan niet die grootse en bontkleurige parades en buigt niet een ieder het hoofd en juichen de menigten?? Worden de wegen waarlangs een koninklijke stoet zich beweegt niet van tevoren al afgezet door in stramme houding staande en gewapende

manschappen van alle wapens?!? Hoeveel te méér zijn de schikkingen en verordeningen van Godswege, wanneer de Christus geboren moe(s)t worden. Hij is toch Degene van Wie geschreven staat dat “...**Hij is het Afschijnsel** (HSV: de afstraling) **van Gods heerlijkheid, en het uitgedrukte Beeld van Zijn Zelfstandigheid, Die alle dingen draagt door het Woord Zijner kracht.**” (Hebr.1:3a)

48

Géén wonder dat de 3 wijzen “in het huis gekomen zijnde, neervielen en **de geboren Koning** aanbaden en Hem hun geschenken brachten: goud, wierook, en mirre” (zie [Matt.2:11](#)). Glorie voor God en Zijn Christus!! Gelovigen en kinderen Gods in onze dagen behoren hetzelfde te doen als eertijds deze mannen. Ook zij zullen bij het aanschouwen van **de heldere Morgenster in de Schriften, Hem liefhebben met geheel hun verstand, met geheel hun ziel, en met geheel hun hart.** Wanneer wij, met Jesaja, van de Messias kunnen zeggen: “Een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij is op Zijn schouder; en men noemt Zijn Naam **Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader der Eeuwigheid, en Vredevorst**” (Jes.9:5); en wanneer wij, met Paulus, Gods Eniggeboren Zoon aanbidden als Degene “Die alle dingen heeft geschapen, die zienlijk en die onzienlijk zijn, en niet alleen door Hem, maar voor Hem” (zie [Kol.1:16](#)); en wanneer wij, met Thomas, kunnen uitroepen: “*Mijn Heere en mijn God!*” (Joh.20:28b); dan,... dan is **de EEUWIGE en HEILIGE God ook in elk van Zijn Scheppingsdaden, en in het bijzonder in de creatie van de Ster van de Messias!** Amen. De verschijning van deze ster, waarvan

Bileam reeds heeft gesproken is niet te scheiden van **de Manifesto van Christus**.

Christus en de tijd.

Wat hebben “feiten” voor zin? (6)

49

De Here Jezus heeft Zijn discipelen eens deze vraag gesteld: *“Wie zeggen mensen, dat Ik, de Zoon des mensen, ben?”* (Matth.16:13b). Wij hebben hier ontegenzeggelijk te maken met de meest indringende vraag in het menselijk leven. Vroeg of laat zal een ieder met deze vraag worden geconfronteerd; en ieder persoonlijk moet hierop het antwoord geven. Een ander kan het niet doen. Petrus’ antwoord was: **“Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God”** (Matth.16:16b). En hiermee was hem **de Manifesto van de Christus geopenbaard!** Heeft Jezus Zelf niet gezegd: *“Zalig zijt gij, Simon, Bar-Jona! want vlees en bloed heeft u dat niet geopenbaard, maar Mijn Vader, Die in de hemelen is”* (Matth.16:17b). **Christus was waarlijk God.** Johannes, de geliefde discipel heeft gezegd: *“Deze (= Jezus Christus) is de waarachtige God, en het eeuwige Leven”* (1Joh.5:20b). Maar daar is nòg een andere vraag: was Hij ook waarlijk “mens”? In het Nieuwe Testament lezen wij: *“Maar toen de volheid van de tijd gekomen was, zond God Zijn Zoon uit...”* (Gal.4:4a, HSV). Dit woord van de apostel Paulus geeft de Nieuwtestamentische “tijds-opvatting” weer; en dan moeten wij dit zó zien, dat op een zeker ogenblik in de wereldgeschiedenis “de absolute waarheid” aan het licht gekomen is. Voorwaar géén enkele nieuwe of andere waarheid gaat bóven déze waarheid in Christus uit! Niet

ons moderne denken, voor een ogenblik slechts “toonaangevend”, kan maatstaf zijn voor de Christelijke Waarheid!! Integendeel: de Christelijke Waarheid is te allen tijde maatstaf voor alles wat maar goed of slecht is, waarheid of leugen!!!

De Bijbel heeft dus ook te maken met onze moderne tijd. Wat wij, mensen, vandaag of morgen ook van mening of van gevoelens zijn, is terug te vinden in de Bijbel. Zelfs als wij “neen” zeggen tegen God; en ook als wij – in het nauw gedreven – trachten te ontkomen aan de klem van de Bijbelse waarheid. Telkens en in iedere omstandigheid van het leven vinden wij onszelf terug in de Bijbel. Het is Gods feilloos Woord dat de mens – in zijn afwijzen van en vijandschap tegen God – ziet, ontdekt. Laten wij a.u.b. het volgende vaststellen: Elke poging de waarheid in Christus te verenigen binnen de grenzen van “innerlijke godsdienstigheid”,... van de “ziel”,... de “dood”, geeft de waarheid als geheel prijs. Het is altijd: Alles of niets!

Het Schriftwoord, dat tegenwoordig alsmaar duidelijker naar voren komt, is te vinden in de Brief aan de Kolossenzen: *“Hij IS het **Beeld van de onzichtbare God, de Eerstgeborene van heel de schepping (sv: van alle creaturen).** Want **door Hem zijn alle dingen geschapen** die in de hemelen en die op de aarde zijn, die zichtbaar en die onzichtbaar zijn: tronen, heerschappijen, overheden of machten; **alle dingen zijn door Hem en voor Hem geschapen**”* (Kol.1:15-16, HSV). Moeten wij dan nog twijfelen? Is zoiets te doen nog wel te rechtvaardigen?? Hier staat het eenvoudig, en zó bedoelt God het ook, dat het

gehele universum onafscheidelijk met Christus te maken heeft. Hij alléén is **de Heer der wereld, en alle dingen zijn van Hem afhankelijk** en er is in dit leven geen gebied, in denken en in gevoelen, dat niet met de Christus van de Bijbel te maken heeft.

En, wie de Bijbel in dit licht biddend bestudeert, kan alleen maar tot de conclusie komen dat deze wereld wijst naar een andere wereld. Wij bedoelen, dat deze wereld zich voortbeweegt naar een doel dat meerder is dan deze wereld. Daar staat in dit verband in de Bijbel geschreven: *“Want wij weten, dat **het ganse schepsel tezamen zucht...**”* (Rom.8:22a). En dit doet ons verstaan dat deze wereld nog niet verlost is, “in barensnood “ is, reikhalzend uitziend naar de voleinding en onderweg is naar dat Rijk, waarvan Jezus gezegd heeft, dat het **Gods Koninkrijk** zal zijn!! Als gelovigen, als christenen, mogen wij verstaan – door het geloof – dat zoals Jezus leed, stierf en verrees, zó moet ook onze wereld lijden, sterven, strijden, om tenslotte te komen tot de opstanding, tot het definitief overgaan in het komende Vrederijk van Christus ¹³. Wanneer dit alles de mens geldt, de volgeling van Jezus, hoeveel teméér de wereld waarin hij leeft.

Deze waarheid omtrent zichzelf en zijn wereld, vindt de mens heus niet uit zichzelf. Zij komt op hem af, doordat **God IN Christus** tot hem op de één of andere manier spreekt – door de Bijbel. **Christus is**

¹³ Zie eventueel onze GRATIS studie [“Wat de Schrift leert over het 1000-jarige Rijk van de Here Jezus Christus”](#).
(noot AK)

het Licht der wereld. Enkel en alleen bij dit Licht, dat op ons en onze wereld valt (de Bijbel spreekt van: "[in de duisternis schijnt](#)") kunnen wij onszelf en de dingen van onze wereld zien in het juiste perspectief. Het is het, door genade, ontvangen geloof "naar de Schriften" dat maakt dat wij naar het Licht toekeren, dat door **de gestalte van Christus** de wereld en ons eigen hart binnendringt. En hiermee komen wij tot de historische feiten en de zin ervan.

Welke betekenis heeft voor ons het feit dat wij, mensen, "geschapen zijn voor Hem" (Kol.1:16b, HSV)? Met andere woorden, "op Christus betrokken" zijn!? Eén van de grootste denkers onder de kerkvaders van weleer heeft gezegd: het goddelijke krijgt wasdom (= groei), naarmate wij voortschrijden. En, inderdaad is het zó en niet anders: voor hem, die de Here der wereld tegemoet gaat, zal het nimmer aan ruimte ontbreken op zijn loopbaan, zoals hem die is voorgesteld door Zijn Here en Heiland Zelf. Maar hierover zullen alle volgelingen van Christus het eens zijn – dit vereist voortdurende waakzaamheid, standvastigheid en een nimmer aflatend, ononderbroken voortgaan op de levensweg. Want de Christus, Die zegt: "[Kom herwaarts tot Mij](#)", is dan ook Dezelfde die, van stap tot stap, Zijn Kracht schenkt om te kunnen voortgaan.

Al ons lijden hier op aarde, al ons strijden tegen de immense verlokkingen van een "zonden-zieke" wereld, en straks ons sterven in Christus, wordt opgenomen in de grote en machtige stroom, die zich baan-breekt door héél het bestaan, om daarin doel en bestemming te vinden in de Christus van de

Bijbel. Feiten zijn feiten, of zij nu in het verleden werden gekend of in het heden worden geconstateerd. En, feiten weerspreken het geloof niet! Christus, Die “**de Here der wereld**” is, heeft vele malen betuigd dat het geloof te maken heeft met de feiten van en in deze wereld. Het is bijvoorbeeld een niet-te-loochenen feit dat christenen zelf de oorzaak zijn, dat de werkelijkheid en de boodschap van het geloof uiteen gescheurd zijn. Waar wij, christenen, voor zorg moeten dragen, is dat wij niet vastgehouden worden enkel en alleen door feiten, dat wij door deze niet zodanig worden overweldigd, dat wij niets anders meer verlangen, niet anders meer willen, dan denken aan, en leven met, en staan op “feiten”! Want door dat te doen, worden wij langzaam maar gewis en zeker afgetrokken van de “bovennatuurlijke feiten” **in en door Christus**.

Natuurlijk zijn daar feiten die wij als “vastgelegd” hebben te aanvaarden: wij worden oud,... we worden (weleens) ziek,... ouderdom komt (heel dikwijls) met gebreken,... onze burens hebben het vaak beter dan wij,... en zo méér. En weinig in getal zijn de christenen die juist dergelijke tastbare feiten weten te verwerken, en er rustig bij blijven. Zo vaak kiest men de weg van de minste weerstand, om dan weg te vluchten voor de moeilijk te verteren feiten van alle dag – een zeer gevaarlijke zaak overigens! Een voorbeeld? Kijk naar de vliegenier, naar de piloot. Wanneer hij de waarschuwing van zijn controleapparatuur gewoon negeert, zal hij vroeg of laat verongelukkig. Natuurlijk is het belangrijk dat wij voortdurend en onder alle levensomstandigheden de feiten,

waarmee wij worden geconfronteerd, weten te “verstaan”, om dan ermee weten te “leven”.

Maar, laten wij a.u.b. ophouden de feiten tegen de Bijbel uit te spelen, alsof de Bijbel een Boek vol “sprookjes” zou zijn in vergelijking met de hedendaagse feiten in onze zo hoogst moderne wereld. Wij weten maar al te goed, door het geloof, dat de Bijbel géén Boek vol fabels is, maar een “Boodschap van God, vol raadgevingen, waarschuwingen, vermaningen en bovenal: Goed Nieuws”! Wie “[En de Bijbel heeft tòch gelijk](#)” van de hand van [Werner Keller](#) heeft gelezen, zal ontdekt hebben dat de schrijver daarin twee dingen aantoonst: allereerst, hoezeer de mens, òòk in zijn godsdienstige beleving, zich op “feiten” verlaat. En op de tweede plaats laat de schrijver in zijn boek duidelijk uitkomen dat de Schrift géén fabels of mythen behelst, maar WERKELIJKE FEITEN vermeldt.

Voor de christen zijn dan ook de feiten in deze wereld “**Berichten van God**” – “**Tekenen van God Zelf**”. En Christus kwam op Gods verordeneerde tijd in deze wereld, om ons een open oog te geven voor die tekenen van een vooruitziende en alles-wetende God. Hij heeft één en ander met deze woorden duidelijk willen maken: “*Als het avond geworden is, zegt gij: Schoon weer, want de hemel is rood. En ‘s morgens: Heden onweer, want de hemel is droevig rood. Gij geveinsden! het aanschijn van de hemel weet gij wel te onderscheiden, en kunt gij de tekenen der tijden niet onderscheiden?*” (Matth. 16:2b-3)

En het is een onweerlegbaar feit in de geschiedenis, dat door de Bijbel wordt verklaard dat Christus vanuit

de hemel naar de aarde kwam,... **God gemanifesteerd in het vlees**, zodat Zijn menselijkheid even reeel was als de onze, met deze exceptie (= uitzondering): Jezus kende géén zonde. Hij was zondeloos! Het is een historisch feit dat Christus op het exacte ogenblik in het raadsplan Gods geboren werd, niet in Nazareth, maar in Bethlehem. Het is een feit dat mensen van Zijn tijd zich “aan Hem geërgerd” hebben ([Mark.6:3b](#)). Het is een feit dat déze Jezus Jozef en Maria “onderdanig” was ([Luk.2:51](#)). En het is een bekend feit dat de mens, en dan in het bijzonder de wetenschapsmens, Hem heeft willen beroven van **Zijn God-mens-zijn**. Alles wat te maken heeft met **de Manifesto van Christus** heeft òòk te maken met “tijd”, met **Gods tijd**, en met historische feiten, welke geen bewijsvoering vragen, maar geloof van de kant van de naar verlossing zoekende mens.

Wat wij, mensen, denken van Gods profetische tijd en van Gods soevereine handelingen (daden), doet niets af van de heerlijkheid waarmee en waarin God Zelf Zich heeft willen openbaren in de vleeswording van het Woord: *“In het begin was het Woord, en het Woord was bij God, en het Woord was God. Dit was in het begin bij God. Alle dingen zijn door Hetzelve (Woord) gemaakt, en zonder Hetzelve is geen ding gemaakt, dat gemaakt is. In Hetzelve was het Leven, en het Leven was het Licht der mensen.” ... “En het Woord is vlees geworden, en heeft onder ons gewoond (en wij hebben **Zijn heerlijkheid** aanschouwd, een heerlijkheid als de Eniggeborene van de Vader), **vol van GENADE en WAARHEID**”* (Joh.1:1-4+14). Wat een eenvoudig, dòch krachtvol

getuigenis ten aanzien van het grootste historische feit in de geschiedenis van de wereld (zie [Joh.1:9](#)) en van het christendom! Johannes, zowel de “wegbereider van Jezus”, als de discipel, hebben eenzelfde getuigenis gegeven, omdat hun “denken” plaats heeft moeten maken voor Gods gedachte, zoals vastgelegd door de Oudtestamentische profeten.

Het is waar dat het menselijk “denken” feiten “schept”, maar zijn al die feiten wel goed in Gods ogen? Zijn zij niet eerder slecht te noemen?!

Waarom wij dit zó stellen?? Dat wij dan niet vergeten dat ons denken òòk geweren, granaten, kanonnen, automatische en elektronische wapens heeft “gemaakt”; niet te vergeten de atoombom en de waterstofbommen. Wij hebben door ons denken zoveel veranderd, maar resultaten hebben nù al bewezen dat het niet altijd in de goede, de juiste richting is geweest. Bezien wij nu even “de zondeval”. Haar geschiedenis, zoals deze vastgelegd is in de Bijbel, leert ons dat de mens op een gegeven ogenblik alwetend wilde worden door God af te wijzen. De mens wilde door méérdere kennis te bekomen “als God worden”; en dat nu wil de mens van onze tijd, die zich alleen op de feiten verlaat, vandaag de dag nog evenzeer: feiten begrijpen, om zodoende alles te kunnen beheersen. Dat is inderdaad doel en streven van de moderne mens. Wij vragen ons ontstellend af, of dat wel geoorloofd is??

Wij vragen onszelf dan ook af: “Waar ligt het criterium, de grens voor het denken en handelen van de mens, met betrekking tot het komen van Christus in de wereld en de feiten van **Zijn Manifesto**”?

Immers, van de eerste tot de laatste bladzijde demonstreert de Bijbel ons duidelijk dat het denken van de tegen God rebellerende mens hem – en ook allen die hem horen – in het slop voert. Daarom heeft de geïnspireerde apostel Paulus geschreven: *“Omdat zij, **God kennende, Hem als God niet hebben verheerlijkt of gedankt, maar zijn verijdeld geworden in hun overleggingen, en hun onverstandig hart is verduisterd geworden**”* (Rom.1:21). En in zijn brief aan de gemeente van Korinthe stelt hij: *“Want omdat, in de wijsheid Gods, de wereld God niet heeft gekend door de wijsheid, zo heeft het Gode behaagd, door de dwaasheid van de prediking, zalig te maken, die geloven.”* (1Kor.1:21)

Het denken van de wereld richt zich verbeterd op “feitenmateriaal” dat de werkelijkheid gebrekkig weergeeft; een werkelijkheid die ver uitgaat boven onze wereld, onze aarde, en daardoor alles doet blijven in onzekerheid. Niet alleen datgene wat wij reeds hebben ontvangen, maar ook hetgeen nog in de toekomst verborgen ligt, maakt ons leven uit. De bekeerde monnik, [Maarten Luther](#), zei in zijn tijd reeds: “Die twee horen bij elkaar: **Geloof en God**; want waar men naar haakt met het gehele hart en waarop men zich verlaat, dat leidt uiteindelijk tot God”. Feitelijk is de ware drijfveer voor ons denken “het geloof”. Een voorbeeld uit de praktijk: wanneer twee mensen kinderen trouwen, “hopen” zij dat hun gesloten huwelijk gelukkig zal worden. Weten doen zij dat géén van beiden, want nòch de medemens, nòch de toekomst laat zich berekenen. Alles hangt af van ons geloof in Christus, van het vertrouwen dat **met Hem**

en **in Hem** ook “*alle dingen (zullen) medewerken ten goede, namelijk degenen, die (Hem) liefhebben en naar Zijn voornemen geroepen zijn*” ([Rom.8:28](#)).

Niemand kan pas beginnen te leven, wanneer alle eventualiteiten van de toekomst zijn uitgerekend. Wij beginnen met “*de hoop*” en zodoende krijgt ons leven richting. Het waarachtige geloof komt niet uit de mens zelf voort. Het is Gods gave! Want, als wij eerlijk zijn, moeten wij bekennen dat wij buiten Christus dikwijls hebben gehoopt, maar nooit hebben gevonden, dat wat wij hoopten. Hoe veelvuldig is in de geschiedenis van de mensheid niet “gedroomd” en “gehoopt”, en hoe zelden vond men wat men zocht, en als men het vond, was het dan veelal niet slechts “surrogaat” van wat men zo vurig had begeerd?! Slechts de hartgrondige bekering, de algehele ommekeer tot God, opent ons de hemeldeur en daardoor het uitzicht op de werkelijkheid van de waarheid: **Christus**, die van Zichzelf zegt: “***Ik ben het Licht der wereld***” ([Joh.8:12a](#)). Amen.

Wij raken op een dwaalspoor, wanneer wij – uit laksheid of uit puur valse schaamte ten overstaan van het menselijk denken – geloofswaarden gaan devalueren, om aan “de tijdgeest” tegemoet en “de moderne mens en zijn denken” in het gevele te komen. Het Christelijk geloof heeft nu eenmaal te maken met ons héle menselijke bestaan; met alle dingen in deze wereld. Want ons Christelijk geloof en geloofsbesef wordt “bloedloos”, wanneer het Christendom verengd wordt binnen de grenzen van ons “innerlijk” leven, binnen deze nauwe begrenzing van ons menselijk denken en feitenmateriaal. Want er is niets in

deze wereld dat niet – hetzij positief, hetzij negatief, ten kwade of ten goede – op de waarheid in de Christus zou zijn betrokken; want **“uit Hem, door Hem, en tot Hem zijn alle dingen”** ([Rom. 11:36a](#)).

Wij danken God voor Zijn genade, te hebben mogen ontdekken dat het onwankelbare geloof, dat de moderne mens in de hedendaagse wetenschap koestert, uitgaat van “het valse dogma” dat deze wereld functioneert als een soort “machine” en zódoende door de mens kan worden “bediend”. In feite weten wij echter zoveel van de wereld, als de Bijbel ons verhaalt. God moet ons het licht schenken in alle dingen. Alleen **“in Zijn Licht, zien wij HET LICHT”** ([Ps.36:10b](#)). Glorie voor Hem en Zijn Christus! De mensheid staat in haar begrip ten aanzien van zichzelf en de wereld tussen waarheid en leugen. Zij kan en zal zich ook vergissen, tenzij God **het Licht van het Evangelie van Genade** diep laat vallen in het geopende hart. **De Manifesto van Jezus Christus** geeft niet alleen het antwoord op alle vragen van de tijd, maar deze is Gods antwoord op Zijn eigen tijd en het hoogtepunt van alle feitenmateriaal. Amen.

Waarom de verzoeking?

Welke zin had en heeft het offer? (7)

Waarom verzoeking als deel van **de Manifesto van Jezus Christus**?! Is zoiets wel in overeenstemming met de volmaakte, zondeloze “mensheid”, welke geopenbaard werd in Jezus?!? Zeer zeker. Juist hierin komt die “mensheid” – “vlees van ons vlees en been van ons been” (zie [Gen.2:23](#)) – zo wondervol naar voren in alles wat er aan de Zoon des mensen heeft

blootgestaan en wat Hij heeft moeten verduren. Hoe zou Hij anders onze “Broeder” kunnen zijn, onze “Heiland”, indien Hij niet in alle dingen verzocht zou zijn, gelijk òòk wij?!

En inderdaad werd Hij verzocht, en heus niet alleen gedurende die 40 dagen van vasten in de wildernis. Dit was een “crisis” en een geheel open aanval van satan. De vijand heeft toentertijd, onder voor hem buitengewoon gunstige omstandigheden, Jezus op 3-voudige wijze verzocht; dat wil zeggen, langs 3 wegen. Deze worden ons duidelijk verklaard door de apostel Johannes in zijn Brief:

1. “de begeerte van het vlees”,
2. “de begeerte van de ogen”, en
3. “de hoogmoed (sv: grootsheid) van het leven.” (zie [1 Joh.2:16, HSV](#))

Jezus weerstond alle 3 de aanvallen in de bovenna-tuurlijke kracht van de Heilige Geest, waarmee Hij vervuld was “[zonder mate](#)”. Halleluja! **“Hiertoe is de Zoon van God geopenbaard, opdat Hij de werken van de duivel verbreken zou”** (1Joh.3:8b). En hoe zou Jezus dit beter hebben kunnen doen, dan om de vijand te ontmoeten als een “man”, als een “mens”, in openlijke strijd, om te overwinnen, waar de eerste mens (= Adam) heeft gefaald?!

En heeft de profeet al niet eerder geprofeteerd dat de Vader Zijn engelen zou uitzenden om al degenen te bewaren die in Hem alleen hun vertrouwen zouden stellen?! “*Want Hij zal voor u Zijn engelen bevel geven dat zij u bewaren op al uw wegen*” (Psalm 91:11, HSV). En dit geldt voor alle kinderen Gods!! Jezus was gewillig om “de weg van het Kruis” te gaan. Zijn

algehele overgave aan de wil van Zijn Vader, bracht Hem de overwinning – de duivel werd ontmaskerd en verslagen. Dat wij nooit vergeten dat géén vlees kan overwinnen, want eigen kracht loopt uit op mislukking. Jezus Christus, de Zoon des mensen en de Zoon van God, kwam uit de wildernis... triomferend over alle macht van de duivel. Maar ook nà deze zou “verzoeking” Hem niet vreemd zijn. Toen Zijn sterfensuur dichterbij gekomen was, toen het Kruis op Golgotha “in zicht” kwam, zei Hij tegen Zijn discipelen: *“Gij zijt degenen, die met Mij STEEDS GEBLEVEN ZIJT in Mijn verzoeking(en)”* (Luk.22:28).

Waarlijk, Hij is in alle dingen verzocht geworden, gelijk wij: *“Want wij hebben geen Hogepriester Die geen medelijden kan hebben met onze zwakheden, maar **Eén Die in alles, OP DEZELFDE WIJZE ALS WIJ, is verzocht, maar zonder zonde**”* (Hebr.4:15, HSV). Doch Jezus werd verzocht op een wijze, zoals wij nooit verzocht zullen worden. Welke mens, al is hij dan een kind van God, zal ooit bloed zweten vanwege angsten en ziele-pijnen in een strijd om terug te winnen wat verloren ging vanwege de overtreding van één mens? Staat er niet in dit verband geschreven: *“Christus heeft ons verlost van de vloek der wet, **een vloek geworden zijnde voor ons**; want er is geschreven: Vervloekt is een ieder, die aan het hout hangt”* (Gal.3:13). Heeft dit alles Hem beroofd van Zijn heerlijkheid en Goddelijkheid? Geenszins. Integendeel: *“Want het betaamde Hem, om Wie alle dingen zijn, en door Wie alle dingen zijn, dat Hij, vele kinderen tot de heerlijkheid leidende, de overste Leidsman van hun zaligheid **door lijden zou heiligen**”*

(Hebr.2:10). Dit zou alleen maar zó zijn, indien de verzoeking op zichzelf zonde zou zijn (geweest). Dat zij verre! Want er staat geschreven: **“Zalig is de man, die de verzoeking verdraagt; want als hij beproefd zal geweest zijn, zal hij de kroon des levens ontvangen, die de Here beloofd heeft aan degenen, die Hem liefhebben”** (Jak.1:12).

Wanneer er in ons leven géén verzoeking zou zijn, zo zou òns geloof nimmer beproefd kunnen worden; en geloof welke niet beproefd wordt is waardeloos! Neen, Jezus moest verzocht worden, gelijk de eerste mens Adam, alzo òòk “de laatste Adam”. En wanneer wij nog even nauwkeurig acht geven op de omstandigheden, dan waren daar in het geval van de tweede en laatste Adam: de wildernis, de wilde beesten, de eenzaamheid, de honger met alle zwakheid, doornen en distels, een wereld gevangen onder de vloek der zonde... Dit alles heeft het de duivel slechts makkelijker gemaakt. In het geval van de eerste Adam, was daar de heerlijkheid van het Paradijs en de Hof van Eden en bovenal de gemeenschap met God, zijn Maker...; en dit alles moest voldoende geweest zijn voor hem om “neen” te zeggen op alle aanbiedingen van satan en om zijn infame (= schandelijke) verdraaiingen en leugens te verwerpen. Maar de satan bood de mens een kroon aan: de mens zou zijn eigen god zijn en aan niemand verantwoording schuldig, dan alleen aan zichzelf. En hierin lag wel de grootste verleiding (lees: verzoeking). Hoe dan ook, Jezus, ais de tweede en laatste Adam, was gehoorzaam aan de Vader en Hij was **“gehoorzaam,... tot (in) de kruisdood”** (Filip.2:8b, HSV). Alles

heeft Hij schade geacht omwille van Gods heilige wil! Zodoende heeft Hij overwonnen!! Géén wonder dat de apostel Paulus later heeft gezegd dat wij, Zijn discipelen, Zijn volgelingen, “*méér dan overwinnaars*” zijn “*door Hem, Die ons heeft liefgehad*” ([Rom.8:37](#)). Geprezen zij Zijn Naam!!! Jezus’ volkomen gehoorzaamheid was “offerande” op zichzelf, welke haar hoogtepunt vond in Zijn kruisdood op Golgotha. Dit brengt ons vanzelf tot de vraag: “Welke zin heeft offerande?”

Offerande is er altijd geweest, zolang als de mens op aarde bestaat. Al heel in het begin van de Bijbel lezen wij van twee gebroeders, die beiden offers brachten – Kain en Abel. En nu is het altijd zó gesteld en het zal altijd zó blijven, dat offerande inhoudt, datgene wat de mens “eigen” is, en dat hem wordt afgenomen. En bekijken wij nu de levenshouding van de moderne mens, dan zien wij dat zulke offeranden, in de “religieuze betekenis” van het woord, voor hem absoluut geen betekenis meer heeft. Voor die mens bestaat het doel van het leven niet in het zich geven, maar in het naar zichzelf toehalen, zoveel als hij/zij kan. Nemen maar, jongens, en het dan maar voor jezelf houden. **HEBBEN is het motto!** En staande op déze “grondslag” is het een verschrikking voor de mens, wanneer hij – tegen zijn wil – iets moet geven van zichzelf, wanneer hem iets wordt afgenomen. Dat “iets” spreekt tot ieder mens, en ieder mens zal van zichzelf het beste weten wat dat “iets”, dat voor hem het leven is, betekent. Maar de ware christen, het waarachtige kind van God, ziet het zo heel anders. Diens “bezit” is hem geschonken, en met

betrekking tot alles wat hij bezit, dus wat hij zijn bezit kan noemen, beseft hij, dat het hem toch niet toebehoort. Hoe zit dat dan? Dat zit zó: hij beschouwt het als een “geschonken gave van God”, waarmee hij zich niet mag identificeren!!

En nu is wel heel duidelijk geworden, en het spreekt wel vanzelf, dat zúlk een “geestes-instelling” betreffende de dingen die de christen onder zijn bereik liggen, ook “voortdurende (op)offering van de ziel” met zich brengt; want,... slechts door er zich helderder van bewust te zijn en te blijven dat alles wat wij hebben ons niet zonder meer naar eigen willekeur ter beschikking staat, maar dat wij te allen tijde bereid zijn om het aan God af te staan... Deze is de ware en juiste instelling ten aanzien van al het ons omringende. Alles wat, onder Gods toelating, op onze weg komt, is er om ons te helpen volkomen vrij te staan tegenover de wereld. Elke offerande, welke God van ons vraagt, moet ertoe leiden dat wij met God “in het reine” komen. Zó, en niet anders, gaf Christus Zichzelf aan de mensheid. Wij weten dat wij het niet verkeerd zien, wanneer wij beweren dat, ten aanzien van onze instelling tegenover de wereld en ons eigen leven, wij deze gevolgtrekking kunnen maken: in alles en door alles in ons levensbestaan, worden wij telkens weer op God betrokken, zodra wij, ziende op Jezus Christus, deze weg gaan verstaan als de enige weg tot zaligheid.

In het licht van de Schriftopenbaring betekent alles opgeven dan: enkel vertrouwen stellen en bouwen op God alleen! Jezus heeft, hetzelfde bedoelende, gezegd dat diegene slechts Hem waard is die bereid

is vader en moeder te verlaten om Zijntentwil (zie [Matth.19:29](#)). Jezus verlangde van de rijke jongeling dat hij “alles” zou opgeven om Hem te volgen (zie [Matth.19:16-24](#)). Wat Christus van ons verlangt is “offerande” in en uit gehoorzaamheid. Dit wil niet zeggen dat de christen de wereld – zelfs zijn vader en moeder – zo maar moet verlaten en verachten. Integendeel, ALLES wat de mens tot zijn beschikking staat dient hij Gode te OFFEREN, met Hem in verband te brengen. Met andere woorden: in Zijn hand leggen. Christus wilde, om onzentwille, Zijn leven verliezen, en Hij heeft het herwonnen!! Hijzelf heeft ons geleerd dat: de weg ten leven leidt door smart en leed. In dit licht is het kruis géén nederlaag, maar overwinning. **In het sterven van het zaad, ligt de vrucht verborgen.** Dit nu, is voor de onbekeerde, voor de wereldling, een onbegrijpelijke zaak. Dit vindt haar oorzaak daarin, dat hij leeft in een – zo willen wij het noemen – “gespleten” wereld. Slechts in “het teken van het kruis” kan haar gespletenheid worden verstaan, worden “ontdekt”. Dat is niet alleen de weg die de mens heeft te gaan; maar de gehele schepping siddert en zucht om, door smart heen, te komen tot verlossing, te geraken tot openbaring. **Deze algehele verlossing is DE WEG van Christus. God openbaart Zich aan de zondaar slechts in HET KRUIS. Zonder kruis, geen opstanding; Zonder opstanding, geen heerlijkheid.** Daarom is het telkens weer en nooit anders. **[“Christus en Dien GEKRUISIGD”](#)**. Amen. Vele tegenstanders van het christelijk geloof “menen” dat de oorzaak van het afwijzen door velen moet worden gezocht in “berus-

ting”, waarin troost wordt gezocht – alles vanwege de ellendigheid in de wereld. Maar, de zogenaamde “God-verachter” acht zichzelf meestal ook “wereld-verbeteraar”. Zijn optimisme is een utopie. Zolang als deze wereld bestaat, zal ze “het teken van het kruis” moeten dragen. Alleen door lijden komt zij tot heerlijkheid – daar is geen andere weg. Deze wereld leeft in “tweespalt”; en dit feit ontkennen betekent “wegvluchten in de illusie” òf zich terugtrekken in mensverachting. Met onze schoolse wijsheid begrijpen wij niemandal (= weinig tot niets); God moet ons verstand “openen”. Wat begrepen de Emmaüsgangers, die alles hadden meegemaakt? Pas toen Jezus “hun verstand opende” konden zij “inzien” in de dingen van God.

Ontmoeting met God wordt ervaren op het moment waarop de wereld op ons afstormt als een verpletterend ondiep. God komt de mens zeer dicht nabij wanneer wij in onze onmacht overgeleverd dreigen te worden aan de willekeur van een wrede, meedogenloze wereld. **Christus’ sterven op het kruis was Gods weg tot de opstanding!** Gods scheidend handelen in ons aller leven gaat dwars door de vernietiging van ons “verdoemelijke-eigen-ik”. **Het kruis betekent offerande, volkomen overgave aan God alleen.** En dat wij, kinderen Gods, het allemaal zó mogen zien: in het brengen van offerande, maken wij onszelf, door genade, vrij van de wereld, en in deze christelijke vrijheid is onze zaligheid gegrond. Glorie voor Jezus!! Wij willen het zó neerschrijven: Aan het kruis en in Zijn opstanding heeft Christus de wereld naar Zich toegehaald, om haar –

door Zijn sterven – in Zijn opstanding te doen delen.
Halleluja! Amen.

Deze is de zin van offerande en is niet te scheiden van “de Manifesto van Christus”.

Waarom de “Zaligsprekingen”? De “grondwet van het Koninkrijk”. (8)

67

De gelovige mens zal, zolang hij op aarde leeft, zich bezighouden met de ordening en de zin van het hem geschonken leven. En dit is genade. Hij doet zoiets niet uit zichzelf, maar het is de eeuwige Geest van God Die deze “geloofsactiviteit” in hem wakker roept. De christen streeft uiteindelijk naar een “zinnol leven”, dat op maar één doel gericht is: **de Manifesto van de Christus** in zijn leven. Maar iedere christen zal hiervoor moeten vechten, strijden “tot het bittere eind”! Behalve deze strijd in zichzelf – elk mens kent zijn “Waterloo” ¹⁴ – is daar de voortdurende strijd in de wereld te leven, zonder door haar te worden opgeslokt, “geabsorbeerd”.

Te midden van de “crisis” in ons leven, kan er een ogenblik komen, waarin het werkelijk gaat om “[to be or not to be](#)” (= te zijn of niet te zijn). De geloofsstrijd opgeven betekent onherroepelijk voor een ogenblik slechts “leven”, om dan willoos meegevoerd te worden langs de levensbaan... Maar, zijn dan de mensen, met wie wij dagelijks in contact komen en met wie wij op ons werk samenwerken, geen bewijs voor

¹⁴ Zijn Waterloo vinden = Een definitieve nederlaag lijden. Iemand die zijn Waterloo vindt, ziet zijn ambities definitief de bodem ingeslagen. (noot AK)

het feit dat het zonder strijd toch ook heel goed gaat? Er zijn altijd mensen geweest, òòk gelovigen, die het niet zo erg begrepen hadden of hebben op dat “gebod tot christelijke volwassenheid”. Mogelijk, met zekerheid weten doen wij dit niet, zijn ze wel altijd in de meerderheid geweest. Wij vragen ons af: “hoe staat het daarmee vandaag de dag”?

Wanneer wij zo om ons heen zien en letten op gedrag en leven van mensen in het algemeen en van de gelovigen in het bijzonder, dan klopt ons hart sneller dan ooit – niet vanwege een “feu sacré” (= heilig vuur), maar eerder vanwege angst en droefenis, omdat alles wat wij zo te zien krijgen duidelijk spreekt van een “afglijden”, van een terugvallen, van een op weg zijn naar degradatie en wat dies meer zij! Want het is een onomstotelijke waarheid: waar de gestalte van de God van de Bijbel terugtreedt, waar God in Christus ons niet meer nabij is, staan wij zonder doel, zonder christelijke vrijheid in dit leven. In zulk een leven past ook inderdaad niet meer het beeld en de ervaring van de gestorven, verrezen en verheerlijkte Heiland. **Wie zal ontvangen zonder te bidden, en wie zal vinden zonder te zoeken en wie zal worden opengedaan, wanneer hij niet klopt?**

Het christelijk geloof, het **geloven in Christus**, staat en valt immers met de erkenning, juist door dit uit genade ontvangen geloof, dat Christus nù, HEDEN, in ons leven tegenwoordig wil zijn en ook kan zijn! De ziele-strijd van iedere zoekende mens, die zijn hunkering naar de God van Abraham, Isaac en Jacob niet door de schijn van het ogenblik laat

bevredigen, heeft betrekking op de Christus, Die alleen leren kon: "**Ik ben**". En het is Gods wil dat "alle mensen gered zullen worden, en tot de erkenning van de waarheid komen" ([1Tim.2:4](#)). **En de WAARHEID wordt alleen maar gevonden in de Christus van alle eeuwen.** De apostel leert in dit verband: "werk aan uw eigen zaligheid met vrees en beven, want **het is God**, Die in u werkt zowel het WILLEN als het WERKEN, naar Zijn welbehagen" (Filip.2:12b-13, HSV). Dus, het is God, Die ons op weg helpt.

Hij wil dat een nieuwe mens wordt geboren, die alleen op Christus zijn geloof gevestigd heeft. Het is weggelegd voor hen die zich "arm" en "verloren" weten en in waarheid naar Hem zoeken. En, het is in dit licht van Gods heilig willen dat Jezus Christus "Zijn mond geopend hebbende", Zijn discipelen "De Grondwet van het Koninkrijk" leerde in de gehouden "Bergrede" ¹⁵: "De Zaligsprekingen" ¹⁶. Jezus heeft ons met deze geen zedelijke "leefregels" opgelegd die simpelweg moeten worden aangeleerd en toegepast! O, neen; waarachtig geloven in Christus doet ons "macht ontvangen om kinderen Gods te worden" (zie [Joh.1:12](#)). En wie deze "Jezus-Macht" in zijn leven wil doen binnenstromen, komt tot de "wedergeboorte", waarvan Jezus Zelf overtuigend gesproken

¹⁵ Zie eventueel onze GRATIS studie(s): "**De Bergrede van Jezus, deel 1 – n.a.v. Mattheüs 5**", "**deel 2 – n.a.v. Mattheüs 6**" en "**deel 3 – n.a.v. Mattheüs 7**". (noot AK)

¹⁶ Zie eventueel onze GRATIS studie "**De 10 zaligsprekingen en 9 treden van de trap van Jezus' zaligmakende genade**". (noot AK)

heeft tot de leraar van Israël: Nikodémus.

Het is alleen in “de staat van wedergeboorte” dat de Grondwet van het Koninkrijk Gods kan worden gehandhaafd – dat het kind van God de Zaligsprekingen in zijn leven tot “demonstratie” kan doen komen. *“Niet door kracht, noch door geweld, maar **door Mijn Geest**”* heeft de Here God gesproken (Zach.4:6b). De Zaligsprekingen van de Here Jezus Christus houden *“de weg” en “de waarheid” en “het leven”* in, waarlangs en waardoor de discipel moet komen tot **“de Bron”** – dat is HET LEVEN – **Christus Zelf**. In feite is “De Bergrede” géén prediking, maar eerder “De Instructie” welke Christus gaf aan Zijn discipelen. En deze Instructies brengen de “nominale” christen tot wanhoop. Wie kan zijn vijand liefhebben? Hoe zal iemand een ander kunnen zegenen, als die mens hem vloekt?? Hoe is het mogelijk goed voor kwaad te vergelden??? En zó is daar nog véél méér...

De menselijke ziel bevindt zich in het “spanningsveld” van licht en duisternis, ordening en chaos; en de mens, gewikkeld in een voortdurende strijd, heeft de opdracht enkel en alleen op Hem te betrouwen. Die Zijn discipelen, nà Zijn opstanding, de noodzaak geleerd heeft van hun afhankelijkheid, door te zeggen: *“Zonder Mij kunt gij niets doen”*. En het 9-voudig “zalig” (zie [Matth.5:3-11](#)) is alleen weggelegd voor de wedergeboren ziel. Let wel: 9 geeft de “volheid” van de Geest weer (denk aan de “9” Gaven ¹⁷ en Vruchten van de Geest van God). Wil de gelovige mens

¹⁷ Zie onze GRATIS studie [“De Gever en Zijn Gaven”](#). (noot AK)

niet wegzinken in geestelijke onverschilligheid en een doelloos bestaan, dan moet hij wedergeboren worden. Christus wil ons “omvormen” naar Zijn heerlijk beeld. **Zijn tegenwoordigheid in onze ziel, betekent onze verlossing.** Halleluja! Amen.

Het geloof in een “persoonlijke” God, Die wij vertrouwen, tot Wie wij bidden, en Die wij liefhebben, Die in en door Zijn Bijbel op menselijke wijze (door Zijn Zaligsprekingen) tot ons spreekt, is – meer dan alle wetenschappelijke begrippen, denksystemen en abstracte formuleringen – **de enige Bron**, waardoor wij kunnen komen tot “geestelijke volwassenheid”. De Zaligsprekingen vinden wij gedemonstreerd in **de Manifesto van Christus**. Wanneer Jezus’ Zaligsprekingen niet tegelijkertijd de mogelijkheden zouden hebben geopenbaard voor de wedergeboren mens, zo zou Hij die nimmer als Instructies aan Zijn discipelen hebben gegeven. Hij heeft Zijn discipelen het leven niet moeilijker willen maken. Integendeel, **de Manifesto van Christus** heeft hen geleerd dat Hij zó leefde zoals Hij leerde en dat al Zijn reacties net zo waren zoals Hij die heeft willen “vastleggen” in Zijn Zaligsprekingen. Hoe hadden Zijn discipelen deze Instructies nodig! Heeft Petrus Hem niet “met een eed verloochend” (zie [Matt.26:69-75](#)); en heeft niet een andere discipel de Meester “verraden en verkocht voor 30 zilveren penningen” (zie o.a. [Matth.26:15](#), [27:3](#), [27:9](#))!? Deze handelingen waren nog ver weg van het “weest u dan VOLMAAKT”, waarmee Jezus het eerste gedeelte van Zijn Bergrede afsluit (Matth.5:48, HSV).

Wat die discipelen (nog) niet konden vatten, was, dat

Jezus hen **Zijn Manifesto** leerde. Vanaf het begin hield Hij het oog gericht op Golgotha: op het Kruis. Zijn ure was echter nog niet gekomen. Tòch sprak Hij toen al van: *“Breek deze tempel, en in (na) 3 dagen zal Ik Dezelve oprichten”* (Joh.2:19b). Wat Hij wilde, was de bittere wateren van de corruptheid van de mens “veranderen” in de sterke en zoete wijn van goddelijke bekwaamheid. Hoe? **Door de wedergeboorte en door het kruis.** Door Zijn leven te leven in de wedergeboren mens zou hij de mens bekwaam maken om in alle opzichten de wil van de Vader te doen, zodat zijn getuigenis zou zijn, zoals wij dat opgetekend vinden met deze woorden: *“...ik leef, maar **niet meer ik, maar Christus LEEFT in mij**”* (Gal.2:20a). De apostel spreekt hier ook van dat kruisproces waarvan wij hier boven repton.

Paulus betuigt in dit verband verder: *“Want hetzij dat wij leven, wij leven (voor) de Here; hetzij dat wij sterven, wij sterven (in) de Here. Hetzij dan dat wij leven, hetzij dat wij sterven, wij zijn des Heren”* (Rom.14:8). En *“Want wij, die leven, worden altijd in de dood overgegeven om Jezus’ wil; opdat ook het leven van Jezus in ons sterfelijk vlees zou geopenbaard worden” ... “als onbekenden, en nochtans bekend; als stervenden, en ziet, wij leven; als getuchtigd, en niet gedood; als droevig zijnde, dòch altijd blijde; als arm, doch velen rijk makende; als niets bezittende, en toch alles hebbende”* (2 Kor.4:11 en 6:9-10). Wie Paulus’ woorden, gesproken onder de sanctie van de Heilige Geest, biddend overdenkt, zal niet (kunnen) ontkomen aan de wetenschap, dat **Christus’ kruis het einde betekende van de OUDE schepping, en dat**

het lege graf de dageraad voorzegde van de NIEUWE (tijds)bedeling van de EEUWIGE Geest, door Wie de Zaligsprekingen zouden worden uitgewerkt in de levens van al Christus' discipelen.

73 “Zo dan, indien iemand **in Christus is, die is een nieuw schepsel**; het oude is voorbijgegaan, ziet, het is ALLES NIEUW geworden” (2 Kor.5:17). “[Nieuwe wijn in nieuwe lederen zakken](#)” – zó en niet anders moe(s)t het zijn! Wij zullen de Zaligsprekingen – de Grondwet – als BEGIN niet kunnen verstaan, tenzij wij die beschouwen in **Zijn Manifesto op Golgotha!! De Manifesto van Christus convergeert** ¹⁸ **in Zijn Kruis!!!** En zó komen Zijn Zaligsprekingen tot hun volste recht, alleen in de wedergeboren mens. Niemand minder dan de apostel Paulus, het door de verrezen Christus gekozen vat ¹⁹ (zie [Hand.9:15](#)), heeft van deze waarheid getuigd in al zijn brieven. De wedergeboren gelovige, de christen “naar de Schriften”, de getrouwe discipel van Jezus Christus, participeert net zo goed in de opstandingskracht van zijn Heer, als dat hij dat doet in Zijn kruisdood. Dat wat zich heeft afgespeeld in de Opperkamer ²⁰ te Jeruzalem getuigt hiervan.

Wanneer wij “De Bergrede” nader onder de loep

¹⁸ Convergeren = Zich naar één punt richten; naar elkaar toe bewegen, naar hetzelfde punt gaan. (noot AK)

¹⁹ 2 Korinthe 4:7, “Maar wij hebben deze schat **in aarden vaten**, opdat de uitnemendheid van de kracht zij van God, en niet uit ons.” (noot AK)

²⁰ Zie eventueel onze GRATIS studie “[De Opperzaalgemeente](#)”. (noot AK)

nemen, kunnen wij achtereenvolgens deze waarheden onderscheiden:

1. **De karaktereigenschappen van kinderen Gods;**
2. **De positie van de kinderen Gods;**
3. **Gods Wet en de Christus, de Koning-Bruidegom;**
4. **Tien Nieuwtestamentische geboden ²¹, de rotssteen van het Christelijk geloof;**
5. **Verwondering en ontzetting in verband met Jezus' Bergrede.**

74

Een ieder die zijn ziele-oren te luisteren legt, hoort Jezus' Zaligsprekingen "de eis" stellen met betrekking tot eerdergenoemde karaktereigenschappen. Van de "9", wijzen er "7" – beide getallen spreken ons van hun goddelijke symboliek, zie de brochure: "De Symboliek der Bijbelse Getallen" ²² – als lichtstralen van de eertijds in het Heiligdom ²³ schijnende 7-armige gouden kandelaar ²⁴, naar 7 volmaakte karaktereigenschappen!

Gods kinderen, wedergeboren als zij zijn, kennen geen ander verlangen dan om eenmaal in hun

²¹ Zie eventueel onze GRATIS studie "[De 10 vervulde \(volmaakte\) geboden](#)". (noot AK)

²² Zie eventueel onze GRATIS (niet gedigitaliseerde) studie "[De symboliek der Bijbelse getallen](#)". (noot AK)

²³ Zie eventueel onze GRATIS studie "[Tabernakel symbolieken \(8\): De WONING of eigenlijke tabernakel](#)". (noot AK)

²⁴ Zie eventueel onze GRATIS studie "[Tabernakel symbolieken \(11\): De GOUDEN 7-voudige KANDELAAR](#)". (noot AK)

geloofsleven zó te mogen “schijnen”. Dit vurige verlangen, dit begeren, doet hun ernaar “jagen”. Hoe méér overgegeven, hoe eerder zij daartoe komen. **Tenzij wij ALLES geven, geven wij God nog niet genoeg!!** Onderzoeken wij de “Handelingen van de Heilige Geest door Zijn apostelen”, en wij worden overtuigd. Petrus heeft dit in zijn eerst Brief zó opgesomd: *“Die Zelf onze zonden in Zijn lichaam gedragen heeft op het hout; opdat wij, aan de zonden afgestorven zijnde, voor de gerechtigheid leven zouden; door Wiens striemen gij genezen zijt”* (1Petr. 2:24). Hoe onmogelijk Jezus’ Zaligsprekingen ook “lijken”, Hij heeft ze alle mogelijk gemaakt in de levens van Zijn discipelen, door Zijn wonderbaarlijke opstandingskracht – door de Heilige Geest.

Jezus Christus wist wat Hij leerde en deed. Hij zag veel verder dan het Kruis, de Opstanding, de Hemelvaart... Hij zag reeds de komst van de Heilige Geest ²⁵ Die Zijn discipelen zou dopen in één Lichaam, “De Gemeente van de levende God”, om hun zodoende te bekwamen om te participeren in Christus’ dood en opstanding. Waarlijk Christus’ Bergrede is, wat Bijbelverklaarders noemen, de “Modus Operandi” ²⁶ van het leven dat in Christus was en is: **“Christus onder (of: IN) u, de Hoop der heerlijkheid”** (Kol.1: 27b). Het is niet langer “ik”, maar **“Christus”**, zoals

²⁵ Zie eventueel onze GRATIS studie [“De natuurlijke mens en de Heilige Geest”](#). (noot AK)

²⁶ De **modus operandi** (Latijn: *manier van werken*) is een specifieke werkwijze, ook wel handelwijze, waaraan een individu of groep kan worden herkend. (noot AK)

Paulus heeft geschreven (in [Gal.2:20](#)). Het ligt alles “verankerd” in de Zaligsprekingen. Zijn (Berg)Rede werpt ons volkomen terug “naar” en “op” Christus Zelf! Glorie voor Hem!! De Bergrede zonder Christus’ Kruis zal geen uitwerking hebben in het leven van de gelovige. Amen.

Het Koninkrijk der Hemelen is slechts voor:

- “**de armen van geest**” – die “geestelijke bedelaars” in verband met de rijkdommen van God en Zijn Christus.
- “**de treuenden**” – die “wenen om hun zonden en die droefenis kennen (hebben) naar God Zelf”. Staat er niet geschreven dat zulk een levenshouding “een onberouwelijke bekering werkt, tot zaligheid”?!
- “**de zachtmoedigen**” – die “vertroost zullen worden door Gods Geest Zelf en leiding zullen ontvangen van Hem”.
- “**de hongrigen en dorstigen**” – die “begeren naar het Bloed van het Kruis voor REINIGING, en naar de Wateren des Levens voor HEILIGING – beide in toenemende mate, waardoor zij volkomen verzadiging zullen kennen”.
- “**de barmhartigen**” – die “menigerlei genade zullen ontvangen om die, op hun beurt, uit te delen”.
- “**de reinen van hart**” – met de belofte, eenmaal God te zullen zien. Er is hier duidelijk sprake van hen die – vanwege hun “zuivere karakters en kristalheldere levenswandel” – een “open visioen zullen ontvangen van Christus en Zijn Koninkrijk”.
- “**de vreedzamen**” – met de belofte, dat zij “Gods kinderen genaamd zullen worden... die dus “in de

Goddelijke familie zullen opgenomen worden”.

Halleluja! Amen.

“Gij zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterdom, een heilig volk, een verkregen volk; opdat gij zoudt verkondigen de deugden van Degene, Die u uit de DUISTERNIS geroepen heeft tot Zijn wonderbaar LICHT” (1Petr.2:9). Geprezen zij de wondervolle en onvolprezen Naam van onze Here Jezus Christus! Amen.

77

Waarom zo streng?

Waarom toch zo teder? (9)

Deze vragen staan in direct verband met de Persoonlijkheid van Christus. Daar is zoveel te constateren – dus is er ook zoveel te zeggen. Zo, op het eerste gezicht, is er zo'n schijnbare tegenstelling: wat betreft Zijn Persoon en Zijn manier om met mensen om te gaan. “Men” is geneigd te zeggen dat Jezus' leven gekenmerkt wordt door, met Zijn Zending, onverenigbare handelingen. Wij willen het zó neerschrijven: Niemand was zó streng – niemand was ooit zó teder! Wanneer wij Jezus gadeslaan op de ogenblikken dat Hij rechtstreeks te maken heeft met Farizeeën en Schriftgeleerden en priesters, dan kunnen wij met een gerust hart zeggen dat er niets zó vernietigend in onze oren klinkt, als de striemende smaadredenen, welke Hij bezigt.

Wanneer wij het [23ste hoofdstuk van het Evangelie naar Mattheüs](#) lezen, zo horen wij daar de donder van oordeel rollen en zien wij, als het ware, de weerlichten van Zijn heilige wraak en toorn flitsen met weergaloze kracht. Nimmer tevoren werden

“hypocrieten” op zulk een sarcastische wijze gekastijd; nimmer werden “priesters” zó gecorrigeerd en gebrandmerkt; en nimmer werden de “schijn-godsdiens-tigen”, die zich lieten voorstaan op de dodende letter met veronachtzaming van de liefde voor God en de naaste, zó scherp veroordeeld! Als er iemand al deze “schijnheiligen” heeft ontmaskerd, dan is het Jezus geweest... Hoort Hem:

- **“Wee u, gij Schriftgeleerden en Farizeeën, gij GEVEINSDEN, want gij sluit het Koninkrijk der hemelen voor de mensen, overmits gij daar niet ingaat, nòch degenen, die ingaan zouden, laat ingaan.”** (Matth.23:13)
- **“Wee u, gij Schriftgeleerden en Farizeeën, gij GEVEINSDEN, want gij eet de huizen van de weduwen op, en dat onder de schijn van lang te bidden; daarom zult gij zwaarder oordeel ontvangen.”** (Matth.23:14)
- **“Wee u, gij Schriftgeleerden en Farizeeën, gij GEVEINSDEN, want gij omreist zee en land, om een Jodengenoot (HSV: één proseliet) te maken, en als hij het geworden is, zo maakt gij hem een kind der helle, tweemaal meer dan gij zijt.”** (Matth.23:15)
- **“Wee u, gij blinde leidslieden, die zegt: Zo wie gezworen zal hebben bij de tempel, dat is niets; maar zo wie gezworen zal hebben bij het goud van de tempel, die is schuldig.”** (Matth.23:16)
- **“Wee u, gij Schriftgeleerden en Farizeeën, gij GEVEINSDEN, want gij vertient de munte (HSV: geeft tienden van de munt), en de dille, en de komijn, en laat na het zwaarste van de wet, namelijk het oordeel en de barmhartigheid, en het geloof. Déze dingen**

moest men doen, en de andere niet nalaten.”
(Matth.23:23)

- “**Wee u**, gij Schriftgeleerden en Farizeeën, gij GEVEINSDEN, want gij reinigt het buitenste van de drinkbeker en van de schotel, maar van binnen zijn zij vol van roof(zucht) en onmatigheid.” (Matth.23:25)
- “**Wee u**, gij Schriftgeleerden en Farizeeën, gij GEVEINSDEN, want gij zijt de **witgepleisterde graven gelijk**, die van buiten wel schoon schijnen, maar van binnen zijn zij vol van doodsbeenderen en alle onreinheid” (Matth.23:27). En tenslotte nog:
- “**Wee u**, gij Schriftgeleerden en Farizeeën, gij GEVEINSDEN, want gij bouwt de graven voor de profeten op, en versiert de graftekenen (HSV: de grafmonumenten) van de rechtvaardigen.” ... “**Gij slangen, gij adderengebroad**, hoe zoudt gij de helse verdoemenis ontvlieden?” (Matth.23:29+33)

79

Wanneer wij van Jezus ons een voorstelling hebben gemaakt, als zou Hij “enkel-en-alleen-zachtmoedigheid” zijn, zo is het hoog tijd om één en ander te herzien. De Bijbel vertelt ons ook heel veel andere dingen, als wij zien op **de mens Christus Jezus!** Laten wij bedenken dat – wanneer wij sterke mannen bewonderen, die niet bevreesd zijn om het overal welig tierende kwaad te geselen – wij in Jezus Christus bovenal **ons ideaal** hebben, zonder weerga. Wat denken wij nu verder, met al het bovenstaande voor ogen? Twijfelen wij er nog aan dat zúlk een levenshouding zo’n integrerend deel kan uitmaken van **de Manifesto van Jezus Christus**?! Was Hij in zo vele gevallen te opgewonden?? Zou het mogelijk zijn dat Hij alle controle over Zichzelf zou hebben

verloren?!?

Mochten er onder ons nog sommigen zijn die zó denken, zo roepen wij hen toe: **Bedriegt uzelf niet – u heeft een absoluut verkeerde conceptie van mannelijkheid.** Ons standpunt, door genade, is: wanneer wij groot onrecht zien bedrijven, bijvoorbeeld het “verkrachten” van een lief, minderjarig meisje, door de één of andere bruto, door een monster van een mens, die in onze ogen niet langer een mens is, maar een beest, en wij zouden daarbij onverschillig blijven en géén hand uitsteken,... zo zouden wij de nobele naam van “MAN” (lees: “MENS”) niet waard zijn! Want, **toorn is net zo essentieel als edelmoedigheid, waarheid, liefde of reinheid!!** Buiten hetgeen wij van Jezus geschreven vinden in Mattheüs 23, zou Hij nimmer de heerlijkheid van **volmaakte manhaftigheid** hebben kunnen openbaren. Zo zien wij deze dingen in het licht van de Schriftopenbaring en wij wachten nog steeds op degene, die ons het tegendeel zal kunnen bewijzen. Amen. Zijn verontwaardiging moest wel samengaan met het gevoel van schaamte, welke door zulke “huichelarij” opgewekt wordt in reine harten. Er kunnen onder onze lezers mensen zijn die hierover niet zo enthousiast (kunnen) zijn. Welaan, hen roepen wij vanaf deze bladzijden toe: **Wees eerlijk tegenover uzelf!** Jezus Christus zou nooit zo algemeen kunnen worden aanbeden zoals Zijn discipelen heden ten dage doen, wanneer Hij “die gulzige honden hun gang zou hebben laten gaan met het opeten van de huizen der weduwen” en met al die andere ten-hemel-schreiende ongerechtigheden, om daarna de

tempel binnen te gaan en gebeden op te zeggen, zonder het minste gevoel van toornigheid of veroordeling in Zijn gemoed!!! Jezus Christus zou alsdan allang verworpen zijn en miskend (terecht) door de mensen – hoog en laag, als koningen, staatslieden, soldaten, avonturiers, atleten, en zo meer...

Wij gaan nu nòg verder, en willen ons bezighouden met “**de Lams-natuur**” van de Christus. In de Schriften wordt Hij ons voorgesteld als een Leeuw – “**de Leeuw uit Juda’s stam**” (zie [Openb.5:5](#)). Maar òòk als een Lam: “**Het Lam Dat geslacht is, van de grondlegging van de wereld af**” (Openb.13:8b, HSV). En inderdaad, Hij was moedig als een Leeuw en tòch zó teder als een Lam! Wondervol!! In Zijn Persoon waren tegelijkertijd zo ver uiteen lopende deugden verenigd. Want, wie heeft ooit gehoord van een leeuw, die tegelijk een lam is? Zó groot, zó rein, zó heilig was Jezus Christus, dat Hij in Zichzelf déze “schijnbaar tegengestelde karakteristieken” kon verenigen. Hoe anders is het gesteld met de mens. Hoe “klein” zijn wij in zo vele opzichten. Maar ook alléén in Jezus vinden wij al die deugden, welke de “versierselen” zijn van volmaakte mannelijkheid. Op géén van al déze deugden wordt ten koste van de ander meerdere nadruk gelegd. Niet alleen zijn zij in hun onderlinge betrekking niet te scheiden, maar zij zijn in Hem volmaakt! **Al het andere, dat in en door Hem wordt geopenbaard, ligt tussen Zijn Leeuwen-aard en Zijn Lams-natuur.** Het is in werkelijkheid zó, dat wij méér en méér overtuigd worden van Zijn Goddelijkheid, wanneer wij méér acht slaan op Jezus’ menselijkheid!!

En wij vinden dit laatste niet alleen in de machtige tekenen, waarover Johannes heeft geschreven, en die alleen maar door de Almachtige kunnen worden gedaan, maar bovenal in dat zó harmonieus in elkaar vloeien van al die verschillende en onderscheiden facetten van Zijn Persoonlijkheid. En, derhalve is het onmogelijk de Heilige Schrift te lezen of te bestuderen, zonder bewogen te worden tot in het diepst van het menselijk gemoed. Verslagenheid, maar òòk tegelijkertijd bewondering is ons deel, wanneer wij zien op de Zoon des mensen, omringd door blinden, lammen, kreupelen, melaatsen, hoeren, en maniakken,... ja, door het uitvaagsel, het "schuim" van de maatschappij... Tollenaren ontvingen vergiffenis evenals zondaren die tot Hem kwamen, en zij die ziek waren, werden op Zijn machtwoord volkomen genezen, en konden hun weg vervolgen: met uitbundige blijdschap!

Zoals de nectar in de bloemen de bijen aantrekt, zo was en is Jezus de grote en sterke magneet voor allen die Hem van node hadden en hebben.

Een ieder die tot Hem komt, geniet ook vandaag de dag Zijn "mateloze" liefde. Want: *"Het geknakte riet zal Hij niet verbreken, (en) de uitdovende vlaspit zal Hij niet uitblussen"* (Jes.42:3a, HSV). Halleluja! Hij sloeg er niet één, zoals Hij dat de schijnheilige Farizeeër, deed. Waarom?? Omdat hij, vanwege zijn verregaande hoogmoed, onmogelijk de plaats van de zondaar kon innemen.

Denken wij maar even aan het geval van de "op hederdaad van overspel gegrepen" vrouw, die door de Farizeeën tot Jezus werd gebracht, om door Hem te

worden veroordeeld... Zij brachten haar niet tot Jezus, omdat zij zó overtuigd waren van zedenwet en moraal; maar, omdat zij de Meester in die gevaarlijke hoek wilden drijven, die Hem de eis van de Mozaïsche Wet over het hoofd zou hebben doen zien. Zij wilden géén rekening houden met Zijn vergevingsgezindheid en Zijn trouw aan Joodse gewoonten, maar hadden slechts als doel voor ogen: “het schuldig verklaren van Jezus”. Hoe wondervol was Zijn bemoeienis met déze vrouw, hoe genadevol Zijn handeling en bescherming... te schrijven in het stof der aarde, ... waardoor zij niet gedwongen werd om te blikken in die zó reine ogen die haar ziel doorboorden. En,... plotseling barstte de bom in het aangezicht van die geveinsden. Hij keerde Zich tot hen, en zei: “*Wie van u zonder zonde is, laat die als eerste de steen op haar werpen*” (Joh.8:7b, HSV). Wat een Heiland, wat een Redder en Verlosser hebben wij! Glorie voor Hem!!

“Ziet, de Mens!” was eenmaal de uitroep van een Romeins landvoogd, en Pilatus zag Jezus staan aan de ene kant en aan de andere zijde zag hij de woedende Joodse menigte, die opgezweept was door overpriesters, Farizeeën en Schriftgeleerden,... voor wie Jezus Christus “Anathema”²⁷ was; een “vervloekt Persoon”. Waarom??? Omdat Hij voor hen allen **de grote goddelijke spiegel** was, waarin en

²⁷ Anathema = In het Nieuwe Testament wordt de uitdrukking gebruikt door de apostel Paulus, die in de brief aan de Galaten (1:8-9) de uitdrukking *anathema sit* (= hij weze vervloekt) gebruikt. (noot AK)

waardoor zij hun eigen zonden gewaar werden... Hoe??? Zó: ***“Indien Ik niet gekomen ware, en tot hen gesproken had, zij hadden geen zonde; maar nu hebben zij geen voorwendsel voor hun zonde”*** (Joh.15:22). Amen. ***“Ziet de Mens”*** (!) hebben allen te doen, want in het gehele heelal is er niemand te vinden die zó Wondervol, zó Aanbiddelijk is als Deze Ene, waarvan Jesaja heeft geprofeteerd: ***“Men noemt Zijn Naam Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader der Eeuwigheid, Vredevorst; aan de grootheid van deze heerschappij en aan de vrede zal geen einde zijn...”*** (Jes.9:5b-6a). Geprezen zij de Here Jezus Christus tot in alle eeuwigheid!!

Wat zou de mensheid moeten doen zonder Zijn voorbeeld en Zijn leringen. Of wij geloven in Hem en volgen Hem dan waarheen Hij ook leidt, òf wij durven geen begin te maken, nadat wij “de kosten berekend hebben” (zie [Luk.14:28](#)). Er is voor ons géén “middenweg”. Jezus heeft gesproken, zoals géén mens kan doen: ***“Nooit heeft een mens alzó gesproken, gelijk déze Mens”*** (Joh.7:46b). Hij claimde dingen, die alleen de Godheid kan vervullen. Hij matigde Zich voorrechten aan, die alleen de Allerhoogste toekwamen. Voor het forum van alle aanwezigen kon Hij alleen zeggen: ***“Ik ben, Die Ik ben... eer Abraham was, ben Ik”*** (zie ook [Exod.3:6-14](#)).

Jezus kon zonden vergeven die – zoals de mensen beweerden – alleen God kon vergeven (zie [Luk.5:20-21](#)). Jezus leerde: ***“Die Mij gezien heeft, die heeft de Vader gezien...”*** (Joh.14:9b). Hij heeft ook gezegd dat degenen die niet in Hem geloven, in hun zonden zullen sterven, en dat Hij het Licht der wereld was,

en dat degenen die Hem verwerpen in duisternis wandelen (zie [Joh.12:46](#)). Heeft iemand ooit kunnen zeggen, net als Hij: *“Kom herwaarts tot Mij, ALLEN die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven”* (Matth.11:28). Hij heeft allen uitgenodigd om tot Hem te komen,... allen die dorst hadden, om te drinken van de Fontein van het Eeuwige Leven (zie [Joh.7:37-38](#)).

Hij heeft Zich nooit gehaast met te leren dat Hij de Opstanding was en Leven Zelf is, en dat degenen die in Hem geloofden niet zouden sterven (zie [Joh.11:25-26](#)). Hij bevestigde, verzekerde, bekrachtigde dat Hij uit de hemel kwam als *“het Brood des Levens”*, om Zichzelf te geven aan een hongerige wereld (zie [Joh.6:48+50-51](#)). De meest treffende en imponerende lering van Jezus vinden wij in Mattheüs 25, waar Hij Zichzelf verklaart te zijn: De rechtvaardige Rechter over al de volken, en natiën, en tongen. En Zijn rechtvaardig oordeel zal maken dat de schapen en de bokken zullen worden gescheiden ([Mattheüs 25:32-33](#)); en dat de eersten (de schapen) zullen ingaan in het eeuwig leven en; de laatsten (de bokken) in de eeuwige pijn, het eeuwig-brandende vuur ([Mattheüs 25:41](#))! Voorwaar, géén kleinigheid!! Wie zal durven spotten (?), wanneer hij weet dat het “vreselijk is, om te vallen in de handen van de levende God” ([Hebr.10:31](#)). Jezus accepteerde de aanbidding van een mens, die tevoren gezegd had niet te kunnen geloven dat Hij was opgestaan uit de dood, tenzij hij de littekens van de nagels zou zien in Zijn handen en zijn hand zou leggen in Zijn gewonde zijde (zie [Joh.20:25](#)). Toen hem dit werd vergund, riep hij uit:

“Mijn Heere en mijn God”! Jezus zei dat “hemel en aarde voorbij zouden gaan, maar dat Zijn woorden nimmer voorbijgaan” ([Matth.24:35](#)). Hij overzag al de eeuwen, en heeft met profetische zekerheid al de dingen voorzegt, die wij nu – na bijna 20 eeuwen – vervuld zien worden. Eén van de meest sprekende voorbeelden: *“Jeruzalem ZAL van de heidenen vertreden worden, TOTDAT de tijden der heidenen vervuld zullen zijn.”* (Luk.21:24b)

Wij zien dit heden ten dage in vervulling gaan! Wie niet wil zien, die blijft blind!! Jezus heeft ná Zijn opstanding tot Zijn discipelen gezegd dat “alle macht in de hemel en op de aarde Hem is gegeven” ([Matth. 28:18](#)): **de glorie van Zijn Opstanding**. Hij gaf Zijn discipelen die wonderbare opdracht: *“Gaat heen in de gehele wereld, (en) predikt het Evangelie aan alle creaturen”* (Marcus 16:15). En overeenkomstig het getuigenis van degenen die met Hem gewandeld hebben en ooggetuigen waren van Zijn wonderen en Zijn tekenen, genas Hij alle krankheden en ziekten (zie o.a. [Matth.8:17](#)). Hij vermenigvuldigde de broden en de visjes om de hongerige scharen te voeden (zie o.a. [Joh.6:5-14](#)). Hij wekte de doden op – zelfs één die al stonk in het graf (zie [Joh.11:39-45](#)). Hij beval de storm te gaan liggen en was Meester over de golven van de zee, zó, dat Zijn eigen discipelen uitriepen: “Wie is toch Deze, Die macht heeft over de wind en de zee, dat die Hem gehoorzamen?!” ([Mark.4:37-41](#)). Nooit hadden bruiloftsgasten zulke wijn geproefd, als toen Jezus – nadat de knechten Hem gehoorzaamd hadden en de watervaten hadden gevuld met water – deze veranderde in kostelijke wijn (zie [Joh.2:1-](#)

11).

87

Hier hebben wij te maken met ontzaglijke problemen – Hij heeft ze alle opgelost. **Jezus Zelf is HET ANTWOORD op alle vragen en noden van de tijd.** Dat de apostelen Hem onvoorwaardelijk hebben geloofd, kan niet worden geloochend; en dat de discipelen Hem hebben gevolgd, niet vragende, is geschiedenis. De waarheid is deze: “Alle dingen zijn door Hem gemaakt – niet alleen de zichtbare, maar ook de onzichtbare; zowel de dingen in de hemelen, als die op de aarde” (zie [Kol.1:16](#) – Paulus aan de Gemeente van [Kolosse](#)). Johannes, de geliefde apostel, heeft – met verwijzing naar déze Jezus – gezegd: **“Deze IS de waarachtige God, en het EEUWIGE Leven”** (1Joh.5:20b). Hem zij de heerlijkheid tot in alle eeuwigheid. Amen.

Het Messias-geheim.

De verborgenheid. (10)

In de Brief aan de Hebreëen wordt ons verklaard dat het “universum” gemaakt werd door Jezus Christus. Met de volgende woorden wordt ons dit duidelijk gemaakt: *“Die Hij (God) Erfgenaam gemaakt heeft van alles, door Wie Hij ook de wereld gemaakt heeft”* (Hebr.1:2, HSV). Oòk, dat Hij *“alle dingen draagt door Zijn krachtig Woord”* (Hebr.1:3b, HSV). De apostel voor de heidenen, Paulus, getuigt verder dat de verzezen Christus *“nadat Hij de reinigmaking van onze zonden door Zichzelf teweeggebracht heeft, (nu) is gezeten aan de rechterhand van de Majesteit, in de hoogste hemelen”* ([Hebr.1:3c](#)). Halleluja!

In Kolossenzen 1 vers 19 staat geschreven: “Want

het is des Vaders welbehagen geweest, dat **in Hem** (= Jezus Christus) **al de VOLHEID wonen zou.**” Wat werd en wordt nu met déze “volheid” bedoelt? Wij hebben in dit opzicht het volgende getuigenis: “**Want in Hem woont al de volheid van de Godheid Lichamelijk**” (Kol.2:9). Déze “volheid” stelde Jezus in staat om te doen wat bij de mensen een onmogelijkheid was en is. Alléén bij God zijn ALLE DINGEN MOGELIJK. Amen. En hiertoe mogen wij ook het “bovennatuurlijke” rekenen, het Goddelijke, Zijn “Messias-zijn”, **Zijn geheimenis**, die evenzogoed deel is van **de Manifesto van Jezus Christus.**

Wij doelen hier dan in het bijzonder op **Zijn zelfverberging**, waarvan in de [Synoptische Evangelien](#) zo dikwijls wordt gesproken. In deze Evangelien ontmoeten wij zo vele malen “de opzettelijke zelfverberging van Jezus als de Christus – als de Messias”. In dit verband behoeft het de Schriftonderzoeker niet te verbazen dat evenzovele malen deze vraag werd gesteld: “[Wie is toch Deze?](#)” En, het behoeft geen nader betoog dat er – als gevolg van deze zelfverberging – vele meningen waren. Toen Johannes de Doper in de gevangenis zat, wist hij op een gegeven ogenblik ook niet goed meer “wat” hij wel van Jezus moest denken. Te meer, wanneer er van Hem geschreven staat: “**Maar Jezus verborg Zich, en ging uit de tempel, gaande door het midden van hen; en ging also voorbij**” (Joh.8:59b) en “**Deze dingen sprak Jezus; en weggaande verborg Hij Zich van hen**” (Joh.12:36b). Lukas, de evangelist, vermeldt het volgende feit: “**Maar Hij, door het midden van hen doorgedaan zijnde, ging weg**” (Luk.4:30). En dit,

terwijl zij Hem even tevóren hadden gegrepen en Hem “*op de top van een berg*” hadden gebracht, om hem vanaf die plaats “*van de steilte af te werpen*” (zie [Luk.4:29](#)). Jezus Christus was dus “in de handen van Zijn belagers”, maar desondanks wist Hij op een wonderbaarlijke manier – onverklaarbaar, als wij het getuigenis van de Kolossenzen-Brief niet zouden hebben ! – te ontkomen. En dat niet éénmaal, maar vele malen.

89

Waarlijk, wanneer Hij niet zou zijn wat Hij “claimde”, en wanneer Hij niet in staat zou zijn geweest om òòk te doen dat wat Hij alleen kòn doen, zo zou Hij nimmer **DE Christus, DE Messias**, kunnen zijn, wat Hij – krachtens de Schriftopenbaring – wel degelijk was en òòk is! Zou Jezus Christus niet God zijn, zo zou Hij moeten worden aangemerkt als de grootste bedrieger van alle tijden. Daar zijn nog méér wonderlijke feiten in **de Manifesto van Jezus Christus**, waardoor wij zonder aarzelen kunnen schrijven: De Here Jezus Christus droeg waarlijk een “geheimenis” (een verborgenheid) met Zich.

Johannes de Doper was in twijfel: “*Zijt Gij Degene, Die komen zou, of verwachten wij een ander?*” (Lukas 7:19b). Het is opvallend dat op deze vraag van de Doper geen rechtstreeks antwoord wordt gegeven. De “heenwijzing” naar de wonderen en tekenen die door Jezus Christus werden gewerkt, waren een “aanwijzing”. Het moest èn Johannes èn zijn discipelen duidelijk zijn geweest dat de heilstijd waarvan de profeten hadden gesproken, met de komst van Jezus op aarde en **de Manifesto van de Christus** was aangebroken. Heeft Jesaja niet geprofeteerd: “*Alsdan*

zullen de blinde ogen opengedaan worden, en de dove oren zullen geopend worden. Alsdan zal de kreupele springen als een hert, en de tong van de stomme zal juichen.” (Jes.35:5-6)

De Samaritaanse vrouw zag in Hem een profeet (zie [Joh.4:19b](#)). Het was haar weliswaar bekend dat de Messias zou komen; maar Jezus moest Zichzelf als **de Messias openbaren**, anders zou zij het niet geweten hebben. Jezus moest tot haar zeggen: **“Ik ben het, Die met u spreek”** (zie [Joh.4:25-26](#)). Hoewel Jezus dus niet openlijk zei: **Ik ben de Messias**”, werd dit voor Johannes, zijn gezondenen, en ook de vrouw uit Samaria (te Sichar, bij de fontein Jakobs) duidelijk (zie [Joh.4:5-19](#)). Zo kon het gebeuren dat de spanning een keer haast ondragelijk werd. Dit gebeurde gedurende het feest van de tempelwijding. Toentertijd wandelde Jezus in de voorhof van Salomo; en toen werd door de Hem omringende Joden gezegd: **“Hoe lang houdt Gij onze ziel op** (HSV: **Hoelang houdt U ons in het onzekere**)? **Indien Gij de Christus zijt, zeg het ons vrijuit”** (zie [Joh.10:22-24](#)).

De Evangelieën zijn geschreven na de dood en de opstanding van Jezus. De schrijvers, vervuld met de Heilige Geest, waren door Hem geïnspireerd. Voor hen is, door de verlichtende Zalving, het “mysterie” een geopenbaard geheimenis geworden. Op grond van deze [synoptici](#) mogen wij dan ook gerust vaststellen dat Jezus’ optreden, woorden en daden, onmiskenbaar **Messiaans** was. Hij was niet alleen “mens”, waarachtig mens; **Hij is MEER dan een mens!** Wij willen het zó zeggen: **Hij was geheel anders!!** Zo heeft de Here Jezus Christus Zichzelf vele

malen “verborgen”. Daar waren zelfs gevallen waarin Hij, als het ware, een “spreekverbod” oplegde. Na de verheerlijking op de berg zei Hij: **“Zegt niemand dit gezicht (HSV: Vertel niemand wat u gezien hebt), totdat de Zoon des mensen zal opgestaan zijn uit de doden”** (Matth.17:9b). Het “geheim”, de “verborgenheid”, moest dus bewaard blijven tot... Pasen!

Toen Petrus had beleden dat Jezus **“de Christus, de Zoon van de levende God was”** (Matth.16:16b), heeft Hij Zijn discipelen verboden dat zij zouden vertellen dat Hij **“Jezus, de Christus”** was (zie [Matth.16:20](#)). Het moet dus ook ons duidelijk zijn dat **dit Messias-GEHEIM** alleen door openbaring wordt gekend. Dit laatste wordt bevestigd door Jezus’ woorden in [Mattheüs 16:17](#). Jezus is niet alleen de Zoon van God – Hij is òòk **de Koning van de EINDTIJD**. Hij wist dat Hij **de Messias** was. In Zijn Bergrede ²⁸ is Zijn optreden met gezag. De telkens herhaalde woorden, **“maar Ik zeg u”** (zie o.a. [Matth.5:20-44](#)), zijn in deze de beste bewijzen. Hij volgde “de koers van de wetgeleerden” niet; maar gaf een nieuwe, glasheldere en gezaghebbende interpretatie van de wet. Hij leerde niet “de letter te lezen”, maar als het ware “er doorheen”!

Het gezag van **Jezus-Messias** is dan ook hóger dan dat van de profeten. Deze traden op met **“alzo zegt de Here”**. Jezus zei: **“Ik zeg u”**. Als DE Messias kon

²⁸ Zie eventueel onze GRATIS studie(s): **“De Bergrede van Jezus, deel 1 – n.a.v. Mattheüs 5”**, **“deel 2 – n.a.v. Mattheüs 6”** en **“deel 3 – n.a.v. Mattheüs 7”**. (noot AK)

Hij leren: “*de Zoon des mensen is... gekomen om... Zijn ziel te geven tot een rantsoen voor velen*” (zie [Mark.10:45](#)). **Het Nieuwe Verbond heeft Hij met Zijn eigen Bloed bezegeld.** Geprezen zij Zijn Naam! De Zoon des mensen IS “DE HEMELSE MENS”; dat wil zeggen, **Hij is van Boven, uit de Hemel** (zie [Joh.3:31](#)). Mens geworden zijnde en ons in alles gelijk, had Hij niet alleen “*de gestalte van een dienstknecht*” (zie [Filip.2:7](#)) – uitgezonderd de zonde – maar eveneens “*de gestalte Gods*” ([Filip.2:6](#)). Jezus was zowel God als mens. De mens uit de hemel, de “hemelse Messias”. Christus IS God én mens! Zowel Gods Zoon als mensenzoon.

Hier hebben wij die wonderlijke “tegenstelling” tussen hemel en aarde; alsook die van God en mens. Daarom kunnen wij spreken van: De Messiaanse “Zoon des mensen” IS de vleesgeworden Zone Gods! Amen. Daarom was het alleen “door openbaring” dat Petrus in Hem, dat is in Jezus, de Messias kon zien; en dit geldt ook Nathanaël, die uitriep: “*Gij zijt de Zone Gods, Gij zijt de Koning Israëls*” (Joh.1:50b). Jezus Christus is **de Messias-Koning**, de **wereld-Heiland** en de **wereld-Rechter**. Hem zij de lof en de dank en de heerlijkheid, tot in alle eeuwigheid! Amen.

In de Bijbel vinden wij naast alle “indirecte” gegevens aangaande deze verberging, ook “directe”. Dat wil zeggen, die rechtstreeks verwijzen naar Zijn Messias-zijn; daarmee dus verband houdend. In Mattheüs 8 hebben wij het verhaal van de demonen. Jezus ziende, riepen deze uit: “***Gij Zone Gods! wat hebben wij met U van doen? Zijt Gij hier gekomen***

om ons te pijnigen vóór de tijd?” (zie [Matth.8:28-29](#)). Die demonen kenden dus “het geheim” – zij wisten dat Jezus **de Messias** was, **de Zoon van God**. De duivel weet meer dan mensen. Op de berg van verheerlijking werd de Stem van de Vader uit de wolk vernomen: **“Deze is Mijn geliefde Zoon”**. Voorwaar, een duidelijke aanwijzing dat Hij, Jezus, de Messias is.

Als waarlijk de discipelen niets zouden hebben geweten van Jezus “Messias-roeping”, zo is het niet te verklaren dat zij Hem terstond, bij hun roeping, gevolgd zijn. Het feit dat de Here Jezus Christus bij het heidendom geloof heeft aangetroffen, als nooit bij Israël, hoort bij dit “geheimenis”. Want ondanks “Zijn verberging” hebben de scharen (= menigten) geweten dat Hij de Messias was. Zij hadden “iets” van het Goddelijke, van het “bovennatuurlijke” bespeurd. Vandaar de vraag: *“Is Deze niet de Messias (ofwel: de Zoon van David)?”* ([Matth.12:23b](#)). En ook Jezus’ intocht in Jeruzalem is een heenwijzing (zie [Matth.21:10-11](#)). Zijn Messias-schap blijft ook hier verborgen, als Hij niet antwoordt op de vraag door welke macht Hij de daad van **“tempelreiniging”** verrichtte. Want de vraag werd beantwoord met een wedervraag!

Het is een niet-te-weerleggen feit dat in de Schrift de “Zelfopenbaring van Jezus Christus” gepaard is gegaan met “Zijn Zelfverberging”. Beide behoren bij **de Manifesto van Jezus Christus**. Wanneer wij de verschillende feiten in verband met elkaar bestuderen, zo komen wij tot de conclusie dat Zijn verberging in onverbreekelijk verband stond met Zijn “lijden”, Zijn “dood” en Zijn “opstanding”! Wanneer wij lezen (in

Matth.12:15-21): “Maar Jezus, dat wetende, vertrok van daar, en vele scharen (HSV: veel menigten) volgden Hem en Hij genas ze allen. En **Hij gebood hun scherp, dat zij Hem niet openbaar maken zouden**; opdat vervuld zou worden, hetgeen gesproken is door Jesaja, de profeet, zeggende: Ziet, Mijn knecht, Die Ik verkoren heb, Mijn Beminde, in Wie Mijn ziel een welbehagen heeft; Ik zal Mijn Geest op Hem leggen, en Hij zal het oordeel aan de heidenen verkondigen. Hij zal niet twisten, noch roepen, noch zal er iemand Zijn stem op de straten horen. Het geknakte riet zal Hij niet verbreken, en het rokende lemmet (HSV: de walmende vlaspit) zal Hij niet uitblussen, totdat Hij het oordeel zal uitbrengen tot overwinning. En in Zijn Naam zullen de heidenen hopen”, is het duidelijk, dat de verberging verband houdt met het lijden.

Zó was Gods weg, en langs die weg vervulde Jezus Christus de wil van de Vader. Waarlijk, Hij moest verborgen blijven zolang als het kruis niet gedragen was! Zijn duidelijk gestelde vraag aan de Emmaüsgangers is bewijs te méér, dat Zijn Messiaanse heerlijkheid en Zijn Messiaans karakter van dat lijden en sterven en opstaan uit de doden, verborgen moest blijven totdat Zijn “verhoging”, Zijn hemelvaart, een feit was. Wij geloven op grond van de Schriftopenbaring dat de volheid van Zijn Messias-schap een **“Manifesto is van de nabije toekomst”**. Eerst moet “dit Evangelie van het Koninkrijk in de gehele wereld gepredikt worden **tot een getuigenis voor alle volken**; en dan zal het einde komen” (Matth.24:14). Eerst moet Jezus-Messias, de Christus Gods, gekend

worden, Die “door lijden in Zijn heerlijkheid moest ingaan” (zie [Luk.24:26](#)), en aan Wie alle macht gegeven is (zie [Matth.28:18](#)),... dan zal Hij komen als Koning der koningen en Here der heren, en op aarde Zijn Vrederijk vestigen ²⁹. Glorie voor Hem!!

Wij vallen nog even terug op Markus 9:9 (HSV): “En toen zij van de berg afdaalden, gebod Hij hun dat zij niemand vertellen zouden wat zij gezien hadden, vóórdát de Zoon des mensen uit de doden zou zijn opgestaan”. Vergelijk één en ander met [Mattheüs 17:9](#) en [Lukas 9:36](#). Zowel Markus als Mattheüs vertellen van het uitdrukkelijk verbod. Lukas vertelt alleen dat zij zwegen. Bij de [synoptici](#) treffen wij deze volgorde aan: Petrus’ belijdenis wordt gevolgd door de “eerste lijdens-aankondiging” – de verheerlijking op de berg, de tweede lijdens-aankondiging, die plaats had in Galilea. De laatste vond plaats op de weg van Galilea naar Jeruzalem.

Merkwaardig is het, dat bij het verlaten van de berg van verheerlijking, het verbod wel werd gegeven, evenals aan Petrus ná zijn belijdenis, zoals al eerder door ons opgemerkt. Hierin heeft Petrus wel iets heel bijzonders gezegd. Vanzelfsprekend heeft hij zó kunnen spreken, vanwege de Godsopenbaring, welke hij toentertijd ontving. Jezus was toen voor hem geworden de Messias, de van God gezalfde Koning; en Petrus was onderdaan van déze Koning. Hier wordt “zichtbaar” dat inderdaad met Jezus

²⁹ Zie eventueel onze GRATIS studie “[Wat de Schrift leert over het 1000-jarige Rijk van de Here Jezus Christus](#)”.
(noot AK)

Christus het Koninkrijk gekomen was; maar òòk, dat dit Koninkrijk nog verborgen moest blijven, als een zaad dat in de aarde verborgen was... Hier stuiten wij op dit zgn. “Messiasgeheim”, waarover wij in dit bestek hebben uitgeweid.

De verheerlijking op de berg is een “prefiguratie”³⁰ van Zijn opstandingsheerlijkheid; ja, méér, van de “pré-millennial-heerlijkheid”. Christus’ opstanding is daarvan het begin. Het geloofsoog ziet dit door de heilsgeschiedenis heen. **God is GETROUW en NIMMER FALEND!** Op de berg van verheerlijking worden niet alleen “lijden EN heerlijkheid”, maar òòk “kruis EN wederkomst” aan elkaar verbonden. Amen.

Waarom was er een kruis in Jezus’ leven? (11)

Voor de “gewone” mens is “het kruis”, als “loon” voor al het goede dat door Jezus Christus is gewerkt op aarde gedurende Zijn Messiasschap, iets afgrijselijks. Welke mens, met alleen maar goede werken in zijn leven, komt zó aan zijn einde? Zelfs voor degene van wie niet zoveel goeds kan worden gesproken, is er nog wat sympathie op het eind van zijn leven. Maar de executie van Jezus Christus was wel het onweerlegbaar bewijs van de intense haat – geboren uit bitterheid en jaloezie! Het verging de beide moordenaars, die aan weerszijden van Jezus waren

³⁰ Prefiguratie = Voorafbeelding. Een gebeurtenis uit het Oude Testament die werd opgevat als een voorafschaduwning van een gebeurtenis in het Nieuwe Testament. (noot AK)

gekruisigd (zie [Matth.27:38](#)), in vele opzichten véél beter. Zij werden niet bespot, niet uitgelachen en daar waren ook geen schimpscheuten (= beledigingen, hatelijke opmerkingen) noch verwijten. In dit licht zouden wij kunnen zeggen: zij stierven “in vrede”, want niemand herinnerde hen aan hun menigvuldige zonden...

Niet alzo met Jezus – in Zijn geval was het zo heel anders. Had Hij niet gezegd dat Hij de tempel zou afbreken en nà 3 dagen weer opbouwen (zie [Joh.2:19](#))! En daar hing Hij nu tussen hemel en aarde en was niet eens in staat om Zichzelf te helpen!! Daarom schreeuwden zij het uit, die rondom dat kruis geschaard waren: “Kom af van dat kruis, en wij zullen geloven” (zie [Matth.27:42](#))! Zelfs de Romeinse krijgsknechten bespotten Hem, en zeiden: “*Indien gij de Koning der Joden zijt, zo verlos uzelf*” (Lukas 23:37b). En wat heeft Jezus daarop gezegd? Hij antwoordde hen niet met één woord – Hij zweeg, en in Zijn zwijgen was Hij “*veracht, en de onwaardigste onder de mensen, een Man van SMARTEN, en verzocht in krankheid; en een ieder was als verbergende het aangezicht voor Hem; Hij was veracht, en wij hebben Hem niet geacht*” ... “*Hij deed Zijn mond niet open; als een lam werd Hij ter slachting geleid, en als een schaap, dat stom is voor het aangezicht van zijn scheerders, alzo deed Hij Zijn mond niet open*” (Jes.53:3 + 7b).

Ja, tòch, Hij heeft Zijn mond opengedaan... om te bidden voor Zijn vijanden en om één van de twee kwaaddoeners een eeuwige belofte te doen: “*Vader, vergeef het hun; want zij weten niet, wat zij doen*” (Luk.23:34a) ... “*Voorwaar zeg Ik u: Heden zult gij met*

*Mij in het Paradijs zijn” (Luk.23:43b). O, hoe groot is Hij. **Welk een mateloze liefde en barmhartigheid heeft Hij getoond in Zijn stervensuur op Golgotha!** Het doet ons denken, het doet ons bidden, het doet ons juichend zingen:*

*O heilig Lam van God! Gij hebt op Golgotha,
Heerlijk getriomfeerd, amen, halleluja!!*

*Gij droeg als ‘t Offerlam, ons aller zondesuld.
En hebt tot op dat kruis, Gods recht en wet vervuld.*

*Toen riep Uw liefdesstem, in onze nacht:
HET IS VOLBRACHT! HET IS VOLBRACHT!*

Het hoofd buigende, gaf Hij de geest: *“En het was omtrent de 6de ure, en er werd **duisternis over de gehele aarde, tot de 9de ure toe. En DE ZON WERD VERDUISTERD, en het voorhangsel van de tempel scheurde middendoor”** (Luk.23:44-45). De hele schepping treurde... Spreekt zulk een duisternis niet van intens leed, van droefenis, van wee?! Hoe moet Hij het gevoeld hebben, Die “roepende met grote stem, zei: *Eli, Eli Lama Sabachtani, dat is: **Mijn God, Mijn God, waarom heb Gij Mij verlaten!**”* ([Matth. 27:46](#)b). Staat er niet geschreven: *“Een opgehangene is Gode EEN VLOEK”*!?! (Deut.21:23b). Ja, nog veel meer: *“Zijn dood lichaam zal niet aan het hout overnachten ([Deut.21:23a](#)), maar moet begraven zijn vóórdat de laatste zonnestrallen de aarde groeten”*.*

Hoe zal dit ooit verantwoord kunnen worden, wat zij Hem in Zijn aangezicht hebben geslingerd, zeggende: *“Hij heeft op God vertrouwd; dat Hij Hem nu verlosse, indien Hij Hem wel wil; want Hij heeft gezegd: **Ik ben Gods Zoon**”* (Matth.27:43)?!?! Wáár was dan hùn kennis aangaande de profeten?? Heeft

Jesaja niet voorzegt: **“het behaagde de Here Hem te verbrijzelen...”** (Jes.53:10a). Wat hadden zij, die makkende en spottende en verwijtende overpriesters met de Schriftgeleerden en ouderlingen en Farizeeën, te beweren?? Wat had Hij gedaan??? Hij genas de blinden, maakte de melaatsen gezond, opende de dove oren, liet lammen en kreupelen opspringen, en genas allen die door de duivel waren overweldigd – wat ook hun krankheid of ziekte was. Hij wekte zelfs doden op, die in hun graf reeds tot ontbinding waren gekomen. Nog méér??? Ja,...

Gevallen vrouwen kregen vergeving, en er waren er die Zijn voeten hadden gekust en Zijn voeten hadden gewassen met hun tranen van dankbaarheid en aanbidding (zie [Luk.7:38](#)). Tollenaren werden door Hem veranderd en gaven – nadat zij vergeving hadden ontvangen en gered waren – de helft van hun goederen aan de armen, en aan alle anderen die zij hadden beroofd, zelfs vier maal zoveel (zie [Luk.19:8](#)). Hoe konden zij Jezus dit alles aandoen, waar Hijzelf de voeten van Zijn discipelen had gewassen en gezegd had, dat **Hij en de Vader één** zijn; en dat de Vader Zijn geliefde Zoon in de wereld heeft gezonden om de mensheid te redden van oordeel en dood?!?

En tòch, en tòch weten wij dat dit alles Hem is overkomen,... is geschied, opdat het profetisch Woord vervuld zou worden, gesproken door Jesaja, de profeet:

- **“Hij had geen gedaante noch heerlijkheid; als wij Hem aanzagen, zo was er geen gestalte, dat wij Hem zouden begeerd hebben.”** (Jes.53:2b)

- **“Hij heeft onze krankheden op Zich genomen, en onze smarten heeft Hij gedragen; doch wij achtten Hem, dat Hij geplaagd, van God geslagen en verdrukt was.”** (Jes.53:4)
- **“Hij is om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden is Hij verbrijzeld; de straf, die ons de vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is ons genezing geworden.”** (Jes.53:5)
- **“De Here heeft ons aller ongerechtigheid op Hem doen aanlopen (HSV: neerkomen).”** (Jes.53:6b)
- **“Als Zijn ziel Zich tot een schuldoffer gesteld zal hebben, zo zal Hij zaad zien, Hij zal de dagen verlengen; en het welbehagen des Heren zal door Zijn hand gelukkig voortgaan (HSV: voorspoedig zijn). Om de arbeid van Zijn ziel zal Hij het zien, en verzadigd worden; door Zijn kennis zal Mijn knecht, de Rechtvaardige, velen rechtvaardig maken, want Hij zal hun ongerechtigheden dragen.”** (Jes.53:10b-11)
- **“Omdat Hij Zijn ziel uitgestort heeft in de dood, en met de overtreders is geteld geweest, en Hij veler zonden gedragen heeft, en voor de overtreders gebeden heeft.”** (Jes.53:12b)

Hij heeft zó gesproken, en Hij heeft zó geroepen, en Hij heeft zó weten te bidden, *“omdat Hij geen onrecht gedaan heeft, noch bedrog in Zijn mond geweest is”* (Jes.53:9c). Met tittel en jota is alles vervuld geworden (zie [Matth.5:18](#)). God heeft niets teruggenomen, van wat Hij eeuwen tevóren heeft doen profeteren door Zijn dienstknechten, de profeten. Zelfs Daniël heeft gezegd dat “de Messias uitgeroeid zou worden,

maar dat dat niet voor Hemzelf zou zijn; ... en dat Hij velen het verbond zou versterken, en in de helft van de week zou Hij slachtoffer en spijsoffer doen ophouden” (zie [Dan.9:26-27](#) – [De 70 Weken-Prophetie](#) ³¹). Welk een machtig woord en hoe wondervol! Welk een “harmonie” tussen geschiedenis en het profetisch Woord van de levende God. Amen.

Zo is dan het Kruis voor altijd **“het teken van OVERWINNING”** geworden – nimmer het einde van alle hoop. Wanneer wij alles bekijken vanaf menselijk standpunt, dan is alles ook onbegrijpelijk, en blijft alles ook niet-te-verklaren, en is er geen oplossing voor het dilemma! Bekijken wij alles echter vanaf Gods standpunt – en dit is het enige goede – dan is alles “licht” en “leven” en “liefde”, en zijn er hoegenaamd geen problemen!! Het Kruis is dan ook voor òns een bron van voortdurende blijdschap, want iedere christen wéét door zijn geloof in de Christus, dat er LEVEN is NÀ DE DOOD. Dit geloof vindt uitdrukking in al die kruisen, op alle graven van gelovigen over het gehele rond der aarde. Voorwaar, de nacht van de dood is de dageraad van het LEVEN.

Jezus’ dood heeft dit mogelijk gemaakt.

Gods oplossing is altijd de beste. De apostel zegt: *“O, diepte van rijkdom, zowel van wijsheid als van kennis van God, hoe ondoorgrondelijk zijn Zijn oordelen en onnaspeurlijk Zijn wegen! Want wie heeft de gedachten van de Here gekend? Of wie is Zijn*

³¹ Voor uitleg over deze verzen, zie onze GRATIS studie, met ‘vers voor vers’ UITLEG, [“Daniël, hoofdstuk 9: Gods openbaring aan Daniël van de 70 \(jaar\)weken”](#). (noot AK)

raadsman geweest? Of wie heeft Hem eerst iets gegeven en het zal hem (weder)vergouden worden?” (Rom.11:33-35, HSV). En dit is zoveel te meer waar van “de Kruisweg van Jezus”, die culmineerde in Zijn kruisdood op Golgotha’s heuveltop. Daarom staat er verder geschreven: “**Want uit Hem, en door Hem en tot Hem, zijn ALLE DINGEN. Hem zij de heerlijkheid in der eeuwigheid. Amen.**” (Rom.11:36)

Alleen “menselijke hoogmoed” verzet zich tegen Jezus’ kruis! Maar de zondaar, die overtuigd is door Gods Geest, en nederig opkijkt naar dat Kruis van Verzoening, verzet zich niet, maar roept uit: “O, kruis van verzoening – mijn rustpunt zijt gij!” Het is waar, **God IS LIEFDE**, maar Hij is òòk rechtvaardig; en deze rechtvaardige God zegt: “De ziel die zondigt, moet sterven” (zie [Ezech.18:4](#)). En, wij hebben allen gezondigd. Wij weten wel niet allemaal altijd “wanneer” en “wáár” en “hoe”, maar in dit opzicht kunnen wij ons verlaten op ons geweten, dat God in de mens heeft gezet. En al zou Gods wet, zoals deze geschreven staat in de heilige Schrift, ons niet veroordelen, wij zouden onszelf veroordelen, want ons geweten werkt als een adderbeet.

Maar nù kunnen wij met Petrus uitroepen: “Wij weten, dat wij niet door vergankelijke dingen, als zilver of goud, verlost zijn, ... *maar door het dierbaar bloed van Christus, als van een onbestraffelijk* (HSV: smetteloos) *en onbevlekt Lam. Dewelke wel voorgekend is geweest vóór de grondlegging van deze wereld, maar geopenbaard is in deze laatste tijden...* Door Hem geloven wij in God, Die Hem opgewekt heeft uit de doden, en Hem heerlijkheid gegeven heeft, opdat

ons geloof en hoop op God zijn zou.” (zie [1Petr.1:18-21](#))

Het is zó wondervol, dat geen sterfelijk wezen in staat is om ons al de heerlijkheid te vertellen van dat glorievolle Kruis. In waarheid is het de suprême openbaring van de Bijbel – van begin tot het einde. Toen de Here Jezus opgestaan was uit de doden en aan Zijn discipelen verscheen, heeft Hij hen, onder meer, gezegd: “dat de Christus **also moest lijden...**” (zie [Luk.24:46](#)). Hij vertelde hen dat “*het **alles moest vervuld worden***” ([Luk.24:44](#)). Zij moesten eraan herinnerd worden dat dit alles van Hem geschreven stond in de Wet van Mozes, en in de profeten, en in de Psalmen: “*En begonnen hebbende van Mozes, en van al de profeten, legde Hij hen uit, **in al de Schriften**, hetgeen van Hem geschreven was*” (Luk.24:27). Jezus wist dat Zijn kruisdood Zijn discipelen had doen wankelen; en daarom was het ook zo nodig dat “*Hij hun verstand opende, opdat zij de Schriften verstonden*” (Luk.24:45), waardoor zij wederom sterk zouden staan, niet twijfelende.

Geen wonder dat de apostel Paulus, onder de sanctie van de Heilige Geest, heeft geschreven: “**Nu gerechtvaardigd zijnde door Zijn bloed**, zullen wij door Hem behouden worden van de toorn. Want indien wij, vijanden zijnde, met God verzoend zijn door de dood van Zijn Zoon, véél méér zullen wij, verzoend zijnde, behouden worden door Zijn leven. En niet alleen dit, maar wij roemen ook in God, door onze Here Jezus Christus, door Wie wij nu **de verzoening gekregen hebben**” (Rom.5:9b-11). Johannes, de geliefde discipel, verklaart dat “*het bloed van*

Jezus Christus, Zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde" (1Joh.1:7b). Halleluja!! Amen.

Laten anderen, zelfs predikers en theologen, redetwisten over de betekenis van deze woorden, wij hebben daarmee niets uit te staan. Voor òns is "geloofs-ervaring" meerder dan de mening van spitsvondige theologen. Laten wij, die door genade geloven in "*Christus en Dien gekruisigd*", en die met Hem mogen wandelen op de geloofsweg naar "Huis", niet opgehouden worden door lieden die, in dit toch al zo korte leven, nog kostbare tijd verloren laten gaan, door zich ongevraagd te verdiepen in de "verborgenheden Gods", welke wij pas ten vòlle zullen gaan verstaan in die dag van Zijn wederkomst in heerlijkheid en met grote kracht.

Wij hebben IN ALLES Gods heilige wil te eerbiedigen. En het is altijd goed om in nederigheid des harten te doen, wat wij geschreven vinden in Paulus' Brief aan de Gemeente te Efeze, omdat de woorden van de Heilige Geest, gesproken door de mond van Zijn dienstknecht, eeuwigheidswaarde hebben: "*Opdat Christus door het geloof in onze harten wone, en wij in de liefde geworteld en gegrond (mogen) zijn; Opdat wij met al de heiligen ten volle zouden begrijpen, welke de breedte, en lengte, en diepte, en hoogte zij, en bekennen de liefde van Christus, die de kennis te boven gaat; **opdat wij vervuld worden tot al de VOLHEID Gods.***" (zie [Ef.3:17-19](#))

En de biddende apostel sluit zijn gebed, geïnspireerd door Gods Geest, met deze woorden: "*Hem, zij de heerlijkheid **in de Gemeente**, door Christus Jezus, in alle geslachten, tot in alle eeuwigheid.*

Amen.” Oòk wij zeggen hierop: “AMEN”.

*Maakt, o zondaars, plaats voor Jezus,
Die aan 't kruishout stierf voor u!
Jezus klopt NU aan uw harte,
Zondaars, biedt Hem ingang NU.
Plaats voor **Jezus**, Vredekonink!
Haast u, zondaars, hoort Zijn stem!!
Hij zoekt in ùw hart een woning,
O, ontsluit dat hart voor Hem.*

(Beide, in dit gedeelte voorkomende, gedichten zijn overgenomen uit de Zangbundel van Joh. de Heer)

De Opstanding:

Kroon op het volbrachte werk. (12)

De opstanding van Jezus Christus is zó redelijk en zó logisch dat – al zouden wij het getuigenis van het Nieuwe Testament niet hebben – wij toch genoodzaakt zouden worden om te geloven in het lege graf. Hoe zou Hij, Die gedurende Zijn aardse loopbaan iedere vorm van ziekte heeft genezen – blinden, doven, lammen, kreupelen, melaatsen en zij die door de duivel waren overweldigd – vastgehouden kunnen worden door de dood? De Opstanding is evenals de [Incarnatie](#) (= de vleeswording), deel van **de Manifesto van Jezus Christus**. Alles in Zijn leven, ofschoon Hij tòch de Zoon des mensen was, is “naar goddelijke ordening” en bovennatuurlijk! Zó moest dan ook uiteindelijk, waarin zonde en satan werden overwonnen, de dood het onderspit delven.

Jesaja, de profeet van het Oude Testament, heeft gezegd dat Christus “de dood zou verslinden tot overwinning, en dat Hij de tranen zal afwassen van

alle aangezichten” (zie [Jes.25:8](#)), hetgeen de apostel Paulus eveneens neergeschreven heeft in het Nieuwe Testament: “*De dood is verslonden tot overwinning*” (1 Kor.15:54b). Telkens en telkens weer, heeft de Here Zelf verklaard dat “de Kruisweg” gevolgd zou worden door het ledige graf. Daarenboven moest Zijn eigen getuigenis in [Johannes 2:19](#) vervuld worden: “*Breekt deze tempel, en in 3 dagen zal Ik dezelve oprichten.*” **De opstanding van Jezus Christus is het Schriftuurlijk bewijs van de WAARHEID van al hetgeen door Hem tevoren werd geleerd, getuigd, en voorzien.**

Paulus zegt in zijn brief aan de Korintiërs: “*Indien Christus niet opgewekt is, zo is ons geloof tevergeefs, en zijn wij nog in onze zonden*” (1Kor.15:17). **Het Kruis en de Opstanding zijn één.** Opstandingskracht was in Zijn dood, evenals de heerlijkheid en de wonderbaarlijke kracht van het Kruis in de Opstanding is te vinden! Dat wij dit allemaal verstaan mogen. Dood en opstanding van Jezus Christus vormen tezamen een niet-te-scheiden werking; en tezamen vormen zij het vaste fundament van beide Testamenten. Halleluja! Amen. Dood en opstanding van Jezus Christus zijn de belangrijkste leerstellingen van de Bijbel. Vanaf het begin van Gods bemoeienissen met de mensheid, is DE VERZOENING ten volle vervuld in de dood en de opstanding van de Zoon, Jezus Christus.

De Schriftopenbaring doet ons kennis nemen van Jezus Christus’ dood en opstanding in de “profetische tijdsperiode” van “*3 dagen en 3 nachten*” (zie [Matth.12:40](#)b). Déze tijdsperiode op zichzelf wordt

gekend als “**DE VERZOENING**”! Om even terug te grijpen naar “het Verbond” dat God met Abraham sloot (zie [Gen.17:11](#) en [Exod.2:24](#)). Het behoeft (naar onze bescheiden mening) geen nader betoog, dat wij heden ten dage leven onder ditzelfde verbond van genade. Dit verbond werd toentertijd “verzegeld” in de typerende offerande van Isaac op de berg Moria, door Abraham (zie [Hebr.11:17-19](#)). In werkelijkheid, door het kostbaar bloed van onze Here Jezus Christus. Wat de “profetische strekking” aangaat, mogen wij herinneren aan de reis van “3 dagen en 3 nachten”, welke Abraham moest maken vóórdat hij de berg Moria bereikte, en zoals de Here God ook bevolen had (zie [Gen.22:4](#)).

Deze periode in het eeuwig raadsplan van God is kenmerkend voor de tijd waarin Jezus in het graf lag – 72 uren – òf “3 dagen en 3 nachten”; geheel overeenkomstig het Woord van God: “*Want gelijk Jonas 3 dagen en 3 nachten was in de buik van de walvis, **alzo zal de Zoon des mensen 3 dagen en 3 nachten zijn in het hart der aarde***” (Matth.12:40). Wij kennen allemaal dit Bijbels verhaal van de ongehoorzame profeet. En als er ooit een mens de diepten der zeeën tot tijdelijke woonplaats heeft gehad, dan is het wel Jona geweest. Maar dat wij nu alle aandacht schenken aan hetgeen Jezus verder gezegd heeft: “*De mannen (of: mensen) van Ninevé zullen opstaan in het oordeel met dit geslacht, en zullen hetzelfde veroordelen; want zij hebben zich bekeerd op de prediking van Jonas; en **ZIET, meer dan Jonas is hier.***” (Matth.12:41)

“*Méér dan Jona is hier!*” Van wie zou Jezus dit

laatste hebben kunnen zeggen? Vanzelfsprekend van Zichzelf, gelijk Hij in dezelfde trant gesproken heeft, zeggende: *“méér dan Salomo is hier!”* (zie [Luk.11:31b](#)). En toen de Here het verstand opende van de beide Emmaüsgangers, zei Hij tot hen: *“Alzó is er geschreven, en alzó moest de Christus lijden, en van de doden opstaan ten derden dage; en in Zijn Naam gepredikt worden **bekering en vergeving der zonden**, onder alle volken...”* (Luk.24:46b-47a). Alleen de Here Jezus Christus kan bekering werken in het hart van de zondaar! Zo is dan de Dood en de Opstanding van de Christus, **het teken van Jona, DE PRO-FEET** geworden. Aan deze wereld zal géén ander teken gegeven worden. Nogmaals: **Het teken van Jona, is het teken van de DOOD en de OPSTANDING van Jezus Christus!!**

Géén andere gebeurtenis heeft zulk een ontzagwekkende indruk gemaakt op het heidendom, dan juist de opstanding van de Christus. Alle eerlijke geschiedenisschrijvers zullen dit moeten beamen. En alleen de Opstanding uit de doden van Jezus Christus is de enige verklaring voor de onversaagdheid (= dapperheid) van de eerste christenen, in die donkere dagen waarin zij leefden en met de dood voor ogen... Zij werden voor de leeuwen geworpen in de toenmalige keizerlijke arena's – zij dienden als brandende toortsen, om Nero's tuinen te verlichten bij nacht – zij werden gedwongen diepe holen te graven in de aarde, om zich te verbergen en schuil te houden (de tegenwoordige [catacomben](#), welke aan iedere toerist getoond worden, zijn de sprekende bewijzen) – zij werden geslagen, gemarteld, en gekruisigd...,

maar niets kon hen verhinderen voorwaarts te gaan als “vrijgekochten des Heren”. Halleluja!
Hoe was dit mogelijk??

- **Omdat hun Here en Redder leefde!**
- **Omdat Jezus Christus was opgestaan uit de dood!!**
- **Omdat Zijn graf leeg was!!!**
- **Omdat de verzezen Christus Zich aan hun zijde bevond – DAAROM.**

109

Hijzelf maakte Zijn belofte waar: ***“Ik ben met u al de dagen, tot de voleinding der wereld”*** (Matth.28:20). De levende Christus Zelf ondersteunde hen in hun lijden; Hij droeg Zijn getuigen door alles heen... En zij verheugden zich, omdat zij het voorrecht genoten om voor Zijn Naam de mogen lijden. De godsdienstige leiders van Israël werden er door “bewogen”. Er staat geschreven:

- ***“En de Vorst des Levens hebt gij gedood, Welke God opgewekt heeft uit de doden; waarvan wij getuigen zijn.”*** (Hand.3:15)
- ***“God, opgewekt hebbende Zijn Kind Jezus...”*** (Hand.3:26a)
- ***“En terwijl zij tot het volk spraken, kwamen daarover tot hen de priesters, en de hoofdman van de tempel, en de Sadduceeën; zeer ontevreden zijnde, omdat zij het volk leerden, en verkondigden in Jezus de opstanding uit de doden.”*** (Hand.4:1-2)
- ***“En de apostelen gaven met grote kracht getuigenis van de opstanding van de Here Jezus; en er was grote genade over hen allen.”*** (Hand.4:33)

Zo is dan de Opstanding van Jezus Christus uit de

doden Gods eigen getuigenis met betrekking tot de Goddelijkheid van Zijn Eniggeboren Zoon, en het Eeuwig Zegel van de Verzoening door Zijn uitgestort bloed. Jezus' opstanding uit de doden was Gods weg om "de laatste vijand, ... de dood", te vernietigen. Glorie voor Jezus! En, voor Gods kinderen is "de prikkel van de dood" er niet meer. Daar is leven, EEUWIG LEVEN; òòk nàdat zij het aardse vaarwel zullen hebben gezegd. Wij hebben het vlammend getuigenis van de apostel in de volgende woorden:

- "Voorts, broeders, ik maak u bekend **het Evangelie**, dat ik u verkondigd heb, hetwelk gij ook aangenomen hebt, in hetwelk gij ook staat; door hetwelk gij ook zalig wordt, indien gij het behoudt op zodanige wijze, als ik het u verkondigd heb; tenzij dan dat gij tevergeefs geloofd hebt. Want ik heb u ten eerste overgegeven, hetgeen ik ook ontvangen heb, **dat Christus gestorven is voor onze zonden, naar de Schriften; en dat Hij is begraven, en dat Hij is OPGEWECT ten derde dage, naar de Schriften.**" (1Kor.15:1-4)
- "En indien er geen opstanding van de doden is, zo is Christus ook niet opgewekt. En indien Christus niet opgewekt is, zo is dan onze prediking ijdel, en ijdel is òòk uw geloof." (1Kor.15:13-14)
- "Maar nu, **Christus is opgewekt uit de doden, en is de Eersteling geworden van degenen, die ontslapen zijn (in Hem)**. Want dewijl de dood door een mens is (= Adam), zó is òòk de opstanding van de doden door een Mens (= Jezus)." (1Kor.15:20)
- "De laatste vijand, die teniet gedaan wordt, is de dood." (1Kor.15:26)

En het was OPSTANDINGSKRACHT welke, op de Pinksterdag, de Gemeente werd geschonken; en zo zal het – wanneer wij de Profetische Lijn volgen – Zijn opstandingskracht zijn Die Zijn mystiek Lichaam zal brengen tot volkomen verlossing en opperste heerlijkheid (zie Ef.5:26-27 ³²). En zelfs in deze dagen, vol van twijfel en verloochening, komt de recomman-datie (= aanprijzing, voorspraak) tot ons: *“Omdat gij Mij gezien hebt, Thomas, zo hebt gij geloofd; **zalig zijn zij, die niet zullen gezien hebben, en nochtans zullen geloofd hebben**”* (Joh.20:29b). En dit geldt bovenal de “Thomassen” van onze tijd!

De “Magdalena’s” van alle eeuwen hebben geloofd en zijn gered geworden, en heden ten dage blikken de kinderen Gods opwaarts, hemelwaarts, in afwachting van de Wederkomst van de Here Jezus Christus: *“Want de Here Zelf zal met een geroep, met de stem van de Archangel (HSV: een aartsengel), en met de bazuin Gods neerdalen van de hemel; en **die in Christus gestorven zijn, zullen eerst opstaan**;... Zo dan, vertroost elkander met déze woorden”* (1 Thess.4:16+18). Allen, die dit waarlijk geloven, zijn hierbij betrokken. Wat gebeurd is met het Hoofd, zal òòk gebeuren met de leden van Zijn Lichaam. De Zoon van de levende God, Jezus Christus, heeft getuigd – voor tijd en voor eeuwigheid: ***“Ik ben de Opstanding en het Leven; die in Mij***

³² Ef.5:26-27, *“Opdat Hij haar (de Gemeente) heiligen zou, haar gereinigd hebbende met het bad des waters door het Woord; opdat Hij haar Zichzelf heerlijk zou voorstellen, een Gemeente, die geen vlek of rimpel heeft, of iets dergelijks, maar dat zij zou heilig zijn en onberispelijk.”*

gelooft zal leven, al ware hij ook gestorven; en een ieder, die leeft, en in Mij gelooft, zal niet sterven in der eeuwigheid" (Joh.11:25b-26a). En dit getuigenis werd gevolgd door de wonderbaarlijkste demonstratie van Opstandingskracht, toen Jezus Lazarus' graf naderde, en de steen liet wegrollen, en met grote stem riep, nadat Hij de ogen opwaarts had geheven tot Zijn Vader om te danken (na gebed): "**Lazarus, KOM UIT!**" (zie [Joh.11:38-44](#))

De Opstanding van Jezus Christus is tot in der eeuwigheid de Kroon op de Verzoening, welke Hij heeft bewerkstelligd door de uitstorting van Zijn bloed op dat wondervolle Kruis van Golgotha. Maar niet alleen DE KROON, maar òòk HET ZEGEL van God, waarmee het volbrachte werk van Zijn Eniggeboren Zoon werd verzegeld. Door déze, Gods verordende weg, "heeft Hij Zichzelf heerlijk voorgesteld, **een Gemeente, die geen vlek of rimpel heeft, of iets dergelijks; maar die HEILIG en ONBERISPELLIJK** zou zijn" (zie [Ef.5:27](#)). Alsdan is DE Gemeente van de Here Jezus Christus "bekwaam" (= gereed gemaakt") **om de Bruid te zijn van de komende Hemel-Bruidegom: Jezus Christus!**

De Opstandingskracht en heerlijkheid is evenzo goed onafscheidelijk verbonden aan en deel van **de Manifesto van de Christus!** "**En buiten alle twijfel, de verborgenheid van de godzaligheid is GROOT; God is geopenbaard in het vlees, is gerechtvaardigd in de Geest, is gezien van de engelen, is gepredikt onder de heidenen, is geloofd in de wereld, IS OPGENOMEN IN HEERLIJKHEID**" (1Tim.3:16). Maar dan Zal Hij, **Jezus Christus**, ook

eerst opgestaan zijn uit de doden. Halleluja!! Hoe volmaakt is de weg des Heren. Amen.

De oude Job heeft geloofd in de opstanding, want van hem hebben wij het woord: “Och, **VERSTOPTE U mij maar** (letterlijk: **wie zal geven dat U mij verbergt**) **in het graf, VERBORG U mij maar...** Als een man (of: mens) gestorven is, zal hij dan weer levend worden? Dan zou ik alle dagen van mijn strijd hopen, totdat er voor mij verandering zou komen” (Job 14:13a+14, HSV).

“Want ik weet: Mijn verlosser leeft,... ik zal uit mijn vlees God aanschouwen” (Job 19:25a+26b). En van David lezen wij in de 56ste Psalm: “In God zal ik het woord prijzen, in de Here zal ik het woord prijzen. **Ik vertrouw op God...** O God! op mij zijn Uw geloften;... want Gij hebt **mijn ziel gered van de dood,...** **om voor Gods aangezicht te wandelen in het licht van de levenden.**” (zie [Ps.56:11-14](#))

Waarachtige christenen zullen de genade weten vast te houden, waardoor zij straks zullen komen tot de ervaring, welke vastgelegd is in deze woorden: “Maar God, Die rijk is in barmhartigheid door Zijn grote liefde, waarmee Hij ons liefgehad heeft, ook toen wij dood waren door de misdaden, heeft ons levend gemaakt met Christus; (uit genade zijt gij zalig geworden); en heeft ons mede opgewekt, en heeft ons mede gezet in de hemel in Christus Jezus; opdat Hij in de toekomstige eeuwen de uitnemende rijkdom van Zijn genade zou betonen, door de goedertierenheid over ons in Christus Jezus. Want uit genade zijt gij zalig geworden door het geloof; en dat niet uit u, het is Gods gave; niet uit de werken, opdat niemand roeme. Want wij zijn Zijn Maaksel, gescha-

pen in Christus Jezus tot goede werken, welke God voorbereid heeft, opdat wij in dezelve zouden wandelen” (Ef.2:4-10). Geprezen zij de wondervolle Naam van Jezus!

Daarom heeft de apostel met al de kracht, die in hem werkzaam was, gebeden:

- “Opdat Hij ons geve, naar de rijkdom van Zijn heerlijkheid, met kracht versterkt te worden **door Zijn Geest** in de inwendige mens” (Ef.3:16);
- “Opdat Christus door het geloof in onze harten zal wonen, en wij in de liefde geworteld en gegrond zullen zijn” (Ef.3:17);
- “Opdat wij ten volle zouden kunnen begrijpen, met al de heiligen, welke de breedte, en lengte, en diepte, en hoogte zij, en bekennen de liefde van Christus, die de kennis te boven gaat” (Ef.3:18-19a);
- “Opdat wij vervuld worden tot al de volheid Gods.” (Ef.3:19b)

Amen.

Naschrift

Als “sluitstuk” dit naschrift. Wij willen, alvorens nog andere dingen te schrijven, enkele woorden citeren van een bekende geestelijke leidsman uit onze dagen (geschreven rond 1973 – AK), Zweed van origine: de aartsbisschop van Uppsala. Hij zag het goed, en heeft gezegd: “De wereld is veel kleiner dan voorheen... en de daarin levende mens is kleiner dan ooit tevoren... Maar, **God is groter geworden. En als wij het met het Evangelie van Christus in deze tegenwoordige wereld wagen, zal ook het christendom van groter betekenis zijn dan ooit.**”

In deze laatste dagen weten wij ons omringd door “heidens christendom”. Dit wordt, gezien en gelet op alle gebeurtenissen, hoe langer hoe agressiever. Het wordt met de dag onrustbarend, en ons christendom wordt door deze “slopende ziekte” ondermijnd. Wij moeten terdege oppassen! Gelijk kanker langzaam maar zeker het menselijk lichaam aantast en heimelijk doorvreet, alzó is ook de voort-woeking van dit heidens christendom in onze tijd. Waarlijk, als wij niet wakende blijven, worden de fundamenten van ons christelijk geloofsleven weggeslagen. Het zijn de laatste dagen!!

De Bijbel spreekt van “zware” tijden... Wij houden ons hart vast, als wij de verregaande onverschilligheid zien van deze tijd. Men is hard bezig om ons christendom, langs organisatorische weg, af te breken. En zij, die aan dit heidens christendom meewerken, beweren dan dat “wij met de tijd moeten meegaan”. Zulke uitlatingen stempelen ³³ de zegslieden!! Hetgeen wij in deze brochure hebben geschreven, wil dan ook niets anders dan diegenen “de helpende hand reiken” die zich gaarne zouden willen oriënteren ten opzichte van de uitdaging van dit heidens christendom – van de moderne wereld over het algemeen. Praktische verhandelingen voor allen die een duidelijk antwoord verlangen op reeds lang levende vragen – enkel om hun standpunt te kunnen bepalen te midden van alle “geestelijke verwarring”.
De Christus-openbaring is de enige Waarheid;

³³ Stempelen = Waarmee het karakter (hier in negatieve zin) van iemand wordt aangeduid. (noot AK)

en deze geldt voor alle tijden en gelegenheden. Daar zijn vele zogenaamde “wereldgodsdiensten” en evenzovele “wereldleraars”, maar géén van deze laatsten heeft het gewaagd te leren: **“Ik ben DE Weg, en DE Waarheid, en HET Leven”**. Waarom? Ach, zij waren slechts “*mensen van gelijke bewegingen*” als ieder ander (zie [Hand.14:15](#)). **Jezus Christus was “God-Mens” – Gods NIEUWE schepping – de “AMEN” in de historie... Begin en Eind.** ³⁴

- *“De God nu aller genade, Die ons geroepen heeft tot Zijn eeuwige heerlijkheid in Christus Jezus, nadat wij een weinig tijd zullen geleden hebben, Die volmake, bevestig, versterk en fundere ons allen. Hem zij de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid. Amen.”* (1Petr.5:10-11)

CJH Theys

Den Haag: Winter 1972-1973

Digitaal uitgewerkt door A. Klein

³⁴ Zie eventueel onze GRATIS studie **“Van Begin tot Einde – Van Schepping tot Wederkomst”**. (noot AK)